

DIARI DE SESSIONS

C O R T S V A L E N C I A N E S

X Legislatura

Número 4 • 2020

Diputació Permanent de les Corts Valencianes realitzada el dia 6 de maig de 2020

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 6 minuts)

Compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Rubén Martínez Dalmau, per a informar sobre les actuacions dutes a terme per la Vicepresidència segona i la conselleria com a conseqüència de l'alarma sanitària de la COVID-19 119

Intervencions del diputat senyor Miguel Pascual Pérez (GP Vox Comunidad Valenciana), de la diputada senyora Mamen Peris Navarro (GP Ciudadanos), del diputat senyor Alfredo Castelló Sáez (GP Popular) i de les diputades senyora Naiara Davó Bernabeu (GP Unides Podem), senyora Belén Bachero Traver (GP Compromís) i senyora Sabina Escriu Monzó (GP Socialista).

Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá i Ibáñez, per a donar compte de la gestió de la conselleria respecte a l'excepcional situació provocada per la pandèmia de la COVID-19 en l'àmbit educatiu, cultural i esportiu a la Comunitat Valenciana 137

Intervencions de les diputades senyora María de los Llanos Massó Linares (GP Vox Comunidad Valenciana), senyora Mercedes Ventura Campos (GP Ciudadanos), senyora Beatriz Gascó Enríquez (GP Popular), senyora María Pilar Lima Gozávez (GP Unides Podem), senyora Papi Robles Galindo (GP Compromís) i senyora Ana Besalduch Besalduch (GP Socialista).

(Se suspèn la sessió a les 14 hores i 46 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió

Diputació Permanent de les Corts Valencianes realitzada el dia 6 de maig de 2020. Comença la sessió a les 10 hores i 6 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió número 3. X Legislatura. Primera reunió.

El senyor president:

Molt bon dia, senyories.

Bon dia, Isabel. *(Rient)* Sempre és un plaer tornar a vore'ns. Una de les coses, si n'hi ha alguna cosa positiva d'esta situació, és que valorem més aquelles coses que fins ara no prestaves massa atenció: retrobar-se, reunir-se, ajuntar-se.

I ara mos trobem en esta Diputació Permanent número 3 de la present legislatura, la número deu.

Senyories, s'obri la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Presten atenció. De conformitat amb el que es va acordar per unanimitat en la reunió de la Junta de Síndics de 17 d'abril del 2020, guardarem un minut de silenci per les víctimes de la pandèmia causada per la COVID-19.

Moltes gràcies. Que descansen en pau.

Senyories, informe a les seues senyories que tenim tres peticions de vot telemàtic. La secretària primera, senyora Cristina Cabedo, per als dies 6, 7 i 8. El síndic del Grup Parlamentari Compromís, el senyor Fran Ferri, per als dies 6 i 7. I la vicepresidenta primera, María José Salvador, per al dia 7 de maig.

Així mateix, comunike a les seues senyories que ahir en la Junta de Síndics es va arribar a un acord unànime perquè en aquesta sessió de la Diputació Permanent es pugua procedir a la modificació de l'ordre del dia, per incloure un nou punt consistent en la creació de la comissió d'estudi per a la reconstrucció social i econòmica amb motiu de la COVID-19.

Una vegada s'arribe a un acord per part de tots els grups parlamentaris respecte a la seua organització de treball, data de constitució i objectius, i es presente, aquesta presidència ho comunicarà i es passarà a votació. Tenim tres dies per a concretar esta iniciativa.

Compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Rubén Martínez Dalmau, per a informar sobre les actuacions dutes a terme per la Vicepresidència segona i la conselleria com a conseqüència de l'alarma sanitària de la COVID-19

El senyor president:

Ja sense més preàmbuls, anem al punt primer de la nostra Diputació Permanent, que és la compareixença del

vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica per a informar sobre les actuacions dutes a terme per la Vicepresidència segona i la conselleria, com a conseqüència de l'alarma sanitària de la COVID-19.

Coneixen vostés el procediment que està articulat en els articles 172 del nostre Reglament i la Resolució de Presidència de caràcter general 2/IV, segons l'Acord de la Junta de Síndics de 17 d'abril del 2020.

Per tant, ja sense més dilació, convide l'honorable senyor vicepresident segon del Consell perquè faça la seua intervenció davant esta Diputació Permanent.

Com saben vostés, no tindrà límit de temps per a fer esta exposició, i després tindrà lloc la intervenció dels grups parlamentaris.

Quan vosté vullga, vicepresident.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Senyories, comparèixer de nou en seu parlamentària em suposa sentiments contraposats. Per una banda, la tristesa de vore com 1.289 valencianes i valencians s'han quedat pel camí, igual que tantes persones arreu d'altres territoris de la resta d'Espanya i del món.

Tot el meu record i el més sincer condol a totes les persones que han hagut de lamentar la pèrdua d'una persona estimada.

I les meues gràcies a totes les dones i hòmens que dia a dia han estat treballant sense descans perquè poguérem estar refugiats en les nostres cases.

D'altra banda, sent una profunda satisfacció al vore com la cambra on resideix la representació del poble valencià torna a obrir les portes per a recuperar poc a poc una nova normalitat.

Una normalitat que ens haguera agradat que mai s'haguera interromput i que ara s'ha convertit en una altra totalment diferent, una normalitat altra. Una normalitat altra que haurem d'afrontar des de la posada en valor i recursos en els sistemes de protecció social públics.

Un nou marc que ens brinda l'oportunitat de protegir amb tot el nostre esforç l'administració valenciana, de valorar l'entrega i rapidesa organitzativa que em tingut, gràcies i en gran part a la gent que treballa en l'administració, de treballar per tal de centrar la nostra acció política amb els principis d'igualtat, justícia social i solidaritat.

I també milers de treballadores i treballadors de fora de l'administració han respost sobre la base d'aquestes conviccions, xicotetes realitats quotidianes, que han fet un pas

endavant i han decidit ser subjectes polítics compromesos amb la col·lectivitat.

Com han assenyalat pensadores com Yayo Herrero i moltes altres referents de l'ecofeminisme, de sobte els treballs indispensables són els treballs que aquests últims anys han estat pitjor pagats, els que han sigut arraconats, els més precaritzats, els que tenen menor visibilitat, i en molts, molts casos els més feminitzats.

Les cures, els treballs domèstics, els de les residències d'ancians, una gran part de la sanitat, la neteja.

Per això, m'agradaria fer especial menció a tot el personal sanitari, treballadores i treballadors de la neteja, la gent que ens abasteix de menjar i productes bàsics, xicotetes agricultores i agricultors i comerços locals que s'han assegurat d'omplir el nostre rebost.

Professores i professors que han seguit la seua activitat lectiva, professionals dels serveis socials d'atenció primària, professionals dels mitjans de comunicació, i moltes altres persones que han treballat en aquests últims dos mesos.

De tot cor, moltes gràcies.

La pensadora alemanya Hannah Arendt ja ens va advertir quan va dir que la realitat té el desconcertant costum d'enfrontar-nos a allò inesperat. Les conseqüències econòmiques i socials que ha provocat l'emergència sanitària són encara incalculables.

Però les xifres relacionades amb el treball, l'activitat econòmica i la parada del sector serveis dibuixen un futur com a mínim semblant als pitjors anys de la crisi financera del 2008.

La COVID-19 ens ha recordat que som vulnerables i que això ens fa ser més exigents i més crítics, cosa que per molt paradoxal que sembla, implica finalment un increment de la nostra fortalesa com a poble.

Eixir de l'entrebanc únicament passa per no tornar a qüestionar mai més l'estat del benestar.

Cal agafar aire i assumir les nostres responsabilitats com a govern en la nostra gestió del present i del futur, reparar i enrobustir allò públic i comú, allò que només governs de progrés, tant a Espanya com al País Valencià poden assegurar.

Ningú dubta ara de la necessitat d'hospitals, de la necessitat de personal sanitari, d'educadores i educadors, d'ajudes d'emergència per a persones que s'han quedat sense feina i la vivenda considerada com un refugi.

Ningú més pot tornar a qüestionar que la vivenda és ara un dels drets més importants que puga tindre la nostra societat. Perquè les vivendes, les nostres cases, han adquirit una importància primordial durant el confinament al qual ens hem vist abocades i abocats.

El sostre ha sigut el nostre refugi, un lloc de protecció temporal front a la pandèmia, i ha de seguir servint-nos com a tal per a afrontar el futur. I a això volia referir-me breument.

La salut no és només una qüestió biològica. Es vincula directament amb les desigualtats socials. I hem d'entendre que la salut, a més de la dimensió física i mental, es relaciona directament amb el benestar i la qualitat de vida.

Fa escassament unes setmanes, diferents estudis sociològics confirmaven el que moltes i molts de nosaltres ja ens temíem: una part molt important de persones consideren que el seu habitatge no és adequat per a fer front a un nou confinament, en cas que fóra necessari.

Persones que afirmen que no tenen espai per aïllar a ningú en cas que siga necessari. Si, com diuen els experts, hem d'aprendre a conviure amb pandèmies, haurem de repensar també com volem transformar el nostre hàbitat, per tal d'incloure les noves necessitats sorgides al nostre habitatge i al seu entorn.

L'habitatge es constitueix com una dimensió fonamental en les polítiques públiques de protecció social.

La pobresa energètica, les dificultats per a afrontar el pagament del lloguer, l'absència de contracte legal i altres aspectes relacionats amb la falta d'adequació de l'habitatge, afecten no sols el dret a un habitatge digne, sinó també al dret a la salut.

I tal com recull la classificació internacional de malalties, l'habitatge es configura com un factor que influïx en l'estat de salut i condiona el correcte desenvolupament del sistema sanitari.

A més a més, com a part de les estratègies i accions per a aconseguir els objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030, s'inclou l'accés a l'habitatge assequible, segur i de qualitat, com a condició indispensable per a garantir l'equitat i l'accés a la salut.

I també l'observatori Watch Europe, com a organització social que s'encarrega de vetlar pel compliment dels objectius de desenvolupament sostenible, va recomanar a l'inici de la pandèmia reforçar amb lleis i dotació pressupostària suficient el sistema de protecció social, per a garantir la salut i l'habitatge per a tota la ciutadania, cosa que des del govern valencià ens hem encarregat d'implementar des del primer moment.

Abans d'entrar a valorar les mesures concretes que s'han desenvolupat des de l'entrada en vigor i fins i tot abans de l'estat d'alarma, vull fer un reconeixement a les entitats representants de la societat civil i actors que tenen a vore amb l'àmbit de l'habitatge, i amb els que hem treballat assíduament.

A les plataformes d'afectats per la hipoteca, la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, el Col·legi d'Administradors de Finques de la Comunitat Valenciana, el Col·legi Oficial d'Arquitectes, el Consell Oficial d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers, i a VAERSA.

Gràcies a totes i a tots ells per la seua predisposició a col·laborar per fer front a l'emergència sanitària de la COVID-19.

I també vull agrair el to propositiu que hem mantingut les forces que estem unides en el govern del Botànic, com les

que conformen l'oposició, com també remarcar les aportacions que ens han fet arribar i que han millorat àmpliament la nostra acció com a govern.

Des de la Comunitat Valenciana s'ha demostrat la gran qualitat del parlamentarisme democràtic, i una vegada més les valencians i els valencians estem a l'altura del que ara mateix es necessita.

Pel que fa a la gestió davant la crisi, des de la Vicepresidència segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, vam iniciar el nostre treball quan el nombre d'infectats a penes superava els cent casos i encara no s'havia aprovat el decret pel qual s'instaurava l'estat d'alarma en tot el territori.

I ho vam fer, preveient com ningú encara ho havia fet, el que podia suposar l'escalada progressiva de casos positius per coronavirus.

En aquest sentit, vam sol·licitar al Consell General del Poder Judicial i al Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana la paralització de tots els desnonaments durant el període de crisi.

Un moment on el govern de la Generalitat havia de ser capdavanter en exigir l'actuació de tots els poders públics per a començar a conformar l'escut social.

I ja dins de les nostres competències, vam anunciar l'exoneració del pagament de lloguer en el parc públic de la Generalitat.

Aquesta mesura, que es va aprovar de forma generalitzada per a la totalitat de persones que actualment tenen algun contracte de lloguer vigent, va ser enormement important.

El moment requeriria rapidesa i capacitat de reacció, i per això es va decidir aplicar aquesta mesura a la totalitat dels habitatges públics.

En xifres, esta mesura ha repercutit sobre un total de 14.000 famílies, cosa que comporta beneficiar prop de 50.000 persones de la Comunitat Valenciana. Persones que mentre dure aquesta situació d'extrema dificultat podran destinar eixos diners, amb els quals abans pagaven el lloguer, a anar a la tenda a comprar el menjar per a les seues filles i els seus fills sense preocupar-se d'eixos pagaments.

I cal recordar que la gran part de gent que viu en els nostres habitatges, els habitatges públics de la Generalitat Valenciana, són persones en risc d'exclusió econòmica als quals cal protegir amb especial atenció.

Per això no hem parlat mai de fer una moratòria, tal com han fet altres comunitats autònomes. Som l'únic territori d'Espanya on el parc públic és gratuït. I ho continuarà sent durant tot el temps que siga necessari, perquè no és que hi haja una moratòria perquè després se'ls cobre a les persones el lloguer d'eixos mesos, sinó que directament podran destinar eixos diners a comprar queviures i béns de primera necessitat. I els assegure que s'ampliarà este termini el temps que faça falta perquè ninguna persona es quede en el carrer en el moment en què els governs hem d'estar al costat de les persones.

I, a més, totes les bonificacions que s'havien de renovar durant aquest termini s'han actualitzat automàticament fins

al 2021 sense la necessitat de fer cap paper, cap tràmit administratiu i amb les mateixes condicions que tenien fins ara.

Arribats a aquest punt, vam iniciar una ronda de contactes amb les alcaldesses i els alcaldes de tot el territori valencià per a tractar de fer extensible aquesta mesura als habitatges que formen part de l'administració local, és a dir, als parcs públics dels municipis. Perquè recorden que els municipis, molts municipis, tenen parc públic i gestionen les seues pròpies vivendes. I estem molt contents quan municipis tan importants com Elda, Alacant, Castelló, Gandia o València van seguir la nostra estela i van fer gratuïts els lloguers també en els seus propis parcs públics.

Perquè els municipis seran una part indispensable en esta nova realitat que s'encetarà en els següents dies. Les corporacions locals han demostrat ser la major barrera de protecció social que tenim en totes les crisis que hem viscut. I perquè ells són qui coneixen i saben de quina forma viuen les seues veïnes i veïns. Saben els problemes que tenen, saben la manera més ràpida de solucionar-los. Nosaltres confiem en els pobles, confiem en els municipis.

Paral·lelament, durant la pandèmia no hem cessat la nostra activitat pel que fa a l'assistència i reparacions en el parc públic. Hem habilitat canals telemàtics de comunicació d'avaries per a fer reparacions amb rapidesa en els habitatges públics i hem fet més de 1.000 intervencions a famílies que tenien problemes en les seues cases, perquè en mitat de la pandèmia calia protegir els nostres refugis. I hem intervingut en aixetes, en goteres, en desinfeccions d'espais comuns, tot això per a mantindre les nostres cases en condicions òptimes per al confinament.

I de la mateixa manera, també hem continuat amb les adjudicacions. En una situació tan excepcional com l'actual encara es fan més paleses les bretxes existents en la nostra societat i, per tant, és indispensable seguir amb la nostra tasca social.

Fixeu-vos, dins de la pandèmia hem adjudicat un total de 73 habitatges, 240 persones que han vist satisfeta la seua necessitat en tot el territori. Municipis com Albaida, Algemesí, Vilamarxant, Bétera, Oriola, Castalla i Vinaròs. I tot això ha sigut fruit de la posada a plena disposició en temps rècord d'una gran part de les cases disponibles.

Salvar l'economia depèn de nosaltres. Dia l'economista Juan Torres que hem de canviar l'enfocament d'allò que volem de protegir. I nosaltres volem protegir les persones que s'alcen tots els matins i alcen les persianes dels seus negocis; no a les grans fortunes.

I per això hem volgut aportar el nostre gra d'arena a l'economia real dins del nostre breu marc competencial: l'economia real de les xicotetes empreses, del treball autònom. I des del primer dia vam articular una moratòria per a aquest sector en tots els locals comercials que actualment són propietat de patrimoni de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl de la pròpia Generalitat Valenciana. Són locals que tenim llogats a xicotetes empreses, a autònoms i que gaudiran d'una moratòria inicialment per a totes les persones per tal d'evitar desplaçaments i tràmits administratius, i més tard considerarem analitzar, cas per cas, casos particulars per a aplicar les bonificacions corresponents.

Però el que els puc assegurar també és que ninguna persona, ninguna persona autònoma, ninguna xicoteta empresa es quedarà sense obrir les seues persianes per no poder pagar-nos el lloguer del local. Cal estar al costat de la gent quan més ens necessita.

La situació de confinament ha impedit també el desplaçament de treballadores i treballadors al seu lloc de treball. La instauració del teletreball també suposa una desigualtat d'oportunitats. També les circumstàncies han afectat xiquetes i xiquets en edat escolar on s'ha interromput l'activitat presencial. L'accés a internet, als mitjans electrònics i a la informació hauria de ser un dret fonamental en la societat com està cada volta més reconegut en els més avançats ordenaments jurídics.

Per això hem assegurat, junt amb la Conselleria d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital i la conselleria d'hisenda, aquest dret a 700 famílies amb l'adquisició dels routers i la contractació de tarifes de 50 gígues per a les persones que viuen en habitatges públics. Persones que durant la pandèmia han pogut treballar, han pogut fer tràmits, han pogut demanar ajudes, han pogut anar a classe amb total normalitat perquè nosaltres hem estat al costat de la gent.

Per la seua banda, el govern de progrés instaurat a Espanya, només iniciada l'emergència sanitària, va iniciar a configurar l'escut social que ajudarà a suportar el colp de la crisi a milers de famílies. I allò que havia començat sent una reivindicació i una petició iniciada des del Consell valencià al poder judicial es va convertir en una de les mesures més esperades pel conjunt de la població de tot l'estat. Perquè hem après del que va suposar el desmantellament dels serveis públics durant la crisi del 2008 i hem après sobre com hem de defensar les famílies.

Què significa defensar les famílies? Defensar les famílies significa acabar amb la llosa que van significar en aquell moment els desnonaments a treballadores i treballadors valencians que estaven en una situació de vulnerabilitat, quan més febles estaven front les entitats financeres. I defensar les famílies vol dir prohibir el tall de subministraments bàsics durant la duració de l'estat d'alarma i els sis mesos posteriors. I defensar les famílies és prorrogar, conforme s'ha fet, els contractes de lloguer per a evitar pujades abusives als preus del lloguer. Això és defensar les famílies.

I este govern està treballant perquè el pes de la crisi no recaiga sobre els mateixos de sempre. Tornar a actuar com van fer els governs d'abans seria una negligència que espen-taria milers de famílies de nou a la precarietat.

La filòsofa Judith Butler, en *Marc de guerra*, diu que la distribució de la precarietat és carregar la pobresa sobre aquelles persones que estan fetes per a suportar la fam, per a suportar l'infratreball, la desprotecció jurídica, entre altres. I açò és treballar en contra de la vida. Hem de trencar el context de crisi treballant per la redistribució de la riquesa i enfortir els sistemes públics que vetlen per l'interés comú.

I en aquest marc s'han dissenyat també per part del govern de coalició les diferents moratòries en el pagament de les hipoteques i lloguers i s'han vist clarament per a qui estem aplicant les polítiques. Òbviament no és el mateix una família

que complementa la seua pensió d'arrendar una casa que un fons d'inversió que rep ingressos milionaris.

I resulta que moltes d'aquestes mesures són difícils d'entendre. Per això, des de la Generalitat Valenciana ens hem encarregat de canalitzar tota aquesta informació amb un llenguatge senzill, útil, proper, mitjançant una guia per a garantir el dret a l'habitatge. Així com també hem elaborat models per a demanar formalment les diferents moratòries. Ningú es pot quedar sense una ajuda per no tindre un accés correcte a la informació. I això ho hem facilitat des d'este govern.

Els anuncie, a més a més, que hem sigut la primera comunitat autònoma d'Espanya que ha aprovat les ajudes específiques al lloguer de la COVID-19 per a pagar l'habitatge habitual. La primera. Ni Catalunya, ni Madrid, ni Galícia, ni Andalusia. La Generalitat Valenciana ha demostrat que només els governs de progrés saben situar les prioritats com cal. I hem posat damunt la taula per a aquestes ajudes un total de 7,5 milions d'euros ampliables en un futur.

Les condicions que hem establert són molt amples i d'eixa forma poder arribar al màxim de la població possible. Estes ajudes podran arribar a cobrir el cent per cent de la mensualitat del lloguer durant sis mesos, des d'abril fins a setembre.

Estos criteris responen a famílies o unitats de convivència que es troben en una situació de vulnerabilitat econòmica derivada de la COVID-19. També hem incorporat, per tal de reduir l'impacte de l'exclusió residencial, un criteri mitjançant el qual puguen acollir-se les famílies o unitats de convivència amb una despesa en la renda del lloguer superior al 35 % dels ingressos.

I, a més, en els propers dies s'habilitarà una ajuda directa per a col·lectius específics de dones víctimes de violència de gènere o de persones amb algun tipus de dependència, entre altres, i aquestes ajudes tindran un pressupost de 5 milions d'euros.

Miren vostés, enguany, l'any de la pitjor crisi que s'ha viscut en les últimes dècades, es concediran més ajudes al lloguer que mai en la Comunitat Valenciana. Un total de 33 milions d'euros –repetisc, 33 milions d'euros– que contribuiran a enfortir l'escut social botànic per a milers de persones.

D'acord amb les últimes notícies, tot fa pensar que l'emergència sanitària ens dona un respir. L'escriptora Matilde Lloria escrivia fa seixanta anys que res no mor, o passa o cau. I és que el rastre que està deixant la pandèmia al seu pas pel País Valencià tindrà efectes que desconeguem, però que sí podem previndre. I des del govern valencià volem assumir la responsabilitat d'aplicar polítiques perquè aquesta complicada situació siga superada i, al mateix temps, perquè ninguna persona es quede atrapada en la trampa de la pobresa. El paper de l'habitatge en la reconstrucció d'aquesta terra serà primordial també com a motor econòmic.

La rehabilitació. La rehabilitació serà un dels pilars de la posada en marxa de l'activitat econòmica. En este sentit, reforçarem les subvencions en esta matèria del pla estatal d'habitatge augmentant la línia pressupostària corresponent.

Enguany volem aconseguir que el volum de subvencions augmente substancialment fins a cobrir totes les sol·licituds que reunisquen les condicions per a ser adjudicades.

A més a més, este mes llançarem una nova convocatòria del pla de reforma interior dels habitatges. En esta edició, amb un increment d'un milió d'euros en el pressupost global respecte a l'any passat, hem augmentat la part subvencionada i hem inclòs noves condicions en favor de la sostenibilitat i la domòtica, per a facilitar també la vida a les persones dependents. Tot això, per a contribuir a un major benestar i accessibilitat en cases que ho necessiten.

Donada la falta de disponibilitat d'habitatge públic, i per a donar resposta a les emergències que puguen desenvolupar-se a partir de la crisi econòmica del coronavirus, estem dissenyant una convocatòria per a mobilitzar els solars i parcel·les de la Generalitat Valenciana. Confiam en la col·laboració publicoprivada per a la construcció de l'habitatge protegit.

Malauradament, l'administració autonòmica no compta amb mitjans tècnics i econòmics per a realitzar directament promocions de vivenda pública, ja que en els últims governs abans del Botànic es va desmantellar el departament de promocions públiques que tenia la Generalitat.

Al temps que buscarem la forma de posar en marxa este important departament, la conjuntura ens ha dut a buscar una solució ràpida i controlada per a donar pas a la construcció de cases que destinarem finalment al lloguer social. I per això fa dues setmanes vaig anunciar la creació d'una comissió bilateral amb els agents urbanitzadors, promotors de la Comunitat Valenciana, com a mecanisme de comunicació fluida i directa i ja hem tingut la sessió de constitució i la primera posada en marxa.

Després de l'experiència satisfactòria amb les cooperatives, cal donar l'impuls definitiu a este sector tan important per a l'economia valenciana i per al benestar de les famílies que necessiten alternativa habitacional.

Senyores i senyors, en els pròxims dies tindrem sobre la taula del Consell el decret llei per a l'impuls i ampliació d'habitatges públics. Com bé saben, al desembre de 2019 vam culminar una operació que va suposar un abans i un després per a les polítiques d'habitatge al País Valencià. La primera adquisició de 15 habitatges de promoció pública pel mecanisme del tanteig i retracte.

I com vostés també saben, hem detectat que s'estan produint grans transmissions d'habitatges entre entitats bancàries i fons d'inversió. Moltes d'estes cases encara estan qualificades com a protegides, on la Generalitat té el dret d'adquisició preferent, perquè cal deixar una cosa clara: si no actuem ja totes estes vivendes acabaran en fons d'inversió.

I dit això, considerem que esta eina serà decisiva per augmentar el parc públic d'habitatge de forma ràpida, senzilla i econòmica. Estes vivendes es destinaran finalment a pal·liar les necessitats urgents d'habitatge, permetent i ampliant la capacitat de reacció davant la dificultat d'accedir a una casa en el mercat lliure per a moltes famílies.

Este decret llei, d'impuls i ampliació d'habitatges públics, l'esborrany del qual ja en estos moments es pot consultar en la web de la Vicepresidència segona i Conselleria d'Habitatge, incorporarà tres elements que avançaré en este mateix moment, i tres elements que espere tindre l'oportunitat d'explicar amb major detall en les properes setmanes.

En primer lloc, incorporarem la qualificació permanent dels habitatges, és a dir, els habitatges seran protegits per a sempre, sense data de caducitat del tipus de protecció. Una eina que ja s'utilitza en altres legislacions europees en matèria d'habitatge en ordenaments jurídics molt avançats.

En segon lloc, apostarem per la descentralització, donant competències als ajuntaments perquè també puguen configurar el seu propi parc públic, sempre respectant l'autonomia municipal i les decisions de les corporacions. La Generalitat cedirà el dret a les entitats locals que tinguen capacitat de gestionar este tipus d'expedients.

Pensant també en els municipis amb menor capacitat i en les zones rurals de la Comunitat Valenciana, on la capacitat tècnica és limitada, la Generalitat podrà exercir el dret a favor d'ells, és a dir, la Generalitat gestionarà el procediment administratiu i l'ajuntament exercirà la compra i mantindrà la titularitat de l'immoble.

I, per últim, cap la possibilitat que la Generalitat tinga la titularitat i descentralitze la gestió, d'acord amb el principi de subsidiarietat.

I, en tercer lloc, ampliarem els supòsits per a poder exercir el dret en béns immobles que procedisquen de la crisi, dacions en pagament, execucions hipotecàries, vivendes extrajudicials.

A més de la vivenda, la gravedad de la situación requiere obligatoriamente ir más allá de las recetas implementadas y dar un paso adelante decidido, aceptando la posibilidad y la necesidad de replantearnos medidas de largo plazo para un nuevo modelo que afronte el reto de dar una respuesta social y ecológica.

Y desde la Vicepresidencia segunda vamos a contribuir a esa transformación hacia un modelo social y ecológicamente sostenible a través de la necesaria tarea de la coordinación institucional y la promoción de la participación social. Y por ello contamos con varios instrumentos que nos disponemos a impulsar con particular energía.

En primer y destacado lugar, el instrumento idóneo para abordar estos objetivos ambiciosos es la Comisión de Transición Ecológica y Sostenibilidad Ambiental, también conocida como Comisión TESA, que es un pilar del pacto del Botànic y que será también un espacio indispensable en el período de reconstrucción.

A diferencia de lo que puedan hacer otras administraciones, nosotros no dejamos que la urgencia nos opaque los retos importantes; al contrario, es el momento de estar alerta para que, en nombre de la recuperación económica, no se anulen objetivos cruciales como la sostenibilidad.

Ya en ese sentido queremos advertir que las políticas verdes, que coordinamos desde la Comisión TESA, deben caminar

necesariamente de la mano de los derechos sociales, como la vivienda, la salud, el bienestar o la protección frente a la discriminación. De ahí la importancia de este trabajo conjunto. A modo de ejemplo, quiero destacar como desde la Vicepresidencia segunda queremos repensar las ciudades, reivindicar el derecho a la ciudad, el derecho a una regeneración urbana ecológicamente sostenible y socialmente justa, con una perspectiva permanente de género y respetuosa de la diversidad.

Las políticas de sostenibilidad son en realidad una vía óptima para caminar hacia la justicia social si se coordinan nuestras distintas competencias de manera adecuada. Déjeme poner un ejemplo ante los terribles datos sobre la pérdida de empleo que nos arrojaban las cifras de ayer. Ante estos datos solo caben dos opciones.

Podríamos, como se hizo en las crisis anteriores, dejarnos llevar por el antiguo y peligroso discurso del exceso de mano de obra y la necesidad de reducir derechos laborales para – entre comillas– «reflotar la economía». Pero lo que debemos hacer es algo totalmente diferente, debemos optar por el camino enfocado en la vida digna y ampliar la oferta de empleo apostando por trabajos que garanticen la sostenibilidad de la vida y del planeta. Esta ampliación se puede hacer articulando distintas políticas públicas, como las del empleo, vivienda, agricultura, con los movimientos sociales, sindicatos y organizaciones que requieren y pueden organizar la oferta de empleo y ofrecer puestos de trabajo donde se necesitan. De nuevo la Comisión TESA debe ser el espacio para impulsar y coordinar estas alternativas.

La coordinación de las políticas verdes con las políticas sociales debe permitirnos complementar el respeto de limitaciones ecológicas claras con la obligación de intentar solucionar los problemas sociales, es decir, caminar hacia escenarios en los que los límites de biocapacidad del planeta puedan convivir con niveles de bienestar incluyente y suficiente.

Y en esta salida socioecológica de la crisis debemos perseguir la dignificación de los cuidados y de los trabajos tradicionalmente invisibles ocupados por mujeres de manera mayoritaria, así como la evolución hacia un modelo productivo que tome a las personas como sus principales destinatarios, al tiempo que acepte como objetivos inaplazables la reducción del consumo de materiales y energías no renovables del aparato productivo, la reordenación del espacio urbano, el territorio y la movilidad sostenibles, así como el impulso a la rehabilitación de viviendas y edificios encaminada al ahorro y a la eficiencia energética del agua y de otras materias primas.

Y por ello en este camino consideramos que es fundamental un trabajo conjunto y sinérgico de las instituciones que componen el gobierno, que impulsaremos, como vengo señalando en el marco de la Comisión TESA, pero también una relación permanente con los agentes sociales, las universidades, la sociedad civil. Y para ello, desde la Vicepresidencia segunda, estamos impulsando proyectos importantes para la reconstrucción que ahora abordamos, el diálogo social verde, el Consejo de participación sobre el derecho a las ciudades sostenibles, las cátedras sobre el entorno ciudades y naturaleza. Son pruebas de nuestro compromiso para mantener el permanente vínculo con la sociedad civil valenciana.

Acabe ja aquesta intervenció, i l'acabe portant un fragment del manifest de 24 d'abril, del Dia de la Lluita pel Clima, on les organitzacions socials assenyalaven de manera encertada que la virulència d'una crisi no minimitza la de les altres. La crisi climàtica continua sent una realitat, i aquesta defensa de la supervivència ha de portar-nos a prendre mesures ambicioses i dràstiques. Tractem l'emergència climàtica també com la crisi que és.

La conclusió és obvia: no es pot reproduir el model que ens ha conduït fins a esta emergència ecològica i social. Tenim l'obligació vital i ètica de créixer-nos en els reptes que hem d'afrontar en les nostres vides personals i en les nostres opcions polítiques.

És necessari il·luminar legats i nous consensos socials, ara es pot, basats en nous paradigmes, en escales temporals, en principis i estratègies que articulen diverses temàtiques, des del local fins al global. En versos de la poeta alacantina, Paca Aguirre: “y el tiempo se quedó sin tiempo, luego la vida hizo una pausa y todo pareció recomponerse”. Perquè d'aquesta pandèmia de la COVID-19 no tenim res a celebrar, però sí tenim molt a aprendre.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresident, per esta intervenció.

Ara donarem pas a la presència dels grups parlamentaris, que puguen fixar la posició sobre esta intervenció del vicepresident segon del Consell.

Com ja coneixen vostès començarem pels grups de l'oposició de menor a major i després els grups que donen suport al Consell.

En primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, l'il·lustre diputat Miguel Pascual, que ja es troba perfectament recuperat, al qual felicitem i donem la paraula.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señor presidente.

Hoy quiero iniciar mi intervención rindiendo homenaje a las casi mil trescientas víctimas que tenemos hoy en la Comunidad Valenciana debido al coronavirus; superando los veinticinco mil muertos en toda España –si es que nos fiamos de las cifras oficiales–. También quisiera trasladar desde esta tribuna mi pésame a las miles de familias que han perdido a sus seres queridos por esta pandemia.

Señor vicepresidente, qué quiere que le diga. Enhorabuena, ya tiene usted y su partido lo que tanto tiempo venían buscando, lo que tanto tiempo deseaban, y era una bajada de los precios de la vivienda y del alquiler. ¿Y a costa de qué? A costa de cargarse el tejido productivo y hundirnos a todos en la miseria.

Señor Martínez Dalmau, esto es la definición de su gobierno y de sus políticas. Dígame ahora quiénes son los parásitos que marchitan todo lo que se dignan a tocar. Ésta es la representación gráfica de un gobierno que ha actuado mal al no prever la gravedad de la crisis, que ha actuado tarde agravando las consecuencias sanitarias, económicas y sociales de la pandemia, y que sigue dejando tirada a tanta y tanta gente que lo está perdiendo todo.

Mire, hace un mes el IVIE ya advertía que en la Comunidad Valenciana la contracción del PIB podría llegar al 5,3 %, acompañado de un aumento de paro de más de cinco puntos. Ahora sabemos que el paro en la Comunidad Valenciana ha aumentado un 9,5 %, más que la media española. Su política no aporta ningún valor al ciudadano.

Usted ha venido aquí a presentarnos parques, cuando el daño ya está hecho, y no cuando se deberían haber aplicado las medidas, como por ejemplo ya presentó mi partido político, Vox, hace ya semanas en el Congreso de los Diputados. Esta crisis no la ha creado el estado de alarma; esta crisis la ha provocado la ineficiencia de esos gobiernos.

Además, desde mi grupo parlamentario no podemos más que asombrarnos de las contradicciones que aquí nos trae. Por un lado adoptan medidas en el parque público de vivienda, como es la resolución del 27 de marzo, que es bonificar el alquiler, según ha comentado, a todo lo que resta de año así, sin distinción. Una medida enfocada a aumentar el control social y a aparentar que no les había cogido la crisis por sorpresa.

Y por otro lado, eso sí, un mes más tarde, con un poquito más de reacción y menos carga ideológica, el Decreto 52/2020, del 24 de abril, donde sí contemplan como condición que la persona beneficiada por la ayuda pase a estar o en desempleo o afectada por un ERTE. Entonces, yo le pregunto: ¿por qué en la resolución no adoptan las mismas medidas que usted se aplica en el decreto? Yo se lo diré: porque no conoce ni tiene controlada la situación del parque público de vivienda en la Comunidad Valenciana, a lo mejor porque usted se refiere al País Valenciano.

Así pues, yo le pregunto también: ¿también ha aplicado esta bonificación económica del cien por cien a los que ocupan ilegalmente la vivienda pública? No, esos los tienen bonificadas durante todo el año.

Mire, es que tal vez esa bonificación de la que usted habla se la debería haber aplicado a las familias que sí siguen las normas y que están esperando una vivienda desde la administración.

Ustedes aprovechan la pandemia y que les han retirado la libertad a los ciudadanos para avanzar en su agenda comunista. Este reparto equitativo de riqueza que ustedes venden se traduce, por la vía de los hechos, en el reparto equitativo de la miseria.

Con este descalabro del PIB y del empleo lo que han conseguido es que los ciudadanos, los jóvenes y todo aquel que quiera acceder a una vivienda tenga que pasar por ustedes, como si de cartillas de racionamiento se tratase. Pura limosna tras ahogarnos a impuestos.

Siguen reconvirtiendo los planes de vivienda en puros planes perpetuos de ayudas, que únicamente consiguen el efecto contrario.

Mire, como ya sabrá, los jóvenes y los trabajadores con rentas bajas tienen enormes dificultades para poder acceder a una vivienda. Y la fortuna de los que pueden conseguirlo lo hacen de forma precaria, a base de endeudarse por encima de sus posibilidades porque no llegan al coste de vivienda asumible. Ese límite, cuando el coste de la hipoteca o del alquiler no supone más del 30 % de los ingresos por unidad familiar. Eso lo debe de saber bien porque el Consell lo sitúa en el 35 %, una vez sumados los gastos de suministros básicos.

Mire, previamente ya le advertía que subvencionar el alquiler no funciona. El propietario no es tonto, conoce las cartas y subirá el precio del alquiler en la misma cuantía que la ayuda.

En definitiva, si siguen ustedes por la senda de la subvención perenne serán ustedes los responsables de que el precio del alquiler suba y de que la gente a la que no le llegue la ayuda no pueda optar a alquilar una vivienda, porque ustedes, como he dicho, han subido el precio artificialmente. Demuestre que su vicepresidencia tiene alguna utilidad para los valencianos.

¿Quiere medidas eficaces y que sirvan a largo plazo? Yo se las di cuando iniciamos la legislatura. Incentive la oferta porque, a mayor oferta, mayor competitividad y bajada de precios. Sea consecuente. Apoye al sector privado, elimine las trabas a la construcción, abarate los costes, establezca rebajas fiscales, aplique políticas de liberalización del suelo.

Pero también debe usted aumentar el poder adquisitivo de los demandantes de viviendas, pero no de forma artificial, a base de subvenciones prolongadas en el tiempo. Apruebe rebajas fiscales; impulse la supresión de impuestos sobre el patrimonio, del impuesto de sucesiones y donaciones, así como las plusvalías municipales. Aumente la capacidad de ahorro de las familias y de los jóvenes. Busque ese coste de vivienda asumible por las familias.

Y, mire, si usted no sabe o no quiere aplicar esas medidas, que son las correctas, no haga sufrir más a la gente y váyase.

Muchísimas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem amb la fixació de posicions, per part dels grups parlamentaris.

Ara... Yolanda? *(Se sent una veu que diu: «Sí»)* Yolanda ens ajudarà perquè estiga tot perfectament adequat, d'acord amb l'informe del Comitè de Seguretat i Salut de les Corts.

I, enseguida, li donem la paraula a la il·lustre diputada Mamen Peris que, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, fixarà posició sobre la intervenció del vicepresident segon del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Peris Navarro:

Bon dia.

Me alegra, *conseller*, su comparecencia en esta Diputación Permanente que siempre ha pedido Ciudadanos, porque es tiempo de dar la cara y de tomar decisiones. Pero creo que se ha equivocado cuando ha cogido la carpeta del discurso de hoy. Esto es un discurso de inicio de legislatura: «haré..., haré..., haré...», porque yo lo que tengo aquí es que usted venía a hablar de las medidas que había adoptado su vicepresidencia en esta COVID. Le voy a centrar, no se preocupe.

13.480.000 euros, ¿le suena, *conseller*? 13.480.000 euros. Esa es la cifra que ustedes han presupuestado, para 2020, solo en sueldos para *consellers*, secretarios autonómicos, subsecretarios y altos cargos. (*Aplaudiments*) 13.480.000. Esto no se puede mantener ya.

Se lo dije en mi primera intervención aquí, cuando usted presentó su *conselleria*, que se repartieron los cargos, que pensaron que si engrosaban la administración no pasaba nada. ¿Se acuerda, *conseller*, cuando hablábamos de la rápida moquetización de Podemos, de los palacios como despacho, de los coches oficiales para todo y los altos cargos sin medida? Trocear competencias, ¿para qué? Para elevarlas a rango de *conselleria* y, como ejemplo, su *conselleria* y la de transparencia, que solo han servido, única y exclusivamente, para dar la cuota de poder a Unidas Podemos, en una reedición del Botànic, ha supuesto inflar el presupuesto en el capítulo de gastos de personal y colocar a los suyos y así calmar los egos de poder. Cruda, pero real realidad.

Mire, esto ha sido un corta y pega, igual que después pasó en Madrid. Aquí, 12 *consellerias*; en Madrid, 22 ministerios. Esa es la estructura mastodóntica y la parafernalia propagandística cuando un gobierno de izquierdas se junta con nacionalismos y comunismo. Y esa es la cruda realidad.

Pero hoy hablamos de las medidas de la COVID-19... (*Veus*) Señor Mata, no es su turno. Después pediré más segundos. Cuando quiera, lo hablamos.

Pero, mire, se les ha desmontado su castillo de naipes, señorías del Consell, señorías del Botànic, porque este gasto público ya no se puede mantener, porque esa corte faraónica del Botànic ya no se puede mantener. Pregúntele a una persona que la desahucian si quiere una *conselleria* de vivienda o no y, ¿sabe lo que le va a decir? Que lo que quiere es una vivienda, le da igual que se la de un *conseller* o un director general, lo que quiere es una solución. Y, para darle solución, hay que priorizar y racionalizar el gasto público.

Señor Martínez, yo estoy convencida de que usted ha venido a la política para servir y no ser servido. Sea valiente. Mire, desmonte su *conselleria* de vivienda, vuelva a ser una dirección general en la *conselleria* de política territorial, vuelva a la décima planta de la ciudad administrativa y dará ejemplo a su jefe, a Pablo Iglesias, sentido de la responsabilidad. Porque, mire, hoy necesitamos adelgazar la administración pública, pasar de 12 a solo 8 *consellerias*. No indignemos más a la sociedad valenciana.

Pero, mire, me veo un poco afectada. Es que he leído un titular hoy, en un medio valenciano, y estoy preocupada.

«Dalmau compra muebles y reactiva un procedimiento..., utilizando el procedimiento de imprescindible interés general, para gastarse 78.000 euros en compra de muebles para su *conselleria*». ¿De verdad usted puede mirar a la cara a los sanitarios que no tienen EPI, a los sanitarios que no tienen material sanitario y, (*aplaudiments*) de verdad, a las residencias y gastarse, en plena pandemia, 78.000 euros? Mire, si eso es verdad, váyase, señor Martínez, váyase, porque no es digno de representar al pueblo valenciano.

Mire, ¿ha estado en contacto usted con el señor Pablo Iglesias, en Madrid? Porque lo único que le hemos visto es que retuiteaba los tuits de Pablo Iglesias. Pero las medidas, ¿las ha consensuado? ¿Qué pasa con sus políticas? Mire, se lo digo yo. Podemos propuso que había que poner un precio máximo a las mascarillas. ¿Sabe el titular después, qué pasó? Pues, que ese titular fue: desabastecimiento de mascarillas. Por favor, tome nota y tenga cuidado, *conseller*, cuando reitere su deseo de implantar, pues, precios máximos de alquiler en determinadas zonas.

Usted nos lanza con medidas estrellas: que ha hecho una guía, una guía de 20 hojas donde se recogen las medidas de ayuda, pero que es un corta y pega de decretos y, simplemente, que tiene un color morado. Solo tiene 28 me gustas.

Yo le proponía que hiciera un teléfono de información que ayudara a la gente. Sí, hay un 900 300 305. Cuando lo marcas, ¿sabe lo que ocurre? Que se corta o se comunica. Y mire si le han dado tan poca importancia que lo tiene en la última hoja en un rincón de esa guía que usted ha dado como bombo y platillo.

Le pedimos agilización, simplificación y, sobre todo, lo más importante, pago, porque aún están las ayudas del 2019 sin pagar. Las ayudas han tardado 50 días en sacarlas, un mes en publicar las bases. Así, *conseller*, ¿para qué quiero una *conselleria* de vivienda?

La otra medida estrella, pues, que quien esté en el parque público de vivienda de la Generalitat lo tenga bonificado al cien por cien. Pero, vamos a ver, que no hace falta una *conselleria* para adoptar esto, *conseller*; que quien no tiene ingresos, efectivamente, no va a poder pagar ese alquiler. ¿Ha pensado en ayudar a arrendadores, a arrendatarios, con bonificaciones fiscales? ¿Ha pedido aplicar incentivos fiscales a los propietarios que reduzcan y lleguen a un acuerdo de reducción de precios?

Respecto de las moratorias de hipoteca, *conseller*. Asufin, OCU, Adicae, no lo dice Ciudadanos, están diciendo que tan solo uno de cada diez solicitantes podrá acceder. Pues, al final, esa medida, que sería buena, se quedará en mero populismo y poca efectividad. ¿Ha llamado usted al señor Ábalos para decirle al ministro que agilizará esta medida? ¿Ha tomado usted cartas en el asunto para pedir que se flexibilizara? No se lo hemos visto.

¿Sabe lo único que le hemos visto a usted? Utilizar mucho, igual que a su grupo, la palabra prohibir; prohibir los despidos, prohibir los desahucios, prohibir los cortes de suministro... Pero, mire, frente a la palabra prohibir, tenemos algo que pone la piel de gallina, que es una cifra: 439.942 parados. Somos la tercera comunidad autónoma con mayor incremento de paro. Despierten de una vez de esos populismos,

que es pan para hoy y hambre para mañana, por favor. Queremos una Comunidad Valenciana territorio libre de desempleo y de precariedad laboral. Y ya le anticipo que, si hace eso, los problemas de vivienda y de desahucios desaparecerán.

Yo, desde aquí, hoy, en nombre de mi grupo, le pido al presidente Puig que, desde Ciudadanos, le hacemos una propuesta: si Compromís y Podemos no entienden que lo prioritario ahora es destinar todo, pero todos los recursos, a salvar vidas y a salvar empleo y no en satisfacer egos de poder y consignas ideológicas, señor Puig, pida el divorcio exprés, pero el divorcio exprés de sus socios del Botànic.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

En nom del grup parlamentari... En nom del Grup Parlamentari Popular, fixarà posició a la intervenció del vicepresident segon del Consell l'il·lustre diputat Alfredo Castelló.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Castelló Sáez:

Con su venia, presidente.

Mis primeras palabras no pueden ser sino un sentido lamento por la enorme pérdida de vidas humanas y también de pésame hacia sus familias, golpeadas por la COVID-19, para decirles que estamos a su lado, que tengan mucho ánimo para seguir hacia adelante. Estamos, créannos, consternados.

También queremos dar mil gracias a las personas vinculadas a servicios esenciales, que han demostrado, además de su lugar de privilegio real en nuestra sociedad, su valentía y fortaleza. Permítanme que me dirija en especial a todo el personal sanitario, para quienes nunca habrá palabras suficientes para agradecerles todo lo que han hecho por todos nosotros, sin medidas de protección, sin test durante meses, expuestos y abandonados a su suerte en muchos casos, a esos, *conseller*, que pagan 1.200 euros, a esos héroes de 1.200 euros.

Y, señorías, detrás de esta catastrófica gestión, ¿qué ha habido? Pues, imprevisión, incompetencia y negligencia. Ya hablaron en la última diputación mis compañeros de ello. Pero, además, por encima de todo esto, ha planeado una estrategia del silencio; me entenderá, *conseller*, si enmarco mi intervención en esta situación actual.

Casi trece mil contagiados. De ellos, 2.288 sanitarios, 476 personas mayores fallecidas en residencia y casi mil trescientos muertos en la comunidad. Y, ¿saben cómo denomina esta gestión una socialista, esta misma semana? Abro comillas: «una gestión que, con sus errores y sus aciertos, está siendo un éxito», cierro comillas. 1.279 fallecidos y la versión oficial es que es un éxito. 1.279 muertos y cero responsables. Estrategia del silencio.

Señorías, tuvo que haber más de mil fallecidos para que el Consell decretara tres minutos de silencio, banderas a media asta un día y un día de luto. Necesitó más de mil fallecidos y que mi síndica lo pidiera más de mil veces para tenerlo que hacer. Estrategia del silencio.

À Punt programando *La pesca del salmó al lemen, Atrapa'm si pots* o *Açò és un destarifo*, mientras vamos llegando a los mil trescientos valencianos muertos. Hoy retransmitiendo a trozos este pleno para que se enteren bien los valencianos y en la Diputación Permanente pasada cortan justo cuando toca intervenir a los grupos de la oposición. Muy curioso. (*Aplaudiments*) Ahora sí, hicieron un documental emocionante, cuando cortaron la emisión en directo, sobre la comarca de Els Ports. También es casualidad.

Puede que sea un gran servicio público, señorías, pero no por lo que hace, sino por lo que cuesta. En cuatro años, 251 millones y más de 111 millones en pérdidas; 362 millones en cuatro años. Nos cuesta casi dos millones de euros a la semana, pero no sirve como servicio público, aunque sí que sirve bien al Consell en esa estrategia del silencio. (*Aplaudiments*)

Cierto es que poca información hemos dado desde les Corts. Seguimos cerrados, amordazados y en una democracia parcial, sin democracia por lo tanto. Solo cuando advertimos el PP que íbamos a los tribunales por vulneración de derechos les costó 24 horas rectificar, pero antes nada. Tuvimos un 25 de abril de la vergüenza. El día de les Corts, les Corts no existieron, como le hubiera gustado a Felipe V. Nuestro presidente miraba hacia Almansa, pero el que ofició como mejor *botifler* del Botànic fue él; quién se lo iba a decir. (*Aplaudiments*) También así se sirve a la estrategia del silencio.

No hay contratos en transparencia ni proveedores, ni facturas, ni contratistas; porque nuestra *consellera* comunista de Podemos sigue lavando ropa sucia al Partido Socialista; quién lo diría. ¡Ay si el 15-M los viera borrando huellas! Más estrategia del silencio, con cómplices.

Y también otros satélites contribuyen a esa estrategia del silencio. Los sindicatos sociopolíticos de clase, por ejemplo, con una férrea disciplina, que ha sido tal que solo abandonaron su confinamiento para hacer vídeo y discursito el primero de mayo. (*Aplaudiments*) Hasta entonces, nada. Desde entonces, nada. Y no hablo de sus liberados sindicales, que quede claro; me consta, personalmente, su esfuerzo y su sacrificio personal.

Eso contrasta con otros sindicatos, los sindicatos médicos, de enfermería, del CSIF, que han hecho un enorme trabajo por todos los funcionarios, (*aplaudiments*) sin ningún tipo de obligación de pagar peajes y con total libertad ideológica. Gracias, muchas gracias. (*Se sent una veu que diu: «Muy bien».*) (*Aplaudiments*)

Mire, *conseller*, nos ha contado usted unas ayudas de la COVID, pero nos ha dicho lo mismo que nos dijo el día 7 de abril, lo mismo. No ha habido ninguna novedad. Ha sacado el decreto que nos dijo que iba a sacar, y ninguna novedad. Tres meses sin pagar el alquiler, viviendas y locales, algunos locales; está usted resolviendo temas de grifos, de atascos y de humedades, como si fuera Pepe Gotera y Otilio, exactamente igual que hacía antes; ha puesto *routers* en el 5 % del parque

público, enhorabuena, y ha hecho una guía que se entiende. Pues muy bien, ¿el resto qué son? Pues son propuestas, ideas, etcétera. Usted lo ha citado, el tiempo se quedó sin tiempo, *conseller*.

Ha dicho usted que va a contar con el mayor dinero de la historia, 33 millones. El año pasado usted solo gastó el 15 % de su presupuesto. Supongamos que gasta el 50 % y gasta 17 millones, que serían 327.000 euros a la semana, que sería seis veces menos que lo que nos cuesta À punt. ¿Qué le parece esa valoración, señor *conseller*?, ¿le parece que esa es la prioridad de su gobierno?

Cuando usted dijo aquello de que en 2020 la *comunitat* será un territorio libre de desahucios, ¿se acuerda? Como diría À punt, *açò sí que va a ser un destarifo*.

Y usted se conforma con tener para vivienda seis veces menos que À punt, ¿le parece eso una prioridad?

Sobre todo para una administración desparramada, enorme, gigantesca, en la que usted y su *conselleria* son el paradigma de ese desparrame: 18 altos cargos donde antes había un solo director general. ¿No se da cuenta de que es demasiado, *conseller*?

Pero es que, por si fuera poco, toda la gestión de las inversiones se la han dado a la Evha, y, si se la han dado a la empresa pública, oiga, ¿qué van a hacer ustedes?, ¿qué van a hacer los 18? ¿Más charlas en el Àgora, jornadas, estudios, elaborar marcos de actuación, crear espacios de diálogo? ¿Qué van a hacer los 17 que están con usted y usted?

Porque al final, mire, recapitulemos. Al final de este año toda su revolución en vivienda habrá consistido en mudarse a un palacio, en cambiar los muebles del despacho, en nombrar amigos y amigas y en echar a los *errejonistas*. Se le dan bien las «limpias», *conseller*. Yo le propondré otra, (*aplausaments*) elimine su vicepresidencia y conselleria y pida al presidente que lo nombre director general, eso sí que sería un buen servicio a la Comunidad Valenciana.

Una vez en dos meses nos ha llamado, *conseller*. Todos estarán de acuerdo conmigo. Estas son las iniciativas que le presentamos, nunca más nos ha vuelto a llamar desde el día 7 de abril. Estas son propuestas que tenemos para la desescalada. Pero claro, de lo que usted ha contado aquí, no ha cogido ninguna de las que le dijo ni Vox, ni Ciudadanos, ni el Partido Popular; ninguna. Lo cual me hace entender que usted simplemente hace con esto un paripé.

Si nos hubiera llamado más de una vez, podríamos haber seguido hablando y proponiendo, pero vemos que no hay voluntad de diálogo sino de cubrir simplemente el expediente. Allá usted, *conseller*, le pido que pase a ser director general, le pido que adelgacen la administración política de la Generalitat porque es un escándalo, le pido que exija, que gestione o que dimita.

Muchas gracias.

Els senyor president:

Moltes gràcies, senyor Castelló.

Passarem seguidament a conèixer la posició del Grup Parlamentari Unides Podem. En este cas, en nom del grup intervindrà la síndica Naiara Davó, a la qual cride ja a la tribuna per a que pugua fixar posició en nom del seu grup parlamentari.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, Senyories.

Primer que res volia enviar el condol a tots familiars que han perdut els seus sers estimats per culpa d'aquest virus.

Gràcies, vicepresident, per la seua compareixença. Estem vivint moments molt complicats, però el govern del Botànic sempre dona la cara i, si alguna cosa hem demostrat durant la gestió d'esta crisi, és l'aposta per les mesures per protegir a les valencianes i als valencians i l'aposta per la rendició de comptes.

I es que són els fets els que demostren el compromís d'aquest govern per la democràcia i per la ciutadania valenciana. Aixina que de nou gràcies per estar hui ací.

La vivenda ha sigut la trinxera ciutadana en aquesta batalla per la vida. En primera línia, ja saben que tenim el personal sanitari, les caixeres, els transportistes..., han sigut els herois i les heroïnes d'una lluita per guanyar a un enemic invisible.

En la rereguarda hem tingut el conjunt de la ciutadania. Açò no és una guerra en el sentit literal, ací no hi ha bombes, no hi ha exèrcit, però és una batalla que exigeix dels esforços de tots per vèncer el virus. Uns esforços que ja han donat resultats. Hem salvat milers de vides des de les nostres trinxeres, el confinament a casa ha salvat desenes de milers de vides, moltes victòries esperant la victòria final que arribarà amb la vacuna.

La vivenda, per tant, està sent la trinxera més potent per combatre el virus; quan ens quedem a casa, el virus no pot propagar-se; quan ens quedem a casa salvem moltes vides. Però no totes les cases són iguals, ni totes les situacions personals són iguals. El confinament és el mateix per a totes, però no es viu de la mateixa manera per totes.

I és ací on aquest govern ha donat una resposta i aquesta vicepresidència ha pres mesures de protecció, i, encara que ja arribarà el moment de fer anàlisis i de fer les comparatives, el que és cert és que hi ha polítiques que salven vides en tots els sentits i altres que no. Mentre a Madrid el govern de la dreta sols ha protegit a un de cada quatre inquilins, ací, el Botànic sostenia el pagament dels lloguers públics, del parc públic de vivenda: fets i bon govern al servei de la nostra gent. 50.000 persones s'han vist beneficiades d'aquesta suspensió, com ja deia el vicepresident, milers de famílies ha pogut veure com aquest govern feia costat en els moments més difícils de la crisi.

Hi ha qui critica l'existència d'esta conselleria, sembla que ja voldrien deixar tirades eixes 50.000 valencianes i valencians;

hi ha qui vol que torne la llei de la selva en una lògica de tots contra tots i *sálvese quien pueda*, quan el que necessitem ara és unitat ciutadana i mesures d'impacte immediat. Segurament aquells que critiquen aquesta conselleria, són aquells que voldrien que tornara a estar dirigida per especuladors immobiliaris, pel capitalisme d'*amiguetes*, el Blackstone. Doncs sembla que no s'han enterat, o no volen enterar-se, que hem recuperat la gestió pública de la vivenda i que no anem a deixar que tornen els voltors.

La conselleria no només ha protegit els inquilins del parc públic, també ha obert una ajuda de fins 650 euros per pagar els lloguers a totes les persones més vulnerables. Quina diferència! Quina diferència quan es governa per a la gent i quan es governa per als bancs.

Vicepresident, hem tornat a posar la Comunitat Valenciana a l'avantguarda d'Espanya. Ho vam fer quan, feia l'exemple d'abans, quan van enviar aquella carta, tan sols hi havia 100 contagis, al Consell General del Poder Judicial i al Tribunal Superior de Justícia, i no és un fet *baladí*, no és una qüestió *baladí*, perquè demostra el compromís ferm per protegir les valencianes i els valencians.

En canvi, i encara que s'ha demostrat que la vivenda és estratègica per a tot, és estratègica per a salvar vides, és estratègica també per a construir projectes de vida, i per això necessitem anar més enllà i necessitem aconseguir des del govern central una nova llei integral de preus del lloguer i ajudes que es mantinguen més enllà de l'estat d'alarma.

Treball i compromís, treballs que altres no fan. Perquè, vicepresident, lo que hemos visto, a lo largo de las últimas semanas, hemos visto una extrema derecha hiperventilada que hacía política de la muerte de la gente de este país. Mientras ellos iban al Congreso, saltándose el confinamiento, las gentes de España se mantenían en sus casas para continuar salvando las vidas. Mientras mentían y criticaban... (*veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyories!

La senyora Davó Bernabeu:

Mientras mentían y creaban miles de cuentas falsas, las valencianas, las españolas, se levantaban y trabajaban para poner en pie este país desde los hospitales, desde los camiones, desde el campo. Solo las que tienen la vida solucionada se pueden permitir el lujo de despreciar 53 días de esfuerzos colectivos y sacrificios compartidos. Solo los que tienen la vida solucionada se pueden permitir el lujo de ser tan miserables, de negar un techo a las personas más vulnerables. Solo los que tienen la vida solucionada se pueden permitir el lujo de hacer *polítiquería* y cálculo electoral en la peor crisis de este país. Hablan mucho de España, llevan muchas banderas de España, pero no se parecen en nada a España. España y sus gentes es mucho mejor que ustedes, es mucho más valiente, mucho más trabajadora y está mucho más unida que aquellos que hacen política de la muerte.

I, quan passem l'etapa de la desescalada, hem de començar amb la reconstrucció i ens hem de preparar de valent. Quan acabem la desescalada, molt probablement ens trobarem un país que està exhaust, un país que ha fet molts esforços per guanyar a aquest virus, un país que no tornarà a ser el mateix però que tornarà a alçar-se amb més força. S'han acabat els vells temps de la política de la selva.

Hem de liderar la construcció d'aquest nou temps amb més drets, més igualtat i més fraternitat, amb un nou rumb i un nou horitzó. I hem de reconstruir el nostre país i, per fer-ho, hem de tornar a tindre els nostres sectors productius, hem de recuperar sectors estratègics i els serveis bàsics privatitzats. Hem de reforçar el nostre autogovern, que està demostrant que complix més que ningú. Tenim les propostes, tenim el rumb, tenim l'horitzó i ara cal posar-nos mans a l'obra i convocar el conjunt de la ciutadania per poder fer-ho possible, sempre baix una mateixa premissa: posar en peu aquesta comunitat sense deixar ningú enrere. Entre totes ho aconseguirem perquè ens toca viure un segon renaixement, tornarem a prendre el vol com molt abans ja ho vam fer.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem ara les intervencions, per a fixar posició sobre la intervenció de l'honorable senyor vicepresident segon, amb la fixació de posició del Grup Parlamentari Compromís, en este cas exercix esta fixació de posició la il·lustre diputada Belén Bachero.

Quan vosté vullga, senyoria, té la paraula.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Bachero Traver:

Moltes gràcies, president.

En primer lloc m'agradaria dirigir un missatge d'ànims a totes les persones que han patit la malaltia, a aquelles que l'han superada i també als familiars i amics d'aquelles que malauradament no l'han poguda superar. Per aquests últims, el nostre més sincer condol. Si ja és dur perdre una persona volguda, fer-ho en aquests moments, quan casi no pots ni despedir-te d'ella, es fa molt més dur encara. Tota la nostra solidaritat amb tots ells.

En segon lloc, cal fer un reconeixement especial per al personal sanitari, que està treballant des de primera línia sense descans, lluitant davant d'aquesta pandèmia. Des d'ací, tota la nostra admiració i força perquè és impossible expressar amb paraules la tasca que estan fent. Són els vertaders herois i heroïnes de la nostra societat. Esperem que no se'ns oblide i defensem, tots junts alhora, una sanitat pública i universal perquè només així podrem fer front a futures pandèmies com aquesta.

Gràcies també a tot el personal dels serveis socials, al personal docent i a tot el funcionariat públic que continuen treballant des de casa, ara més que mai; a les forces i cossos de seguretat i a tots aquells que davant d'aquesta crisi han continuat prestant els serveis essencials: netejadores, sector alimentari, transport, portuaris, estibadors..., a tots: gràcies de tot cor.

Conseller, coincidirà amb mi que, amb aquesta crisi de la COVID-19, s'ha ficat a prova el nostre sistema econòmic i social, i s'ha evidenciat totes les seues fragilitats així com la necessitat absoluta del canvi de model social, econòmic i productiu. La debilitació de tot allò públic, cap a la que ens portava el sistema econòmic de pensament neoliberal i la globalització, les retallades i les polítiques *austeritzides* que vam patir al 2008, i que encara arrastràvem, ens han fet molt més vulnerables front a la pandèmia. I per tant, les conseqüències d'aquelles decisions les estem pagant ara.

El que està clar és que s'ha evidenciat que el més important en la vida és l'estat del benestar. Amb això podem ser feliços i tindre cobertes les nostres necessitats. Haurem de lluitar i deixar-nos la pell per a que tota la societat estiga dins d'ell, sense deixar a ningú enrere. I dins d'aquest, l'estat de benestar, la vivenda ha adquirit una importància primordial com a dret bàsic de la ciutadania. Ens hem adonat de la importància de tindre un habitatge i, a més a més, de tindre'l en condicions.

En l'època de la reconstrucció que s'inicia, l'habitatge ha de tindre una importància primordial en la configuració del nou estat del benestar i caldrà analitzar com blindar realment aquest dret. El dret universal a una vivenda digna va sempre lligat a que aquesta vivenda complisca les condicions d'habitabilitat mínimes; qüestions de salubritat, ventilacions, confort higrorèmic, com també dels subministraments bàsics. I ahí tots entenem que entra l'aigua, la llum i el gas.

Però amb aquesta crisi s'ha evidenciat que hi ha un altre subministrament bàsic, necessari per a qualsevol vivenda digna en ple segle XXI, i és tindre una connexió a internet decent.

Per això, aplaudim especialment la mesura per garantir l'accés a internet de 700 famílies del parc públic, per tancar la bretxa digital que, junt amb les més de 14.000 tauletes repartides per la conselleria d'educació, han assegurat l'accés a l'educació dels nostre xiquets i les nostres xiquetes.

En aquesta crisi s'ha demostrat la importància d'aquest dret. I dic dret, perquè al 2016 el Consell de Drets Humans de les Nacions Unides va aprovar una resolució que estableix que l'accés a internet serà considerat un dret bàsic de tots els éssers humans.

Ara falta blindar aquest dret dins de la nostra Constitució. La bretxa digital estigmatitza, exclou la població que no pot tindre accés a ella. Drets com l'educació i la sanitat en aquesta crisi s'han pogut continuar oferint a la població mitjançant la internet o fins i tot el telèfon.

Caldrà blindar drets com aquest i per descomptat caldrà que siga així en tot el territori. I tots sabem qui patix més que ningú la bretxa digital: el món rural, senyor conseller, també necessita una mirada.

Però poc podrem fer els parlaments autonòmics, si no fem passos valents per blindar estos drets des de l'estat central. I ahí, vosté, que té fil directe, a vore si comencem a diferenciar-nos per la valentia.

Demanem més valentia perquè trobem a faltar posicionaments com els de Portugal davant la banca. Calen passos valents, fer front a la banca.

I, com que són ells qui ens deuen molt a tota la ciutadania, sobretot a la classe treballadora, així, ha aplegat ara el moment que ho demostren, la seua solidaritat amb el poble que un dia els va salvar.

Sí, que ens tornen els diners, necessaris per a eixir d'aquesta crisi sense deixar a ningú enrere. En compte d'agafar dels estalvis dels ajuntaments, per exemple, eixe canvi seria molt bo.

Posicionaments valents, com els de Dinamarca, França o Polònia, que no concediran ajudes a aquelles empreses que tenen les seues seus en paradisos fiscals. O, encara li dic més, a aquelles que es dividixen dividendes. Les ajudes deuen ser per a qui més les necessita.

També ens hagués agradat una mica més de visió territorial i un repartiment més just dels recursos de les autonomies que, de nou, sembla seguirem patint el repartiment injust del model d'infrafinançament.

No me malinterprete, senyor conseller. Tinc molt clar que l'actual govern de l'estat està al costat de les persones i ja ha fet molt passos valents.

Està clar i no hi ha color, si comparem la gestió d'aquesta crisi amb com es va gestionar la del 2008, quan ens van vendre que qui millor gestionava l'economia era la dreta, però va resultar que no, que el que ens van deixar és el major endeutament de l'estat espanyol.

I no és una opinió personal, la diferència en la gestió, les dades ho avalen, no cal més que veure les autonomies com Madrid, Andalusia i Múrcia, governades per la dreta, com s'està gestionant aquesta crisi sense precedents.

La resposta del Botànic ha sigut immediata, i a més a més posicionant-se on calia, al costat sempre de les persones més vulnerables.

Paralització de desnonaments, exoneració del pagament del lloguer en habitatges del parc públic, com també moratòries al lloguer dels locals comercials.

Continuaran les reparacions d'habitatges públics i amb les posteriors adjudicacions, vora dos-centes seixanta persones han trobat resposta habitacional. Desinfectar les zones comunes de les promocions públiques per garantir la protecció.

I la mesura més recent, les ajudes directes en els lloguers d'habitatge habitual, ajudes que poden cobrir fins al cent per cent de la mensualitat del lloguer durant sis mesos.

Respecte al govern central, del qual no hi ha cap dubte, és de les prioritats a l'hora de gestionar esta crisi: suspensió de tots els desnonaments sense alternativa habitacional.

Pròrroga extraordinària de sis mesos dels contractes de lloguer d'habitatge habitual, moratòries o crèdits ICO sense interessos per a fer front al lloguer. Moratòries en les hipoteques, prohibició de tall de subministraments bàsics per a tota la població.

Les mesures sanitàries a nivell estatal i autonòmic estan funcionant. Les valorem positivament i considerem una bona solució.

Però podem avançar i fer una mica més en eixos passos valents que li comentava, per exemple, també per poder incrementar el nostre parc públic.

El moment postcrisi podríem convertir-lo en una oportunitat si aprofitem per a aquesta ampliació del parc públic, tirant mà a la banca i als fons voltor. I a més a més, fem-ho al preu que ells van comprar la vivenda.

I acabo ja, senyor president. La societat valenciana estem demostrant cada dia que ens volem, que volem els nostres majors, que volem els nostres veïns, els nostres xiquets. Perquè cada dia que passa hem estat a casa, fent només les eixides necessàries i complint totes les recomanacions dels experts.

Hem demostrat l'estima al poble valencià, ho hem fet molt bé i hem aconseguit aplanar la corba. Cada dia tenim més persones curades i menys positius.

I ara que iniciem un període nou, amb el desconfinament progressiu, hem de continuar seguint totes les recomanacions, ara més que mai, perquè frenar aquesta pandèmia està en les nostres mans.

No oblidem, no ens confiem i no subestimem mai aquest minúscul organisme que ens ha ficat en escac tota la societat mundial. Resistirem i ho farem tots junts, com a poble valencià.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada feta la intervenció per part de tots els grups parlamentaris, el vicepresident... Ai!, perdó, perdó, perdó. Queda fixar la posició del Grup Parlamentari Socialista, el més nombrós de l'hemicicle, jo ja m'havia avançat.

Té la paraula la il·lustre diputada Sabina Escrig, per a fixar posició sobre la intervenció del vicepresident segon. Li havia furat jo el dret de la paraula.

La senyora Escrig Monzó:

No passa absolutament res, president. Moltes gràcies.

Moltes gràcies, vicepresident.

Consellera.

Miren, senyories, en primer lloc, m'agradaria enviar una forta abraçada a totes les famílies que han patit la mort d'una persona estimada. L'adéu sense adéu és molt més dolorós. Per això, no hi ha paraules que puguen alleugerir la pèrdua de l'estima. Una forta abraçada.

I miren, en segon lloc jo volia donar les gràcies als portaveus dels diferents grups parlamentaris de les Corts per la reunió que vam tindre, per la reunió que vam tindre amb el vicepresident, perquè a mi em va paréixer una reunió molt constructiva i en la línia que cal anar sobretot en els temps de crisi i en el temps de crisi que estem vivint.

I jo vull donar les gràcies a tots, perquè va ser molt constructiva. Però hui el minut de glòria els ha perdut. El minut de glòria d'estar ací els ha perdut completament. I de donar la mà al vicepresident, han passat a donar la manotada llengua llarga, per un minut de glòria.

Jo no vull un minut de glòria, jo vull responsabilitat, que és el que necessiten els ciutadans i les ciutadanes del País Valencià.

Miren, ara és el moment de lluitar junts i construir, i el dia després serà el moment de les reflexions, de les valoracions, de les explicacions i de demanar responsabilitats. Però ara eixe no és el moment. Ara és el moment d'anar totes i tots junts.

I, senyories, qui camina, a voltes ensopega i cau. I el valent torna a alçar-se per a continuar caminant. El que mai ensopegarà i mai caurà és el que no fa absolutament res.

El que se queda mirant, amb deslleialtat, mentint, criticant, instaurant la por, crispant i posant pedres en el camí, com hui, per desgràcia, hem pogut veure.

La ciutadania valora la gestió i caminar, ensopegar i tornar-se a alçar. Això és governar, gestionar, prendre decisions, encertar, i sí, a voltes equivocar-se. I en una situació com aquesta pandèmia.

Ens ha pillat a tots amb el pas canviat, no per irresponsabilitat, sinó per una situació sobrevinguda, desconeguda, nova, i que ningú coneixia, ningú al món. Perquè aquest virus és global i no és territorial.

I amb allò desconegut, s'ha caminat, i s'han pres decisions, accions i mesures per a minimitzar les conseqüències. I estic segura que totes eixes accions i totes eixes mesures s'han pres amb convicció, per a millorar la situació del conjunt de la societat.

I, vicepresident, vicepresident en gran, i conseller en gran, perquè quede ben clar, el Botànic en gran, vicepresident i conseller, perquè a alguns els molesta.

Doncs no, molt orgullosa, molt orgullosa del Botànic i molt orgullosa de vosté i de tot el govern valencià i del nostre president, perquè estem donant lliçons a tota Espanya.

Miren, han sigut moltes les mesures que s'han posat en marxa, tant des del govern central com des de la seua conselleria. En matèria d'habitatge, per a millora la situació de moltes famílies, de famílies vulnerables.

I aquestes mesures el que han fet i fan és que les famílies puguem afrontar amb més tranquil·litat el futur. Un futur ple d'incerteses per a totes i per a tots. És que no sabem el que anem a viure. I amb humilitat, sempre amb humilitat.

En matèria d'habitatge, mai serà suficient, mai, conseller, mai, vicepresident; perquè estem parlant del sostre de les famílies, de la construcció d'una història de vida, del present i del futur, i de tenir una vida millor baix un sostre segur, i sense estar a compte de les situacions econòmiques.

I mire, i mal que els pese a alguns, les mesures que s'han pres per part del govern central i per part de la Generalitat alleugen moltes famílies.

I vosté ha parlat de defensar les famílies. Jo vaig a parlar de tranquil·litat. Perquè la tranquil·litat és necessària per a afrontar el futur, i la tranquil·litat de totes eixes famílies, de les 14.000 famílies que no van a haver de pagar en tres mesos, i després ja vorem el rebut del lloguer.

La tranquil·litat de les famílies que ho hagen de tallar-los la llum, el gas i l'aigua, això és tranquil·litat i se pot vore millor el futur, senyories, això.

O la tranquil·litat que es renove el contracte a famílies o que puguem demanar un préstec ICO a cost zero, a tornar en sis anys i que se podrà ajornar encara més quatre anys més. Tot el que s'ha estat fent des de la conselleria, tot, clar que sí.

I clar que queda molt per fer, clar que queda molt per fer, per idear, per innovar. I, com que en els moments de crisi augmenta la creativitat, hem d'aprofitar i recolzar el talent i l'emprenedoria valenciana, per a avançar en nous models productius.

I també és bo reconèixer que aquestos dies de confinament i d'estat d'alarma la naturalesa i els espais naturals han respirat de nou. Per això, hem d'apostar per un nou model productiu en verd, construint edificis sostenibles i amb autoconsum.

I, com que el futur va a ser complicat, sé que tant des del govern central com des del govern de la Generalitat se continuarà gestionant per a alleugerir les conseqüències d'aquesta pandèmia mundial i perquè ningú es quede enrere.

No podem cometre els errors del passat, no podem posar damunt dels múscles dels més febles les conseqüències de la crisi sanitària, econòmica i social, com se va fer en l'anterior crisi.

Miren, i em dol moltíssim, però moltíssim, que hi haja persones que criminalitzen la pobresa i que critiquen una renda mínima vital per a donar oportunitats, dignitat i esperança a les persones més vulnerables, més febles.

I em dol moltíssim, perquè jo crec fermament en la bondat de l'ésser humà, fermament. La societat necessita solidaritat, cooperació, justícia social, llibertat per a créixer en igualtat.

I creixerem en igualtat, senyories, quan totes les persones tinguen les seues necessitats cobertes, i entre elles, vicepresident, un sostre. L'habitatge és fonamental per a donar seguretat a les persones i a les famílies.

Per això, hem de continuar reclamant un finançament just, perquè des de la Generalitat es pugui continuar treballant per i per a les persones.

I no oblidem els impostos, els impostos progressius. Són necessaris els impostos, perquè els impostos el que fan són serveis públics dignes per a tots i per a totes.

I finalitze, senyories, president, finalitze amb el que va dir el general Santiago, membre de l'equip tècnic de la crisi de la COVID-19, que em va agradar moltíssim: «Todos somos un equipo».

I sí, totes i tots som un equip. I, senyories, quan un equip guanya, no sols és gràcies al que ha marcat el gol de la victòria, sinó que és gràcies al treball de tot l'equip per a guanyar el partit.

Aquest partit, el partit contra la COVID-19, faça qui faça el gol de la victòria, serà una victòria compartida, una victòria dolorosa pel que hauré deixat pel camí, però compartida, de totes i de tots.

Dels sanitaris, professionals, treballadors, treballadores, funcionaris, empresaris, autònoms, de les forces i cossos de seguretat, protecció civil, bombers, dels que s'han quedat a casa, dels que els han cuidat.

I, perquè no, senyories, també va a ser gràcies als polítics, als que governen i als membres de l'oposició que han arrimat el múscle, han sigut responsables i no han posat pedres en el camí.

Senyories, serà una victòria conjunta. Ànim, confiança, resiliència, reconstrucció i futur.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Ara sí, ara una vegada que tots els grups parlamentaris han fixat la seua posició, hi haurà una contestació conjunta per part de l'honorable vicepresident segon a les intervencions dels grups parlamentaris.

Quan vosté vullga, vicepresident, té la tribuna per a contestar les intervencions dels grups parlamentaris.

Senyories... *(veus)* senyories, escoltarem... *(veus i remors)*
Senyories, per favor, escoltarem la resposta conjunta del vicepresident segon a les intervencions dels grups parlamentaris.

Quan vosté vullga.

El senyor vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, president.

En primer lloc, moltes gràcies a tots els grups parlamentaris per les seues propostes, que moltes d'elles, efectivament,

ja les havíem comentat en el marc de la reunió que havíem tingut entre diferents els grups parlamentaris i nosaltres. I el que és cert és que algunes de les propostes que ens van plantejar les vam posar en marxa i, de fet, he de dir que molt eficaçment.

Jo també sent molt que el to per part de vostés no haja sigut el mateix que hem tingut durant la gestió de la crisi. Sent molt que vostés ara mateix estiguen en un altre to i en una altra dinàmica, però entenc que això forma part de les dinàmiques parlamentàries, del seu paper com a oposició i, bé, d'alguna forma ho entenc i també els agraiïc en bona mesura, perquè sé que alguns i algunes de vostés segurament tindrien altres actituds en altres contextos.

Senyor Castelló, no ha parlat vosté de la meua gestió, de la nostra gestió al voltant de l'habitatge. Entenc, conforme hem parlat alguna volta, que pot ser és perquè està d'acord amb el que fem i preferix desviar l'atenció cap a altres àmbits que no són propis de la competència de la Generalitat.

De totes formes, sí que he de dir-li que no hem rebut cap document, el qual comenta. No hi ha constància del rebut de cap document. Per tant, espere que no siga una *fake news* i espere que me'l done, eh?, que me'l done ara mateix. Si vol, me'l dona, perquè en algun moment inclús també jo li vaig donar el meu telèfon personal i el meu correu personal perquè vosté es dirigira directament a mi. Per tant, espere que ara el pugua vore, el pugua tindre jo personalment i puguem avaluar les propostes que ens fa.

Vosté ens parla d'execució del pressupost. Mire, ¿vosté sap quants diners va destinar a ajudes al lloguer de les persones més desfavorides en 2015 el govern del PP, amb la senyora Bonig ací present, en aquella època responsable? 3 milions d'euros. ¿Saben vostés quantes ajudes anem a destinar enguany? 33 milions d'euros. Deu voltes més. Deu voltes més.

Jo entenc que la senyora Bonig no diga la xifra; fa «oh!» com si fora una cosa... Però efectivament són deu voltes més en ajudes a les persones més desfavorides. I haguera pogut ser més si no haguérem de pagar encara eixos 300 milions d'euros que van quedar pendents del deute Bonig, de la qual cosa jo sé que es descarreguen, però realment és un deute que encara estem pagant cinc anys després, o els 7,5 milions que paguem cada any –cada any– a la Fórmula 1, que a vore qui veu la Fórmula 1, no?, que ara només servix per a fer reportatges de construccions fantasmes en les ciutats espanyoles. Això és ara mateix la Fórmula 1, 7,5 milions d'euros que estem pagant. No se'ls cau la cara de vergonya?

Vostés estan assentats ahí, i no se'ls cau la cara de vergonya? No són capaços ni de mirar-me als ulls? (*Veus*) Sí? Son capaços? Aleshores, tenen vostés la cara molt dura –perdonen que els ho diga–, molt dura, molt dura. (*Aplaudiments*)

En segon lloc, senyora Mamen Peris, mire vosté, jo estic molt decebut, com podrà imaginar, per la seua intervenció, perquè vosté i jo sempre hem tingut una comunicació molt fluida, hem tingut la capacitat per a poder treballar conjuntament, i la veritat és que jo trobe que vosté no es creu ninguna paraula del que ha vingut ací a dir. Li ho dic sincerament, no se la creu. No sé si és perquè quan parla amb mi o amb nosaltres i no està el senyor Cantó davant té una altra actitud. No ho sé, eh? A la millor, li té por al senyor Cantó. «Hermana,

yo sí te contagio» Hi ha raons per a tindre-li por al senyor Cantó.

Però jo sé que vosté sí vol una política d'habitatge, perquè ho hem parlat. Vosté no vol que açò siga una direcció general. Vosté vol que açò siga una conselleria d'habitatge i vol que fem polítiques d'habitatge i jo li tendisc altra volta la mà perquè treballem conjuntament.

Vosté em va dir: «Posem un telèfon d'informació d'habitatge». Sap? Vosté diu: «I és que amb eixe telèfon es crida... ¿Sap vosté quantes cridades de telèfon es van contestar en eixe telèfon en xifra d'ahir, actualitzada d'ahir? 1.758 cridades. Jo sé que a la millor vosté no té una necessitat de cridar per telèfon, però 1.758 famílies sí l'han tinguda. I gràcies a això, han tingut la informació portada de primera mà –portada de primera mà– en contra de les *fake news* i dels *bulos* que ara mateix impregnen internet.

¿I sap vosté quantes intervencions telefòniques hem tingut per a demanar la nostra intervenció en el parc públic, per a anar a reparar-li a la gent el seu bany, les seues goteres? Això que diu el senyor Castelló que és «hacer de Pepe Gotera i Otilio, no? Doncs per a la gent que viuen a casa de la Generalitat i que no pot en eixe moment afrontar una reforma li dona igual que siga Pepe Gotera, Otilio o el botones Sacarino el que vaja a reparar. El que volen realment és que vaja una persona a reparar la gotera o a reparar el desperfecte. Més de 1.000 intervencions hem tingut. Més de 1.000 intervencions hem tingut.

I jo no entenc, senyora Peris, li ho dic de tot cor, o siga, no entenc les seues crítiques. No entenc que vosté critique que estem preparant-nos per a la postcrisi. Nosaltres estem preparant-nos per al que vindrà a partir d'ara. I el que vindrà a partir d'ara ha de ser ajudar a la rehabilitació, ha de ser atacar els desnonaments, ha de ser ampliar el parc públic. I, qui vol que ho faça tot això? Qui vol que ho faça? Ho faran persones que hauran de tindre una taula o una cadira on seure's. ¿O vol que estiguen arraconats per terra i sense condicions de treball? Realment, ¿això és el que vosté està proposant? ¿Que la gent que estiga treballant en l'Administració pública estiga sense unes condicions normals de treball? Realment, ¿això és el que vosté està proposant? Entenc que no. Per tant, trobe que s'ha confós a l'hora d'enfocar la seua crítica i li ho dic clarament.

Sent molt que no estiga ací el senyor Toni Cantó. M'haguera agradat molt que m'escoltara.

Perquè és que en eixes taules i eixes cadires es seurà gent, persones a treballar. Ací no tenim zombis com hi havia en altres èpoques de govern: gent que no anava a treballar i cobrava. O açò no és la Diputació d'Alacant on hi ha gent enxufada per tots els costats. Ciudadanos, per exemple. No, no. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor. (*Veus*) Senyories, per favor.

El senyor vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Senyora Peris, té, com sempre, la meua mà estesa i d'eixa forma sempre hem treballat conjuntament. Per tant, m'agradaria que el seu paper en l'oposició fora un paper constructiu i adequat a les Corts on estem.

Jo del Partit Popular no espere res, sincerament. De vostés, sí espere alguna cosa.

Per últim... respecte a l'oposició. Bé, senyor Pascual, és que realment vosté ha vingut ací..., trobe que també s'ha equivocat de discurs. El problema de portar els discursos escrits és que no cal escoltar el que diu la persona.

Aleshores, jo li estic diguent que ja hem inaugurat la comissió bilateral amb els promotors valencians i vosté està dient-me que no confiem en l'economia privada. Aleshores, clar, n'hi ha falta de sintonia absoluta perquè vosté no m'escolta, sinó que ve ací amb el seu discurs escrit.

Jo ho sent molt, perquè vosté i jo hem tingut moltes reunions i moltes converses i jo sé que vosté pot aportar al que fem en la conselleria d'habitatge. Lamentablement, mos vénen ací imagine que efectivament per a gaudir del seu minut d'or, no?, com dia la senyora Escrig, i la veritat és que trobe que no tenen la informació correcta.

El mínim que poden fer és informar-se. Informar-se o, si no estan informats, escoltar el que estic diguent ací, perquè he vingut a petició pròpia a comparéixer davant de vostés per a explicar-los el que hem fet i el que volem fer. Per tant, trobe que ens mereixem el respecte que ens escolten i que introduïsquen els seus element d'acord amb allò que nosaltres comentem ací.

I, finalment, moltes gràcies a les síndiques del Botànic, a la senyora Davó, a la senyora Bachero, a la senyora Escrig. Jo estic molt orgullós de ser un vicepresident i un conseller del Botànic. Estic molt orgullós.

I estic molt orgullós que, quan van entrar a treballar en este nou Botànic d'Alacant, qualsevol cosa que se'ns ha posat per davant l'hem sabuda gestionar amb força. I vam gestionar la DANA, i vam gestionar la Gloria i hem gestionat el coronavirus, i som el primer govern –el primer govern de tota Espanya– que hem aprovat les ajudes urgents per a la COVID-19, el primer govern.

Nosaltres no som eixos governs que acumulen centenars de persones en Ifema per a repartir-los *bocadillos* de calamars, *pizzas* i *Coca-cola* en ple estat d'alarma; es a dir, quan tota la gent havia d'estar en sa casa. Nosaltres no som irresponsables com són la gent de Madrid o d'altres comunitats governades per les dretes. Nosaltres som un govern responsable i estem molt orgulloses i orgullosos de formar part d'este govern.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresident.

Senyories, encetem ara un torn de rèplica a esta contestació que ha fet el vicepresident segon del Consell. Començarem pel senyor Miguel Pascual per a replicar esta última intervenció, esta contestació del conseller d'habitatge.

Quan vostè vullga, senyoria.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señor presidente.

Bueno, creía que estas intervenciones eran... –perdón, la mascarilla; la costumbre– pensaba que estas intervenciones eran para responderle a la intervención del señor *consejler*. Sería bueno también, señor presidente, que se lo indicase a alguna *síndic*.

Mire, señor Martínez Dalmau, no sé qué pensarán sus compañeros del gobierno, sus compañeros, pero usted, siendo vicepresidente de la Generalitat Valenciana, ha dejado que sus compañeros asuman todo el peso de la crisis, quedándose al margen de todo. Y eso, señor vicepresidente, no es arrimar el hombro, no es crear equipo y no es trabajar por la gente.

¿Sabe lo que tampoco se debe hacer? Crear miedo e incertidumbre. No se deben utilizar lo que son las normas de desarrollo ministerial en base a decretos de alarma, que poco o nada tienen que ver con la pandemia y que han causado un enorme temor, como, por ejemplo, lo de los arrendamientos forzosos.

¿Sabe lo que tampoco se debe de hacer? Crear más miedo e incertidumbre con BOE con la excusa del coronavirus para poder empadronar a los okupas –con *k*– en los municipios donde vivan para que ustedes puedan aplicar la renta mínima.

Mire, esto no ayuda. Con ellos ponen en entredicho el derecho de la propiedad, que es el instrumento que vertebró el esfuerzo y la prosperidad de las clases medias trabajadoras en las sociedades libres.

Mire, un político que no sabe lo que hace baja los precios del alquiler o los limita de forma unilateral sin contar con el mercado. Estos límites lo que provoca es que se desincentive al propietario, al no serle rentable, y opte por retirar la vivienda del mercado, creando así, como le he dicho antes, el efecto contrario al buscado.

Porque si no, a los hechos me remito. Igual le tengo que volver a recordar lo que pasó cuando ustedes limitaron el precio de las mascarillas, exactamente.

Entonces, señor Martínez Dalmau, mire, si lo que queremos es salvar el tejido productivo de la Comunidad Valenciana, desde luego lo que no tenemos que hacer en ningún momento es amenazar con expropiarlo.

Muchísimas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies, senyoria.

En nom del Grup Parlamentari Ciudadanos per a rèplica a la contestació del vicepresident segon, té la paraula la il·lustre diputada Mamen Peris, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Peris Navarro:

Señor Dalmau, ni mu de los muebles, ni mu de la compra de muebles.

Vamos a ver, mire, mientras usted haga política útil tendrá a Mamen Peris y a todo el Grupo Ciudadanos a su lado. Y lo sabe, porque ha visto que hemos presentado por registro de entrada infinidad de propuestas. La del teléfono. ¡No sabe lo que me alegro! 1.750 llamadas, y yo se lo propuse.

Yo sé que juego con ventaja, señor Dalmau, pues porque yo soy letrada en ejercicio y me dedico a conocer realmente los problemas reales que tiene la gente, y eso me da una ventaja. Por eso le dije: incentivos fiscales, hay que tener empatía, hay que ayudar, no se puede pagar, igual que a los autónomos, si no tienen ingresos no podemos pedirles impuestos. Ahí siempre me va a encontrar. Y sabe que he llegado aquí con todos los deberes hechos, codo a codo con el Botànic haciendo propuestas, que es lo que hemos hecho.

Pero, claro, hoy me he enfadado, hoy me he enfadado cuando he visto el titular de un medio valenciano. Y entonces, mire, aquí lo que hoy se ha quedado claro es la diferencia entre un partido comunista y un partido de centro, que esa es la diferencia, que un partido comunista se dedica en plena pandemia ¿a qué? A activar un procedimiento de compra de muebles. Por eso me enfada, porque eso no es política útil. Lo útil era haberlo dedicado a comprar material sanitario, a comprar respiradores, porque aún falta material en muchos sitios. Eso es, que se revisen algunos qué es estar en la selva. Porque, señores de Podemos, los muebles no salvan vidas, ténnganlo claro.

Pero, vamos a ver, ustedes en la misma línea y negando la mayor. Aquí el único que se ha saltado el confinamiento, y lo han visto todos los españoles, ha sido el señor Iglesias, y aun teniendo a su pareja enferma, (*aplaudiments*) y lo hemos visto, y todo por el egocentrismo de estar allí. Pero bueno, dejemos y centrémonos.

Vamos a ver, señor Dalmau, si continuamos con las mismas cifras del primer discurso. 14.000 personas demandando una vivienda social. 800 viviendas ocupadas ilegalmente. El 70 % del parque público que lo tenemos que rehabilitar. Si yo esta mañana incluso le voy a presentar por registro de entrada una proposición no de ley en la que podamos trabajar codo a codo con el sector hotelero y dar solución habitacional. ¡Mire si hacemos política útil! ¡Mire si estoy a su lado! Pero todo eso se puede hacer adelgazando también la administración. Hemos de hacerlo también, no desde una *conselleria*, que sabe que desde el minuto uno le dije que volviera a la

décima planta de la Ciudad Administrativa, que vuelva a ser una Conselleria de Política Territorial.

Mire, yo le quiero decir otro ejemplo. Usted hoy ha hablado aquí de ecología, de tal. ¿Sabe el presupuesto de usted? Por el tema del postreo, de lo que usted nos decía, 2,29 % ha habilitado usted en el presupuesto de innovación ecológica. No nos diga usted estas cosas porque eso es ridículo. ¿Y sabe cuánto ha aumentado en personal? 6,5 millones. ¿Y sabe? Pues ahora creo que habrá que reformular el presupuesto y reformular esto.

Mire, señor Martínez Dalmau, sé que el poder es seductor, pero ante el exceso de gasto y la insensatez de consentirlo, en Ciudadanos nos quedamos a trabajar al lado de los políticos valientes que primen el interés de todos los valencianos, y ese interés pasa por adelgazar sí o sí la administración pública.

Gracias. (*Applaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Seguidament per a rèplica. Des de l'escó, senyoria? No. Per a rèplica a la contestació del vicepresident segon, intervindrà, en nom del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat Alfredo Castelló.

Quan vosté vullga, senyoria.

El señor Castelló Sáez:

Muchas gracias, presidente, y con su venía.

No ha hablado usted mucho de vivienda en su segunda intervención, y eso que tenía el tiempo libre.

Mire, yo creo que cinco años después de llegar a un gobierno es hora ya de dejar de llorar y es hora de no inventarse deudas que no existen. Su portavoz tiene el documento, se lo entregué yo, del préstamo que sacó el Partido Popular en octubre de 2014 para pagar esa deuda de vivienda.

Segunda cuestión. Si me habla de la Formula 1, yo le recuerdo que en las cuentas anuales de la Evha tiene usted 40 millones que tiene que pagar el agente urbanizador de ese PAI. ¿Se lo va a reclamar usted? ¿A que no? ¿Nos apostamos un café, *conseller*?

Más cuestiones. Mire, ustedes tienen ahora 2.500 millones más que tenía el gobierno en el 2015 de ingresos libres y disponibles. Y me sale usted alardeando de lo que dedican a vivienda, con mentiras. Porque mire, nosotros, el Grupo Popular, tenemos un arma secreta y se llama Rubén Ibáñez. Y si usted dice algo de Hacienda, él me lo busca. Y me he encontrado en la página 116 de las cuentas anuales, aprobadas por la Intervención, que el gasto comprometido en vivienda de 2015 fue de 15,5 millones de euros, y 164 miles de euros abonados en transferencias de capital. Y, *conseller*, qué le parece.

Qué va a hacer usted, qué haría usted si a la Generalitat le cayeran los ingresos año tras año 2.000 millones de euros, qué haría con el presupuesto. Posiblemente lo tengamos que ver. Dios quiera que no.

Yo lo que le he criticado es que desde el día 7 de abril que nos convocó, no se ha convocado ninguna vez más. Creo que fuimos tremendamente constructivos. No adoptó ninguna de las cuestiones que le planteamos en aquel momento. Y desde entonces no nos ha vuelto a llamar. Y desde entonces no ha dicho usted nada nuevo. Y nos presenta como una medida estrella, que parece *Pepe gotera* y *Otilio*, que arreglan grifos, bajantes y atascos. Pero, oiga, eso se ha hecho toda la vida, ni en COVID ni en no COVID.

¿Me puede decir algo que ha hecho usted como *conseller* que no hubiera hecho el director general, cualquiera de ellos, de la señora Salvador? Nada, absolutamente nada, *conseller*.

Y me dice ahora que va a eliminar..., no, me dice qué va a gastar, pero no de dónde lo va a eliminar del presupuesto. Qué partidas va a quitar del presupuesto para invertir en este decreto sobre la COVID. No lo ha dicho. ¡Y mire que ha tenido rato! Espero que en la última intervención nos diga, porque me suena que dijo que lo iba a quitar de «regeneración y rehabilitación urbana». Precisamente lo contrario que dice el presidente Puig, que dice que hay que incentivar la inversión para luchar contra la crisis económica. ¿De rehabilitación lo va a quitar? ¿Está seguro?

Mire, para finalizar quiero hablar de su gestión. Ésta es su gestión desde el último día que hablamos. "Dalmau reactiva la compra de muebles de su *conselleria* en pleno estado de alarma". He tenido que mirarlo varias veces porque pensaba que decía de «inmuebles»; pero no, no, la gestión es monumental. La compra de muebles es lo que reactiva, no de inmuebles para ampliar el parque público.

El resto, *conseller*, es un fracaso, nada nuevo. Oiga, por qué no rehabilita el parque público de vivienda y pone ascensores, que hay gente confinada a perpetuidad en sus pisos.

Oiga, ¿qué pasa con el reglamento de función social de la vivienda de 2017?

Oiga, ¿qué pasa con el Texto refundido de la Ley de función social de la vivienda? Tiene que hacerlo, pero hace ya dos años que tenía que haber estado acabado.

Oiga, ¿qué pasa con la compra de inmuebles?, la de muebles ya vemos que va bien.

¿Qué pasa con las 700 viviendas del parque público que están desocupadas?

¿Qué pasa con las más de 1.200 viviendas "okupadas" –con k-ilegalmente? (*Inoible*)...14.000 son las viviendas. Lo que hay disponible es bastante menos de 14.000 por su dejadez.

Qué pasa con las 15.000 familias que tiene usted en lista de espera.

Qué pasa con todos los derechos subjetivos que reclaman los valencianos y a los que usted, incumpliendo su propia ley, no da satisfacción.

El señor presidente:

Senyoria.

El señor Castelló Sáez:

Acabo, presidente.

Qué pasa con todos ellos. Porque su prioridad es amueblar el despacho. Desde luego nos tendremos que olvidar de aquello de que la Comunidad Valenciana iba a ser territorio libre de desahucios –acabo.

Usted me dijo una vez que estaba sorprendido con una intervención mía, y me dijo que era posiblemente porque no conocía este mundo y venía de la universidad. ¿No sé si se acuerda? ¿No sé por qué sería? Lo que sí que sé es que sería bueno que usted volviera a la universidad, es tiempo de volver a la universidad, *conseller*, es momento de volver.

Gracias, presidente.

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

Ara ja per a finalitzar esta compareixença, el vicepresident segon contestarà estes repliques, i ara sí en temps limitat de tres minuts, per a finalitzar esta compareixença del vicepresident segon i conseller d'Habitatge.

Quan vosté vullga, vicepresident, té l'ús de la paraula.

El señor vicepresidente segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Castelló, no necessitem cap arma especial per a poder obtindre les dades correctes. Les dades correctes estan publicades en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Vosté diu que innovació en la construcció, vosté parla d'uns milions. No, mire, no s'ho ha mirat, són 3,4 milions d'euros. Per tant, vosté ve ací amb desinformació.

Vosté diu, és que en l'època, efectivament, en l'últim govern del Partit Popular es van invertir 15 milions d'euros. Efectivament, 15 milions d'euros, que és la meitat del que hui invertim només en ajudes a l'habitatge, perquè estem invertint 189 milions d'euros, és a dir, més de deu voltes més que vostès.

Per tant, què ens conta? És a dir, vénen ací i no fan la seua feina? Jo li vaig dir efectivament que és important que facen la seua feina com a parlamentaris, almenys porten les dades exactes. No siguen vostès diputats *fake*, perquè al final són vostès diputats que pot ser que estiguem, no dic que ho facen, eh, pot ser que estiguen difonent *bulos*

i *fake news* conforme les dos que ara mateixa li acabe de comentar.

Vostè parla del reglament de la Llei de funció social. Ja li ho vaig explicar, si vol li ho explique les voltes que faça falta, però és que ja no estem habilitats per a fer eixe reglament. Si vostè sapiguera, la gent ho sap, que la delegació parlamentària té un termini de caducitat, i eixe termini de caducitat ja ha passat, i per tant necessitem una nova habilitació per part de les Corts Valencianes. De tal forma, ja li ho vaig explicar, jo si vol li ho explique les voltes que vullga, però en el moment que vostès, Corts Valencianes, ens habiliten per a fer el Reglament, nosaltres farem el reglament, però no torne a vindre ací amb discursos *fake*.

I per suposat que no va tocar-se un duro de rehabilitació, per suposat. Al contrari, hem augmentat com mai les partides destinades a rehabilitació, les partides destinades a actuacions urbanes, perquè nosaltres, conforme he dit, sí confiem en la rehabilitació com un motor econòmic en el País Valencià, clar que sí.

Senyora Peris, li he contestat. Una altra cosa és que vostè no m'escolte, però li estic contestant a tot el que vostè em comenta. Vostè realment qui pensa que fa els expedients de rehabilitació per a la concessió de les ajudes? Vostè qui pensa que fa els expedients per adquirir habitatge nou per al parc públic de la Generalitat valenciana? Qui pensa que ho fa? Qui pensa que va a donar 33 milions d'ajudes al lloguer a les famílies més desfavorides? Qui pensa que està lluitant en el marc de la Generalitat contra el desnonament? Tot això ho fa personal, persona que ha de assentar-se en una cadira i una taula i ha de tindre un ordinador per a treballar. Nosaltres el que no fem és acumular persones irresponsablement a repartir-los feines, feines zombi o a repartir-los *bocates* de calamars i creïlles fregides. Això no ho fem. Nosaltres som un govern que està al front de la gestió de la crisi.

I li torne a repetir, senyora Peris, li tendisc la mà, conforme ho he fet sempre, totes les propostes que mos ha plantejat, totes les hem incorporades, li he demostrat que també era un *bullo* que no es contestava el telèfon que vostè va proposar. Li he plantejat que són més de mil set-cents les cridades que s'han fet i s'han contestat. Per tant, vostè té idees, nosaltres assumim eixes idees i per tant col·laborem.

Nosaltres volem ser un govern responsable. L'oposició també hauria de ser una oposició responsable.

Un plaer haver estat avui ací. Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresident.

En esta contestació finalitzem el primer punt de l'ordre del dia d'esta Diputació Permanent.

Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá i Ibáñez, per a donar compte de la gestió de la conselleria respecte a l'excepcional situació provocada per la pandèmia de la COVID-19 en l'àmbit educatiu, cultural i esportiu a la Comunitat Valenciana

El senyor president:

I donem la benvinguda al conseller d'Educació, Cultura i Esport, que substanciarà la segona de les compareixences. Compareixences a petició pròpia per a donar compte de la gestió de la conselleria respecte a l'excepcional situació provocada per la pandèmia de la COVID-19.

Senyories, donem la benvinguda al conseller d'Educació, Cultura i Esport, honorable conseller Vicent Marzá.

Benvingut. I escoltarem..., escoltarem la seua intervenció, que donarà inici en estos moments.

Senyories. (*Veus*) Senyories, si fan el favor de romandre en silenci per a escoltar la compareixença del senyor conseller...

Quan vostè vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Membres de la mesa.

Diputats, diputades.

Síndics, síndiques.

Molt bon dia.

També als mitjans de comunicació, que ens segueixen telemàticament.

I a tota la ciutadania que avui, des de casa, pot seguir també aquest ple de les Corts, aquesta sessió.

Miren, vull donar també la salutació especial a tots aquells valencians i valencianes que avui es troben a casa, a aquells que estan afectats per un ERTD, a aquells que estan patint en sa casa la situació que totes i tots vivim d'aquesta pandèmica de la COVID-19 i, evidentment, especialment, a aquells que es recuperen de la malaltia, els qui tenen familiars malalts o, evidentment, aquells que han perdut algú al seu voltant o que ploren la seua mort.

Són 1.289 valencianes i valencians que ens han deixat des que es va declarar esta emergència. I vaja per davant el nostre condol més sincer, per part d'aquesta conselleria, del conjunt, evidentment, d'aquesta cambra, com així ha de ser, i també del conjunt dels representants dels diferents sectors de l'educació, de la cultura i de l'esport que m'han demanat

que així ho faça saber també, que volen transmetre al conjunt de la ciutadania el seu condol sincer i el seu esforç col·lectiu.

S'ha dit moltes vegades, però és que és així. Aquesta malaltia és especialment dura perquè ens lleva allò que ens fa, de veritat, resistir millor qualsevol malaltia, qualsevol situació, que és la comunitat, és el contacte, són els abraços, són els afectes.

Ens hem aïllat més que mai per a estar més junts que mai, però això comporta, evidentment, situacions emocionalment molt dures, personalment molt dures i que, sense cap mena de dubtes, ens faran que mai tornem a ser igual o que tornem a viure igual perquè aquesta experiència, evidentment, ens canviarà a totes i tots. I aquesta crisi sanitària, econòmica i social ens farà vore les coses d'una altra manera. I espere i desitge, i estic segur que així serà, que mai vorem igual tampoc la sanitat pública, que totes i tots la volem i la voldrem cada dia més, ni als caixers i les caixeres dels supermercats, ni als farmacèutics i les farmacèutiques ni a les *kellys*, *las que limpian*, *que hoy nos salvan*, ni als professors i professores, que s'estan deixant la pell per sostindre l'educació valenciana, o al sector cultural, que ens està recepció salut emocional i equilibri personal en dies tan complicats.

Però ens tenim els uns als altres, ens tenim al conjunt de la societat valenciana, ens tenim a aquestes Corts Valencianes per a treballar conjuntament, unides i units per a eixir, per a eixir també cap endavant i eixir forts, el més forts possible, davant d'aquesta situació.

Estic avui ací, a petició pròpia, per a comparéixer per a explicar la gestió que hem fet, al voltant d'aquesta situació, des de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, al voltant de la pandèmia de la COVID-19.

Com ara comprovaran, i vostés ho saben molt bé també, hem estat treballant moltíssim, molt, 12, 13, 14, 15 hores al dia, depén del dia, tots els dies de la setmana i ho seguirem fent, perquè ha de ser així. I, per tant, vaja per davant el meu reconeixement a tota la gent que està treballant de forma incansable per a poder fer front a açò. Però, per moltes hores que treballe, per molt que tinguem eixa col·laboració fluida amb els diferents grups, tant els grups de l'oposició com aquells que sustenten el govern, és cert que no podrem arribar a tot el món en la mesura que voldríem.

Per això, igual que vaig fer en l'altra intervenció, quan vam vindre a presentar el decret llei, vaja per davant que hui vull demanar disculpes a molta gent. I ho vull fer de forma sincera, per si no hem arribat, per exemple, a totes les famílies de la millor manera possible, per si encara no hem pogut arribar a trencar amb les desigualtats amb una major profunditat.

També als artistes, als creadors, als intèrprets, a la gent de la cultura festiva també, per si tampoc hem pogut protegir-los el suficient, per si encara no hem arribat col·lectivament a tota la situació necessària per a estar al seu costat.

I també als esportistes i les esportistes valencians i valencianes. Uns esportistes, que no s'ha dit i sé que això pot semblar d'una quantitat menor, davant de les magnituds que estem parlant, però el cert és que uns esportistes..., molts d'ells, desenes d'esportistes valencians que esperaven estar a Tokio

d'ací no res, representant-nos amb la major dignitat possible, als colors del nostre país, del nostre territori i que no ho podran fer i que també, evidentment, ens estan ajudant en el seu dia a dia, prestant la seua voluntat i estan al nostre costat.

Però, sobretot, vull dirigir-me –i hem permetran que ho faça– als nostres xiquets i xiquetes, als nostres adolescents, a aquells i aquelles que són l'ànima de la nostra existència, no només de la nostra conselleria, també d'aquestes Corts Valencianes i del conjunt del poble valencià. Als nostres xiquets i xiquetes que estan patint i que han patit una situació totalment anòmala i a qui també m'agradaria dir-los que estic segur –i ahí crec i estic segur que parle en nom de totes i tots, vostés també–..., que no volem que quan eixim d'aquesta situació tinguen una infància més difícil de la que hem tingut els que ara som adults, que no volem que això passe i que, perquè això no passe, ens anem a deixar la pell totes i tots junts, que anem a donar-ho tot perquè no tinguen una situació més difícil de la que nosaltres vam viure i que no ens anem a resignar per dir que per aquesta situació val tot i que, per tant, s'ha de justificar la situació que puguen tindre. No ens anem a resignar que visquen en una situació d'inferioritat de recursos respecte als que nosaltres hem viscut.

Per això, per vosaltres, els xiquets i les xiquetes, pels adolescents del nostre país, ho donarem tot i és la raó d'existir i per la qual, sincerament, trobem l'energia per a treballar les hores que facen falta, tot i que, evidentment, afecte personalment i emocionalment a totes i tots.

Mire, entre a l'àmbit de la cultura. Què és el que hem estat fent fins ara, en aquestos dies, en aquestes setmanes, al voltant de la cultura? Com saben, senyories, ho vaig dir ja en aquell moment, també ho vull fer en la primera intervenció, en la primera part de la meua intervenció, la cultura s'ha fet essencial en aquesta situació. Ens acompanya en el nostre dia a dia. Ens ha acompanyat en les nostres cases, en les nostres habitacions, en els nostres ordinadors, en l'accés. Hem pogut viatjar amb ella, més enllà de les nostres cases; en un moment en què no es podia viatjar, podíem viatjar gràcies a la cultura. Hem pogut arribar a molts llocs que no haguérem pogut arribar-hi. I, per això, la societat valenciana crec que estem en deute amb la cultura i ho estem per haver estat ahí, per haver-nos acompanyat, per haver deixat eixe llegat permanent que deixen els creadors i creadores, els intèrprets, els professionals del món de la cultura. Un sector, el de la cultura, que, quan l'economia funciona, també està en precari i, per tant, imaginem-se com ara la situació com els està afectant, com ens està afectant. Per tant, treballadors i treballadores de la cultura que no poden quedar-se enrere.

Per això, des del primer minut, vam iniciar un pla, el que hem anomenat el pla reaCtivem, per tal de posar al focus la cultura, per tal de posar al focus de les solucions també i d'afrontar la situació a les persones del món de la cultura, per a reactivar el sector cultural, per a seguir treballant perquè puguen seguir creant, perquè tinguen millors condicions laborals, perquè puguen sentir que estan acompanyat pel conjunt del poble valencià.

Ho vaig dir l'altre dia, no és una qüestió d'este govern ni d'este conseller, és del conjunt dels valencians i les valencianes. Perquè tota la sèrie de mesures que ells mateixos ens han anat ajudant

a construir les hem fetes col·lectivament, amb els representants del món de la cultura. Per tant, algunes de les mesures que avui els proposaré han nascut i han sigut, precisament, construïdes gràcies a ells i elles, per eixa participació conjunta que hem estat fent per tal d'afrontar aquesta situació.

Entre les mesures, m'agradaria destacar-ne algunes i poder fer algun comentari sobre elles.

La primera que voldria destacar, que ja s'ha executat, que ja s'ha fet efectiva, és la compra, per valor de mig milió d'euros, de llibres d'editorials valencianes a llibreries de proximitat –sí, eixes que ens acompanyen també en els nostres barris, en les nostres ciutats i en els nostres pobles i que ens recepten xicotetes dosis de felicitat per a emportar-nos a la nostra casa– i que van destinats a les biblioteques públiques valencianes, a la xarxa de biblioteques de tot el territori valencià.

Hem fet també una inversió de més de cent mil euros, a través del Consorci de Museus, per a fer creacions audiovisuals de diferents manifestacions artístiques, per a passar a format audiovisual creacions que no tenien un format audiovisual i que, després, les hem pogudes gaudir, gràcies a eixa creació que s'està fent a través del Consorci de Museus, i, per tant, que arribe a molta més gent i no només a aquells que arribaria en el seu format habitual.

Hem reprogramat... I crec que aquesta és una de les peces claus del que havíem de fer, reprogramar totes aquelles activitats que han estat afectades durant el calendari... i que encara estan sent afectades per la situació que estem vivint. I, per tant, no suspenem; reprogramem. No suspenem; tornem a posar dates en altre moment, és important i així ho hem demanat també als nostres ajuntaments que ho facen.

I és que el que volem és que no només els intèrprets, els artistes, els creadors puguen tindre altres dates per a seguir endavant, quan les mesures de seguretat i de sanitat ho permeten, sinó també perquè la ciutadania creiem i apostem perquè necessita també accedir a la cultura, dins de les limitacions, evidentment, d'aforament que tindrem en les properes setmanes, en els propers mesos. Però hem de continuar endavant, seguint creant, seguint gaudint de la cultura. I així, per tant, els diferents laboratoris culturals, projectes d'investigació, residències es reprendran només es puga reprendre, d'acord amb les fases del desescalament.

Però també no només des d'allò públic. També estem ajudant i intentant estar al costat d'aquells que, des de la iniciativa privada, volen crear cultura, volen seguir generant cohesió a través de la cultura. I, en eixe sentit, hem arribat a acords amb els diferents sectors del món de la cultura, tant amb les sales d'audiovisuals, tant amb les sales de cinema, com amb els creadors i creadores del món privat de les arts escèniques, de la música, del circ, de la dansa.

Doncs, hem arribat a un acord per tal d'ajudar-los a fer més oferta cultural en el moment en què es puga; per tal de fer lloguer de sales, per part de la Generalitat, de les sales privades, perquè puguen tindre ingressos que durant este temps no han tingut i poder programar en eixos espais, també en eixa col·laboració amb l'espai privat, des de la Generalitat, perquè puguen fer programacions en els seus espais, unes programacions que seran pagades per l'Institut Valencià de Cultura i que, per tant, tindrem una programació molt més

àmplia: la que fem nosaltres i aquella a què arribarem, des dels sectors privats, amb col·laboració, perquè seguïsquen creant i seguïsquen estant ahí quan tot açò passe, perquè no desapareguen les indústries culturals i creatives, perquè no desapareguen les empreses que estan al voltant dels sectors culturals. Unes exhibicions que es faran en aquestes sales de companyies valencianes, d'actuacions de grups de música valencians, evidentment en totes les llengües, i de projecció de pel·lícules i de curts valencians que també estem preparant amb les sales de cinema.

Són també fruit del treball que s'ha fet conjuntament, amb aquella aprovació que vam fer tots els grups parlamentaris del decret llei que vaig portar, fa ben pocs dies ací, a la seua convalidació a aquestes Corts. Un decret llei, el 2/2020, que permet que es puga flexibilitzar també el que fa a la justificació de les diferents subvencions que tenen la gent del sector cultural i que ajudarà –i que vostés van fer possible–, ajudarà perquè es puguen reactivar de forma molt més, molt més ràpida. I, miren, es podran justificar les despeses d'una altra manera i, per tant, podrem arribar a aquelles actuacions que s'han estat fent, despeses prèvies a les actuacions que, després, s'han hagut d'executar o que s'han hagut de paralitzar, en funció de la pandèmia.

Una mostra evident de quina ha estat l'aposta per la cultura és que hem mobilitzar quatre milions d'euros més del que hi havia pressupostat. El pressupost del 2020 tenia més pressupost per a cultura i així, encara i tot, hem aconseguit mobilitzar vora quatre milions d'euros més per al pressupost de cultura, dirigit a eixes accions estratègiques per a acompanyar el nostre sector, el conjunt del sector cultural, el conjunt de creadors i creadores.

I, en eixe context, els vull desgranar en què quedarà eixe augment de pressupost, que anirà, a banda de l'augment de la producció i de l'activitat, com els deia abans, en les condicions..., tant en les sales públiques com en les privades, en les condicions que els he marcat, també a les ajudes, unes ajudes que s'adaptaran a la situació real de la pandèmia i en quin estat hem tingut de creació durant aquest any. I això passarà perquè es traduiran a unes pujades del voltant del 50 % en les ajudes als sectors culturals respecte les que vam tindre l'any passat. És a dir, en un moment de crisi i de manca d'ingressos, encara i així es farà l'aposta perquè els sectors culturals tinguem un increment de vora un 50 % en les seues ajudes als diferents sectors, algunes d'elles noves, com els podré desgranar ara mateix.

De fet, a les ajudes de teatre, circ i dansa, passarem dels 3,2 milions d'euros als 5 milions en aquesta edició de 2020. 3,2, 2019; 5 milions en 2020.

A les ajudes, per exemple, al sector musical per a la seua creació, per a la gravació dels discs, passarem dels 720.000 a 1,3 milions.

I en el cas de la indústria audiovisual, a més a més d'aquelles que són ajudes per a la indústria i creació d'audiovisuals, també anem a destinar noves ajudes per al desenvolupament de projectes i altres ajudes per a festivals que s'organitzen, per part dels diferents ajuntaments, que passaran dels 490.000 euros a 1,2 milions d'euros. Per tant, augmentant moltíssim el que hem estat aportant, fins i tot, fins l'any passat, fins al 2019.

Tant en l'audiovisual com en música, per primera vegada farem ajudes també a sales d'exhibició, sales d'exhibició privades que fins ara no tenien ajudes i que enguany tindran, per primera vegada, ajudes. Era una reivindicació històrica, tant de les sales de música, de concerts, com de les sales d'exhibició audiovisual, els cinemes, que, fins ara, no tenien ajudes per pantalles, per nombre de pantalles en exhibició, i ara tindran eixes ajudes per tal d'intentar ajudar-los en una situació en què, evidentment, els seus ingressos han baixat moltíssim perquè ningú hem pogut anar al cinema ni a concerts durant aquests mesos.

A més a més, donarem la benvinguda de forma cultural a l'activitat arreu de tot el territori, en festivals de benvinguda organitzats pel nostre Institut Valencià de Cultura. Ho farem a València, Castelló i Alacant i arreu del territori. Ho farem especialment també en aquelles que han sigut capitals culturals els darrers anys, és a dir, amb aquelles ciutats que han apostat... i pobles que han apostat per la cultura de forma ben evident.

I, evidentment, també hem estat treballant –i vaig tancant la part de cultura– amb el ministeri competent en cultura per tal d'avançar, per tal de cooperar, per tal totes i tots junts donant suport al sector cultural.

Ho vam fer en els primers minuts, parlant amb el ministeri, exigint i proposant a la vegada, diferents solucions possibles per tal de donar eixida a un dels principals subsectors del sector cultural, que són els treballadors i treballadores de la cultura que ho fan de forma intermitent; aquells que no tenen, per dir-ho d'alguna manera, un contracte continuat i que s'havien quedat fora del subsidi d'atur.

Ahir mateix, amb el Consell de Ministres, es va aprovar en un decret llei, que es podrà accedir de forma extraordinària a aquest subsidi, una proposta que vam fer des de la Generalitat Valenciana i que han tingut a bé recollir des del ministeri i que, per tant, ajudarà moltíssims membres dels sectors culturals per a que no es queden enrere, per a que ells també s'adaptin a les necessitats i realitats del sector; i unes ajudes específiques que també vam exigir en el seu primer moment i que vam estar conjuntament, i que ahir mateix també es van entrar dins de les mesures del ministeri.

Per tant, agraïment al conjunt de treballadors i treballadores de la cultura pel treball conjunt que hem estat fent, per a buscar eixides des d'aquelles que són competència de la Generalitat i aquelles que són competència a nivell estatal per la cooperació en el treball conjunt que s'ha pogut fer per arribar a solucions que ahir mateix també es van poder anunciar.

Pel que fa a la matèria esportiva, en l'àmbit esportiu com els deia, també és un dels àmbits afectats, com tots els àmbits de la vida, però especialment de cara als esportistes d'elit que tenim al nostre territori, també a les federacions, als clubs, també aquells que organitzaven esdeveniments, hem estat treballant moltíssim amb ells i elles per tal de que pogueren arribar al conjunt de les ajudes que tenien fins ara, els hem assegurat, i això vull que quede ben clar, eixiran totes les ajudes que hi havien previstes, adaptades gràcies a eixe decret llei que vam aprovar, aniran adaptades a la situació actual, però eixiran totes, i per tant podrem arribar a fer una inversió que teníem prevista els diferents clubs, les diferents

federacions; per tant la Generalitat, el conjunt dels valencians i les valencianes, estarem al seu costat perquè no es queden enganxats, atrapats, en aquesta situació sense poder arribar a tindre els ingressos que tenien previstos.

Totes les federacions, i sé que hi ha hagut algun posicionament d'algun grup parlamentari al voltant d'aquesta qüestió; després si volen en la rèplica els ho contestaré més clar també, però de totes les federacions, totes les ajudes dirigides als clubs estan ja i tenen el vistiplau també de la direcció general, després podem fer les concrecions que facen falta, si tenen algun dubte, al voltant dels pagaments. Sé que han estat preguntant sobre aquesta qüestió.

També agrair-los que han estat fent-nos de forma proactiva, manifestant tots els dubtes al voltant de la desescalada, de com havia de ser; hem estat traslladant també al Consell Superior d'Esports i, ahir mateix, gràcies a una iniciativa que també vam des de la Direcció General d'Esport, doncs es va anunciar que en les pròximes hores, si no s'ha fet avui, es farà en les pròximes hores, hi haurà tota una sèrie de preguntes freqüents amb respostes per a aquells que practiquen l'esport de forma tan diversa com és cadascun dels esports, com es pot anar donant eixida i quines són les condicions en les quals poden anar desenvolupant la seua activitat en el dia a dia.

Per tant, com veuen, tant en la cultura com en l'esport, al costat, cada dia, dels diferents sectors, al costat cada dia de les diferents persones de cada sector per tal de donar resposta a la necessitat que hi ha hagut, per no deixar ningú enrere, per a estar sempre al seu costat i que la Generalitat, el conjunt dels valencians i les valencianes faça possible que de veritat se senten part d'eixa comunitat que no deixa ningú enrere.

Pel que fa al treball en el món educatiu, evidentment no diré res nou si dic que, evidentment, a ningú, absolutament a ningú, a ninguna administració ens va trobar preparats i preparades per a passar de 1.847 centres educatius presencials i 800.000 alumnes amb 72.000 mestres i professors, 72.200, passar de repent a la no presencialitat. Evidentment que això no estava preparat per a ningú, per a ningun govern; hem estat en continu contacte amb els diferents consellers i conselleres dels diferents colors polítics, de tots els territoris; hem estat deixant-nos la pell conjuntament per tal de buscar solucions; cadascú ha trobat les seues, no entraré a valorar-les, s'han fet amb el màxim esforç possible i hem estat –i els ho puc dir– un bon exemple de solvència al voltant d'aquesta situació. I ho hem fet compartint, amb la resta de territoris, i hem estat, de fet, compartint algunes de les solucions que hem anat avançant, després les hem... (*inintel·ligible*) en altres territoris, per eixa cooperació que estem tenint en el dia a dia i que, sense l'esforç del conjunt de la ciutadania i també d'aquestes Corts, estic segur que no haguera sigut possible.

Hem intentat actuar en diferents eixos de treball. El primer de tots, evidentment, l'educatiu-pedagògic; és una part més concreta, ara aniré a algun dels exemples, intentant consensuar al màxim també amb la Conferència Sectorial d'Educació. Per un altre costat, també, aquells efectes més socials al voltant de l'educació, com afecta en el dia a dia, i afecta el conjunt de la societat eixa paralització de l'activitat educativa presencial.

També des del punt de vista laboral, saben vostés que la nostra conselleria té un àmbit d'actuació que arriba a moltíssimes empreses més enllà dels propis treballadors de l'administració; per tant arribem tant a les empreses de transport com del 0-3, com a totes les empreses que estan al voltant del nostre sector. Els explicaré què hem fet en aquests àmbits. I també una perspectiva política, entesa una perspectiva política de diàleg, de treball, de escolta activa, i d'intentar arribar a les solucions més consensuades i més efectives possible. Passe a explicar-los el primer espai de treball.

Deia que un dels majors reptes ha estat passar de 26.000 unitats educatives presencials a unitats virtuals. 26.000 places, per dir-ho en paraules que ens entenguem totes i tots. Per tant, hem desenvolupat un pla, que és el pla Mulan, que és el pla del model unificat lectiu d'activitats no presencials; és un nom un poquet complicat si el desgranem, però «mulan» evidentment també volia dir moltes altres coses, volia significar també aquella guerrera xinesa que lluitava tant per a intentar superar una situació; bé, volíem connectar amb els xiquets també en el nom, que almenys d'alguna manera ells també que podrien eixir, què podrien fer, amb aquest esforç col·lectiu entre totes i tots eixir d'açò.

Evidentment, l'elevat fluxe que tenia de demanda, doncs era evident que no es podia donar la solució de hui per a demà i que tot funcionaria bé, això és impossible, hem viscut (*inintel·ligible*) ... no es pot fer. I per tant, el que hem intentat és que poguera arribar a tindre la millor solució possible el conjunt de l'estudiantat i el conjunt del professorat. Per això ho hem fet en diferents fases, per això des del primer dia vam dir que tindria un calendari progressiu d'aplicació, perquè no hi havia una altra manera de fer, i ja em sap greu haver-ho de dir així, però és que no hi ha una altra, però sí que hem fet també separar les diferents etapes educatives per a que cadascú tinguera les seues eines adaptades a la seua necessitat i així evitar també possibles problemàtiques, com hi ha hagut.

I hem après d'altres territoris, en les quals ha caigut totalment el sistema durant dies sencers sense poder fer res, perquè han anat tots a la mateixa solució. I per tant, hem intentat que els poguérem canalitzar els fluxes de trànsit informàtic a diferents plataformes.

Infantil i primària, saben que hem utilitzat el portal Mestre a casa i les diferents pàgines web dels centres educatius per a la relació amb les famílies. També la plataforma web Família.

Informar-los també que durant les últimes setmanes hem obert també la plataforma Aules de Infantil i Primària, per a que la pogueren començar a utilitzar també, és allò que els deia de la *progressivitat*. Ens vam centrar primer en les etapes, per dir-ho d'alguna manera, dels més majors, en els que titulen, per dalt primer, i després hem anat obrint les diferents plataformes a la resta.

En l'Educació Secundària, des del primer moment que va poder començar a utilitzar-se, estava la plataforma Aules i també evidentment hem anat desenvolupant el programari de Mulan, que ja he relacionat.

I ací vull fer un parèntesi, ja sé que igual hi ha algú no li interessa molt este tema, però jo ho he de dir i crec que

és important, Miren, és important i ha estat una prioritat important per a la nostra conselleria. Sabíem que això podia complicar durant un temps el treball, però havia de ser una prioritat essencial que aquesta emergència no s'ho emportara tot per davant, és a dir, que no caiguérem en la necessitat de la immediatesa i amb allò se n'anara per davant el dret la intimitat dels nostres alumnes, dels nostres xiquets i xiquetes, i per tant que hi haguera tota una sèrie de dades personals que acabaren fent-se ús després per diferents multinacionals. Per tant, eixes dades privades es generaren i arribaren a les mans de qui vol fer negoci d'això.

I precisament per això vam determinar com faríem la resposta, una resposta que ha estat preservant eixes dades d'intimitat entre el nostre alumnat.

I de fet, volia compartir amb totes i tots vostès que en eixa aposta que hem fet, ha tingut el seu reconeixement per una ONG europea que s'anomena Data Ethics, que va reconèixer, i diu textualment que la Comunitat Valenciana és l'única regió europea que garanteix als estudiants de l'escola pública la privacitat a través de ferramentes i plataformes de programari obert.

Altres escoles europees utilitzen grans plataformes estatuque..., estaduniquenses, ui!, ja ho diré bé, estatunidenques, *estadunidenses* és fàcil de dir però americanes ho diré més fàcil, per tant, plataformes dels Estats Units que no garanteixen un correcte tracte en el tràfic i privacitat de la informació, val? Ho dic perquè crec que és important que es pose en valor per què s'ha fet d'esta manera i per què no s'ha fet d'una altra manera; hem apostat per a preservar la intimitat dels nostres infants, els nostres xiquets i xiquetes. Quan parlem a vegades de sobirania tecnològica, parlem d'estes coses també, que és preservar, que poguem tindre aquestes dades.

Pel que fa a l'alumnat de Batxillerat, també de Formació Professional, hem creat més de vint mil aules de videoconferències a través de l'aplicació de Webex i també hem fet un enllaç per a cadascuna d'aquestes aules, per a que aquells que no tinguen accés de internet pogueren, via telèfon, accedir a les classes de forma no presencial encara que no tingueren connexió; per tant, podien entrar directament a aquestes aules del seu professor fent la classe, escoltar-lo des del telèfon.

Unes aules que es van activar primer al professorat, per això no estan obertes des del primer moment a tot el mon; primer obertes, activades a professorat docent, al personal docent durant cinc dies perquè es familiaritzaren amb el seu ús i pogueren fer les proves necessàries per a després poder començar a obrir-los. Un alumnat de Batxillerat que farà les proves de l'Evau, les proves d'accés a la universitat durant els primers dies de juliol.

Com saben també, una qüestió diferent d'altres anys, d'acord amb la situació que patim, doncs no es faran en els centres universitaris; es faran en cadascun dels instituts, per a que puguen anar també als seus espais. Espais més reduïts amb menys aglomeracions, espais més segurs. I també, em permetran que ho diga així, espais que emocionalment també donen més tranquil·litat, que són els mateixos on van o han estat anant durant molt de temps a les seues classes. Serà en els seus centres educatius i, evidentment, les proves les

passaran altres professors i professores, no els propis, per a que tinguen també garantida l'objectivitat.

I ací vull agrair també el treball que s'està fent col·laborativament amb la conselleria d'universitats i amb la conselleria de justícia per garantir tot aquest operatiu. Desitjar-los moltíssima sort, evidentment, i molta força per als xiquets i xiquetes que tindran aquesta situació.

També a les famílies que estan patint i que evidentment els inquieta saber si podran els seus alumnes tindre el màxim de nota quan ha estat esta no presencialitat durant tant de temps, sí perquè l'opcionalitat dels exàmens serà diferent. Hi haurà més opcionalitat als exàmens per a que puguen triar de les diferents opcions dins del mateix examen, que puguen triar específicament aquelles qüestions que han donat de forma presencial. Per tant, podran tindre accés a tindre la màxima nota possible repassant o revisant o treballant i fent l'examen bàsicament d'allò que han fet també presencialment. Amb tranquil·litat a tot el món, que això també s'ha treballat per a que ens adaptem a aquesta situació.

També a la Formació Professional els deia que hem obert diferents aules virtuals per a poder tirar endavant amb la Formació Professional, que evidentment és una part importantíssima del nostre sistema educatiu i que evidentment s'ha hagut d'adaptar sobre tot pel que fa a la formació en centre de treball. Si els centres de treball estan tancats, evidentment no podem fer la formació en centre de treball i ací s'ha adaptat també a nivell estatal la normativa. També nosaltres ens hem adaptat per tal de poder continuar endavant amb aquesta formació.

I s'ha obert la porta també, i això crec que és important dir-ho, per a aquells i aquelles que volen i preferixen poder tornar a fer la formació en centre de treball el proper curs, doncs podrà obrir-se eixa oportunitat, però sí que és cert que dins de la incertesa, no sabem encara en quina mesura podran acollir les empreses, als seus centres de treball, la gent de la Formació Professional. Per això que s'ha adoptat eixa forma integrada de projecte de formació de centre de treball que està en el mateix mòdul, de forma excepcional, per a este any per a que puguen també titular i puguen també avançar en la seua formació.

També als conservatoris i les escoles oficials d'idiomes s'ha fet una actuació especial. Les escoles oficials d'idiomes, fins fa ben poquet, no hi havia presència encara de les aules virtuals, per allò que deia de la *progressivitat*; s'ha obert ara fa ben poc, però s'ha obert i ho hem prioritzat evidentment a l'escolaritat obligatòria però també s'han obert aules de videoconferències per centre i per idioma a l'educació de les escoles oficials d'idiomes.

També, i així vull també donar una resposta a unes de les peticions que s'han fet per diferents grups parlamentaris, hi havia una necessitat de formació de professorat evident, evident, s'havia de formar el professorat i encara fa falta formar el professorat; i precisament per això hem avançat amb un pla específic, l'hem anomenat «Al teu costat», en el qual hem generat més de quatre mil places de formació específica al voltant de noves tecnologies, d'accés a noves tecnologies, per a l'ús de noves tecnologies per a les aules; més de quatre mil docents que estan fent aquesta

formació i que hem habilitat en estes setmanes, i per tant que continuarà i que evidentment encara no és suficient però continuarà.

I també els centres de formació de professorat tenen accés aquestes aules de videoconferències, tenen accés el conjunt del professorat al Rebost digital, un espai que hem generat per a que hi haja tot tipus de material, de tot tipus d'assignatures, en tot tipus de llengües, per tal que pugua arribar tant a milers d'estudiants com a professorat per a tindre accés a diferents materials.

I ací vull parar un moment i agrair de forma totalment sincera als funcionaris, treballadors i treballadores de la Direcció General de Tecnologies de la Informació.

Als funcionaris de la DGTI, especialment a aquells que estan en contacte directe amb la conselleria d'educació. A María José, a Rafa, a Fernando i a tot el seu equip perquè han fet un treball brutal i mai suficientment agraït.

I vull fer-ho des d'ací, perquè sense ells no haguérem repartit les 14.000 tauletes de les quals ara parlarem, no haguérem pogut augmentar la capacitat del Mulan.

No haguérem pogut arribar a donar la resposta que hem pogut donar humilment, que pense que és molt més que digna, al conjunt de la ciutadania valenciana.

Per tant, vaja per davant eixe agraïment, que quede constància, que crec que és ben bo també que quede constància de qui treballa. Perquè de vegades hi ha qui donem la cara i treballem moltíssim en pensar i idear, però hi ha qui ho ha de concretar, i vull donar les gràcies.

També evidentment ja vaig parlar al voltant de com allargàvem un any el calendari d'aplicació del plurilingüisme, ho vam dir ja ací fa ben poquet. També vam dir que l'admissió seria de forma telemàtica i ho vam explicar.

No havíem dit encara quan seria l'admissió. Ho dic avui: a partir del dia 8 de juny hi haurà l'admissió telemàtica, però també estarà feta en espais presencials, per a aquells que no tenen accés a internet o als mecanismes de signatura electrònica necessaris, que puguen fer-la també acompanyats d'un servei de suport perquè puguen tirar-la endavant.

Per tant, s'habilitaran els mecanismes d'acompanyament, però serà del 8 de juny al 16 de juny, perquè quede clar, començarem l'admissió del curs que ve.

Serà una admissió gràcies que hem desenvolupat una plataforma telemàtica per a poder-la fer molt més ràpida, amb totes les garanties, evidentment, que sé que també preocupava.

Amb totes les garanties per tal que evidentment es faça com toca i siga allò que les famílies han escollit amb la seua baremació i per tant que siga amb tota la garantia possible. I acurtant terminis perquè siga més ràpid i poder arribar a l'inici de curs.

El calendari es penjarà, si no l'han penjat ja este matí, es penjarà a la pàgina web per a poder tindre el conjunt del calendari ben clar.

Miren, aquesta situació ens ha copsat i ens ha colpit a totes i a tots, però especialment també a aquelles persones que, fruit de les desigualtats socioeconòmiques tenen una situació encara més complicada que el conjunt de la població.

Si hi ha dificultat al voltant de la desigualtat socioeconòmica, imaginem-se quina dificultat hi ha en una situació de pandèmia i de dificultat col·lectiva.

Doncs, miren, hem intentat adaptar-nos també a aquesta situació, adaptar-nos a cadascuna de les casuístiques de les diferents famílies, per tal de poder arribar al conjunt de l'alumnat i a la seua diversitat.

Hem arribat a tot el món? No, segur que no. I això doncs evidentment a u que voldria arribar a tot el món li dol, per moltes hores que treballa.

Però sí que pensem que hem donat una eixida suficientment digna, suficientment forta i suficientment contundent com per a estar entre totes i tots ben orgullosos del servei públic que estem donant i que encara hem de donar i millorar.

I per això, vull escoltar-los també les seues propostes.

Miren, la diversitat que deia de casuístiques familiars fa que d'eixa bretxa digital, d'eixa esclotxa digital de la qual tant hem parlat no siga només perquè no es té accés a internet, o no siga només perquè si hi ha accés o no, o un ordinador en casa.

És que fan falta més dispositius, no només un, perquè mentre la família està teletreballant, el xiquet ha d'estar en la connexió. No hi ha una connexió suficient. Per tant, no parlem només de si hi ha accés a internet o no a casa, hi ha moltes més casuístiques.

I evidentment la no presencialitat fa que a totes i a tots ens afecte, més enllà de la situació que teníem presencialment, però que ha anat més enllà fins i tot també en aquelles famílies que tenien un risc socioeconòmic d'exclusió molt més elevat.

I ens hem centrat evidentment en aquesta població, per tal de fer l'esforç, els hi dic, sobrehumà, que estem fent en l'administració, el conjunt de les persones interessades, també des de les empreses que estan intentant col·laborar i intentar arribar.

Però sí que m'agradaria deixar una cosa clara, que crec que compartim. Cap revolució tecnològica, cap *tablet* substituirà la interacció humana, i per tant la interacció presencial.

I per tant, vénen les *tablets* a substituir el professorat? No. Vénen a complementar-lo, vénen a ajudar, vénen a tindre més ferramentes. Per tant, tinguem clar que el principal factor que tenim és el factor humà, i per tant el factor dels nostres docents que treballen cada dia.

Però, tot i això, hem intentat arribar evidentment al conjunt de les famílies que tenien més dificultats. Per això hem repartit, hem distribuït 14.000 tauletes, 14.000 *tablets*, amb accés a internet incorporat.

En un principi n'eren 10.000, però negociant, parlant amb la distribuïdora, amb la proveïdora, vam poder ampliar a 4.000,

per tal de poder arribar en tan sols uns pocs dies a les 14.000. Són una inversió al voltant de 2'8 milions d'euros.

Som, senyories, tot i les mancances, la comunitat autònoma que més dispositius electrònics ha repartit en tot l'estat. Som els que més, en diferència. Després, en les rèpliques, podré explicar inclús alguna dada més.

I les hem repartides obeint criteris de vulnerabilitat, com parlava abans, i per tant d'accedir a aquells que més ho necessitaven, i en les últimes setmanes així els ha anat arribant a les seues cases.

Són *tablets* amb tres gigues de memòria RAM, 32 de ROM i amb 40 gigues d'accés a internet, que fem amb l'empresa Telefónica.

D'altra banda, hem distribuït també 1.700 ordinadors per als centres, portàtils, perquè pogueren també organitzar el seu treball, i que tenen un cost al voltant de 700.000 euros.

Sé, i recorde la portaveu del Partit Popular, que ho deia també la portaveu de Ciutadans, i crec que en algun moment la resta de grups, heu manifestat que encara queda lluny de cobrir les necessitats.

Sí, clar, encara hem de cobrir molt més, però no farem nosaltres, això els ho he de dir, no negarem mai que faltará per a cobrir totes les necessitats, però tampoc no ens inventarem les dades, com ha fet algun altre territori, reduint-les moltíssim.

Perquè no hem crec que hi haja territoris que diguen que només fan falta mil dispositius electrònics. Crec que això segur que no és. Per tant, els he de reconèixer que eixa afirmació que han fet vostés és certa, però hi ha una dificultat.

I els explicaré per què no hem arribat a més. És a dir, primer 10.000, després 14.000. En vam demanar més del doble, però el mateix proveïdor ens va dir que no podia. Vam buscar altres proveïdors, i tampoc.

I poden parlar amb el director general de Tecnologies de la Informació i sabran la dificultat que hem tingut d'arribar en un mercat que està totalment saturat, en què la importació és molt difícil, i que en els moments en què es va fer la primera demanda estava totalment saturat.

Després, els donaré una dada més al voltant, que crec que serà interessant. Però sí que els volia anunciar en eixe sentit que anem a comprar-ne més, i per tant seguirem avançant per arribar a molta més gent.

Ja estem treballant en una nova adquisició, parlant amb més distribuïdores per arribar a moltíssima més població.

Perquè si una cosa hem après, que ja teníem mig treballada, però ara queda meridianament clara, és que les aules d'informàtica com les coneixíem no tenen ningun sentit.

Les hem de transformar en espais en què veritablement els dispositius es puguen moure per les diferents classes. Que puguen, fins i tot, en algun moment, com ens ha passat ara, portar-se a sa casa d'aquells que ho necessiten, però que siguin material, equipament del centre educatiu.

Per tant, en eixe canvi de model al voltant de la informàtica i les noves tecnologies en el centre educatiu, anem a necessitar molts més dispositius.

I estem construint, estem treballant en diferents solucions que ja els anuncie avui, que s'ampliaran eixes 14.000 en un nombre molt considerable, per a poder anar canviant este model i que vinguen per a quedar-se.

És una inversió. No és una despesa puntual. És una inversió perquè siga un equipament per al conjunt del nostre estudiantat.

També els deia que hi ha una necessitat evident, social, que ha generat aquesta situació, i és l'atenció social.

I és com molts xiquets i xiquetes que anaven al menjador escolar i que és allí on feien el primer bon menjar del dia i el tenien gratuït per la seua situació socioeconòmica, en el moment que desapareix això deixen de poder tindre eixa prestació.

Els dic que vam treballar moltíssim i molt ràpid, parlant en diferents empreses, en diferents possibles solucions per poder arribar, i vam arribar a una solució que sincerament ha estat molt ben valorada, fins i tot per altres col·legues, consellers i conselleres, que també han arribat a acords similars.

Altres no, però han estat mirant quina era eixa solució, que és el val-beca menjador. Com saben, un val que hem arribat a un acord amb la cooperativa Consum, en la qual n'hi ha 60.000 xiquets i xiquetes que cada 15 dies reben 60 euros per a les seues famílies per a bescanviar per aliments de primera necessitat, exclusivament aliments.

Crec que això també ha de quedar clar, no van i compren el que volen allà, és primera necessitat. Perquè puguen donar una bona nutrició als seus xiquets i xiquetes i puguen continuar endavant amb la seua educació i amb el dia a dia dels seus xiquets i xiquetes.

Hem enviat ja dos remeses al voltant de 60.000 val-beca menjador. El dia 13 eixirà el següent. I per tant, el tercer seguirà endavant.

Hem calculat un pressupost de 14,6 milions d'euros d'inversió total des del moment que vam començar fins al final de curs, perquè puguen tindre accés aquestes persones que tenien la beca cent per cent.

Sé que em diran: «I els que no tenien la beca cent per cent?» També té una eixida. Es va fer amb el conjunt del govern, i es fa a través de la vicepresidència, amb el Decret 43/2020, de 3 d'abril, que dóna eixida també a aquesta situació d'aquells que tenen la beca parcial.

Perquè sé que ha generat algun dubte i me l'han manifestat, i per això m'agradaria dir-ho ja ara en aquesta primera intervenció.

També vull agrair el treball tècnic, ingent, que han fet des del gabinet tècnic per a tirar-ho endavant. Vull agrair a una persona que ha treballat moltíssim, que és Alfred, i també a la responsable de Consum que ha pogut fer açò en tot el seu equip.

No han tingut dies tampoc, i ho vull agrair. Perquè en dies que teòricament eren festius estaven fins a última hora intentant fer aquesta solució tecnològica que no existia, i que poguera arribar a les famílies de forma directa.

Crec que és també bo i just reconèixer el seu treball. Carmen ha fet un grandíssim treball i tot el seu equip també a Consum.

I miren, si alguna cosa hem intentat, els ho deia l'altra vegada, és generar certeses. És difícil, eh?, és molt difícil. I després em preguntaran moltes coses que s'han generat estes últimes hores, doncs bé, certeses és difícil donar-ne.

Però crec que és important donar-les. I crec que quan parlem, els responsables polítics han de servir per a això, per a donar certeses, no per a generar embolic o per a generar soroll, i no saber com serà i dir una cosa.

Crec que ens hem de centrar en dir el que podem generar i per això vam dir en aquell moment que el professorat dels centres concertats continuaria endavant, que els programes d'actuació per a la millora seria amb el mateix nombre del professorat, per a donar estabilitat.

Això ha donat molta certesa i molta tranquil·litat. També ho puc dir en els centres públics. Continuarem en el mateix nombre total de professorat.

Mantindrem l'estabilitat de les plantilles i per tant, estiguem tranquils que tindrem, com a mínim, el mateix nombre de professorat, sobretot per a l'atenció a la diversitat, per a l'atenció a la inclusió.

I adaptarem eixos programes d'actuació per a la millora, per a poder adaptar-nos a l'actual situació.

Miren, destinem més de quatre-cents trenta milions d'euros al que és l'atenció a la diversitat en els centres educatius, via personal. Quatre-cents trenta milions d'euros, que és un 220% més que abans que arribàrem al govern, 220% més que el 2015.

Però evidentment ara s'adaptarà a la situació perquè es puga reprogramar, perquè es puga donar resposta a les necessitats de diversitat que es faran durant el proper curs.

I per això volia anunciar-los, i això és una certesa, per això vull dir-ho, el que no siguem certeses no ho diré, és que anem a posar en marxa, ja ho tenim treballat, un programa de reforç específic per a l'inici del curs que ve en els centres educatius, dins dels centres educatius, per tal de pal·liar els efectes del confinament, per a reforçar aquells aspectes educatius que fins ara no s'han pogut donar per eixe parèntesi de la presencialitat.

Reforçar l'alumnat, donar resposta a aquells que, per exemple, hagen suspès alguna assignatura i que han de tindre un reforçament en eixes matèries.

Poder avaluar amb normalitat, intentar amb la màxima normalitat possible recuperar el temps, si em permeten, perdut per la no presencialitat. Posar-nos les piles en eixe programa de suport que farem dins dels centres educatius.

Però en farem un altre també, més enllà del servei lectiu, i crec que esta és una d'aquelles qüestions noves que no hem dit fins ara i que també tenim treballada.

Tenim un programa que serà directament per als ajuntaments valencians, per tal d'organitzar activitats extraescolars, culturals, esportives i de reforç pels ajuntaments valencians amb diners íntegrament per part de la conselleria, per reforçar durant tot el curs la situació que hem patit en aquesta pandèmia.

Per tal de poder arribar sobretot a l'alumnat més vulnerable, però també al conjunt de l'alumnat, amb eixes activitats extraescolars que també fins ara s'han quedat sense la seua activitat.

Que puguem reforçar el temps que han perdut, especialment de reforç culturals i esportives, ja que són de la nostra competència.

Serà una ajuda que farem directament als diferents municipis, en funció de la població escolar, i en funció de la població escolar vulnerable que té cada municipi, per tal que puguen justificar tot allò que puguen fer des de l'estiu d'enguany fins al final del curs que ve.

I per tant, poder donar suport al que ja estan fent molts ajuntaments. Estan donant des de la seua proximitat una resposta magnífica a un programa que volem destinar amb vora nou milions d'euros per part de la conselleria. Un programa que arribarà, com deia, a tots els ajuntaments valencians, i que estem segurs que ajudarà a donar resposta a eixa resposta que ja estan donant els ajuntaments. Un programa que evidentment l'obrirem a la participació, i ací vull dir-ho, també de les diferents diputacions, si volen.

Nosaltres ho farem. Si les diputacions volen, doncs poden sumar-se també. I evidentment si algun ajuntament vol fer alguna aportació també al programa.

Però nosaltres farem l'aportació i es podrà justificar per part dels diferents ajuntaments, eixos programes de reforç educatiu, i activitat cultural i esportiva dirigits als nostres xiquets i xiquetes que han passat la situació que han passat, tan dura durant aquest temps.

Vaig quasi acabant, i ja em disculparan. Com veuen, he fet molta feina i intente resumir-la. També hem estat intentant estar al costat de les famílies. És molt difícil i és una situació evidentment duríssima. Però vam intentar també que tingueren algunes eines per a poder afrontar aquesta situació a casa.

I preciosament per això hem arribat a un acord amb el Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana per a publicar una guia de quines eren les diferents estratègies, pautes, orientacions per a treballar en casa, per a tindre els xiquets confinats i les famílies confinades; de com podíem desenvolupar saludablement el..., això, el desenvolupament dels xiquets i les xiquetes en aquesta situació, amb un número d'assistència telefònica per si algú tenia alguna dificultat o algun dubte, poguera telefonar a un dels membres del col·legi de psicòlegs, al qual vull agrair moltíssim també el treball que s'ha fet conjuntament, que ha funcionat molt bé i ha servit també per a mitigar eixes situacions que passen en casa.

I també una altra qüestió que crec que no ha sigut pública fins ara. Hem treballat també amb la Conselleria d'Igualtat

i Polítiques Inclusives, perquè en Mulan, en l'aplicació que tenim, hi haguera un espai on els xiquets i les xiquetes pogueren posar situacions que pogueren haver tingut de dificultat en els seus centres educatius. És a dir, que pogueren haver tingut qualsevol tipus de violència o de situació que poguera patir per la seua integritat, doncs han tingut ahí un espai per si volien posar-se en contacte amb algú que els poguera ajudar.

Deia abans que hem donat resposta també a la situació laboral de tot allò que va al voltant del sistema educatiu i de la nostra conselleria. Parle dels 70.000 docents, evidentment. Però parle sobretot de les persones treballadores i treballadors dels menjadors escolars, que han tingut una resposta per esta administració –ara l'explicaré–; també, les empreses de neteja; també, les diferents escoles de 0 a 3, les escoletes, i evidentment els treballadors i treballadores de les empreses de transport, que hem estat treballant amb els diferents grups les seues aportacions.

S'ha intentat donar una resposta concreta, que ara els explicaré. Per al personal docent –ja ho hem dit moltíssim–, agraiement immens al treball que han estat fent, generant continguts, vetlant perquè pogueren arribar..., marcant quines persones eren les que havien de rebre la val-beca menjador, aquelles que no el rebien com s'havia de solucionar l'errada, com s'havia de fer, perquè hem tingut evidentment errades, això no ho he dit abans. En la primera remesa no va arribar a tot el món perquè els números que havíem donat no eren els correctes. Doncs, evidentment, es va haver de solucionar i això van ser els directors i directores, els tutors i tutores que ens van donar els seus números per a actualitzar-los, per a poder fer eixe contacte directe amb les diferents famílies. S'ha donat solució a això i, per tant, la immensa majoria de les incidències s'han resolt. I, de fet, aquells que no el van rebre en la primera remesa, ara n'han rebut dos, perquè així puguen també fer front a l'anterior.

Deia que el personal docent ha estat treballant moltíssim, fent seguiment al seu alumnat i, per tant, agrair la resposta que s'ha estat fent i dir-los que, com deia abans, assegurar en la certesa que serem com a mínim els mateixos que enguany i esperem que en siguen més, perquè en fan falta més. Perquè si volem donar una resposta adequada a les necessitats d'escolarització, necessitarem encara més professorat. No pensar al contrari d'anar cap a menys. Hem de ser els mateixos o a poder ser, i això és el que lluitarem, perquè en siguem també més per a atendre millor les necessitats específiques d'aquesta situació.

Deia de les empreses de menjador, hem pagat el cent per cent del salari dels treballadors i treballadores del menjador, encara que no estaven en marxa. Ho hem fet aplicant una clàusula del contracte que vam introduir per a situacions com aquesta, evitant que estiguen en situació d'ERTO, evitant que les empreses patisquen, evitant evidentment que baixen els seus ingressos i, per tant, ajudant a activar l'economia. Ajudant a activar..., que el conjunt de treballadors i treballadores també dels menjadors escolars que tenen contracte amb l'Administració pública, per tant, aquells que són de les escoles públiques, doncs han pogut tindre aquesta situació

També a les empreses de *catering*, a les quals les hem pagat les despeses fixes de personal. Això implica una inversió de 24 milions d'euros en aquest servei per tal de seguir

mantenint també en la mesura del possible amb inversió pública l'economia valenciana amb la màxima possibilitat.

També les empreses de neteja han continuat fent la neteja. I això ha estat una decisió. Volíem que continuaren fent la neteja, per dos qüestions. Evidentment, perquè en el moment en què les autoritats sanitàries diguen que els centres educatius es poden utilitzar per al que siga, és necessari utilitzar-los, doncs que estiguen en condicions. I s'han reforçat, de fet, en alguns d'ells les neteges per a la desinfecció i que estiguen en el seu moment. Per tant, hem continuat endavant els contractes de neteja.

Pel que fa les escoles infantils, ja ho vam parlar en el seu moment del decret llei, hem fet eixa solució específica perquè seguisquen tenint ingressos, almenys per la nostra part, ja que no el tenen per les famílies, almenys que tingueren ingressos per la nostra part. És al voltant de 16,5 milions d'euros els que estem destinant a estes ajudes de forma directa per tal de continuar endavant el sector i que estiga almenys disponible en el moment en què faja falta tornar a obrir. I puguen tornar a prestar el seu servei en les condicions de seguretat sanitària necessàries.

Pel que fa les infraestructures educatives –vaig acabant–, hem estat també treballant per tal que puguem seguir endavant amb la seua màxima execució. Evidentment no durant el període en el qual es va acabar amb tota l'activitat –i, per tant, ahí es van parar les obres, com havia de ser, quan va parar l'activitat a tot el país–, però sí que hem estat damunt de totes i cadascuna les obres per tal que executen al màxim. De fet, hem estat gestionat totes les certificacions que ens estat arribant també dels diferents ajuntaments, en contacte amb els ajuntaments perquè que continuen certificant i treballant moltíssim amb el ministeri per tal que s'obri els tràmits administratius perquè no hi haguera un *frenó* en l'adjudicació pública i, per tant, que eixa suspensió dels terminis administratius no fera que es frenara també la reactivació econòmica per part de la inversió en construcció de centres educatius pel que fa a nosaltres hem generat la inversió pública.

I, en eixe sentit, just ahir el Consell de Ministres també va tindre a bé –ja ens ho havien comunicat– que ens acceptarien aquesta proposta i ahir es va fer pública que podem tornar a continuar licitant i podem tornar a continuar invertint en eixa reactivació econòmica i en la millora de les condicions dels centres educatius. Per tant, un impuls indispensable i que per part nostra s'executarà al màxim possible d'acord amb aquestes situacions.

Per tant, no anem a llevar ni un euro del que siga executable d'ahí. Ni un. S'ha d'executar tot al màxim del que es puga executar d'acord amb la situació de cadascuna de les obres.

I, mire –vaig acabant–, dia, amb una qüestió. Sé que van a fer moltes preguntes pel que fa a les fases de la desescalada, segur, ho he vist..., és la situació que des de fa unes hores ha hagut molt..., bé, molt de debat al voltant.

Sí m'agradaria deixar-los una cosa clara. No farem declaracions públiques, almenys és la meua decisió i la decisió del conjunt de la conselleria i del govern de no generar més incerteses. Farem les declaracions públiques amb fets, però prèviament vostés evidentment seran comunicades, seran escoltades per tal de millorar la situació.

Per què dic això? Perquè, miren, més enllà de si estem d'acord o no estem d'acord amb el ministeri en el que diu o no diu, més enllà de si n'hi ha una possibilitat o una altra, el que estem treballant són tots els escenaris perquè en el moment en què siga l'escenari correcte, el que siga oficial es puga executar. I, per tant, dir-ho amb fets i que no ens creem..., a generar incertesa al conjunt de la població.

Crec que necessitem eixa responsabilitat col·lectiva. Crec que necessitem no anar embolicant i no anar dient unes coses, i després canviant-les, i després opinant i després tornant a fer, perquè ens juguem molt. Per tant, generar les certes per a intentar construir on toca i amb qui toca. I així ho estem fent.

Estem en contacte directe traslladant tot el que ens estan dient vostés, els diferents grups, què veuen d'aquesta situació; també els representants de la comunitat educativa de les diferents fases, de com s'haurien d'aplicar, de com pensa cadascú dels diferents sectors que s'han d'aplicar, ho estem traslladant on toca i com toca. És a dir, al ministeri i amb la conferència sectorial. I ací sí que vull fer una crida: que ho fem totes i tots així. Perquè crec que la responsabilitat ens mana que ho fem. Per tant, que treballem en eixe sentit.

Sí que els avançaré un fet –que és un fet–, i és que estem ja comprant, i hem comprat i hem fet els contractes necessaris, per valor de 3 milions d'euros, per tal d'assegurar les condicions de seguretat en els centres educatius. Parle de les diferents mesures que ens recomana sanitat que han d'estar previstes per a quan toque en el moment que toque, i que per a l'inici del curs que estiga tot previst en les diferents condicions. Unes condicions que, a més a més, s'estan evidentment pactant amb el ministeri i amb la conselleria de sanitat, per tal que les proves, per exemple, d'accés a la universitat seguisquen estes condicions i tinguem tot treballat i que estem arribant a acords amb les diferents empreses que produïxen bàsicament al territori valencià, perquè és el que volem, per allò de la cadena de subministrament, per no jugar-nos-la que vinguen de fora i es quede tallat i no tinguem el material, que no passe el que ha passat i, per tant, amb la majoria de les proveïdores del territori valencià i també intentant incentivar la indústria al nostre territori, que crec que és una d'aquelles coses que haurem d'aprendre d'aquesta situació.

Acabe amb la resposta política. Miren, va relacionat amb el que dia abans. Vull agrair el to, la predisposició, el treball que s'ha fet des d'estes Corts Valencianes amb relació amb la nostra conselleria dels diferents grups. Crec que hem de seguir així. Crec que és el que ens demana la ciutadania. Per la nostra part seguirà sent així. Crec que hem donat una resposta inequívoca i certa al conjunt de la ciutadania, és el que ens demanen i és el que crec que necessitem a l'altura de la situació.

I, per tant, més enllà de les nostres divergències ideològiques, polítiques necessàries, i que n'hi han, i moltes, i és normal, doncs que arribem a donar resposta, la més efectiva possible, perquè aquesta resposta és necessari que la construïm entre totes i tots i per això ho hem fet i ho vam fer en els anteriors treballs que hem fet conjuntament, ho hem de seguir fent ara i per això els emplace que ho treballem de la mateixa manera. I que trobem eixa resposta per a donar una solució a una situació que evidentment ningú ens esperàvem,

que probablement ningú haguera vaticinat ni en el pitjor dels seus somnis –ho dubte molt–, però que la tenim i, per tant, li hem de donar resposta, i l'estem donant, que crec amb allò que he estat dient, de forma més que digna.

Per tant, hem de seguir avançant perquè la resposta siga col·lectiva, perquè siga del conjunt de la ciutadania valenciana i perquè arribe no només als xiquets i les xiquetes, com dia abans, també a les famílies i a les seues necessitats de conciliació. I així haurem de treballar moltíssim també en l'àmbit laboral, perquè no és només una qüestió educativa, és una qüestió conjunta i global. I, evidentment, també en l'àmbit polític.

Estem treballant moltíssim amb el conjunt de la comunitat educativa, amb el conjunt dels sectors culturals i creatius, amb el conjunt dels sectors esportius, també amb totes i tots vostés. Seguim fent-ho així, perquè crec que és la millor mostra del que ens demanen el conjunt de la ciutadania per al qual ens guanyem un sou.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, després d'esta extensa explicació i informació sobre el treball de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport sobre el moment que ens afecta per la COVID-19, ara és el moment que els grups parlamentaris fixen posició respecte a esta compareixença.

En primer lloc, la il·lustre diputada Llanos Massó, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señor presidente.

Comparece usted aquí, señor *conseller*, para explicarnos las actuaciones de su *conselleria* a lo largo de esta crisis, pero deja sin dar respuesta a los interrogantes, miles de interrogantes, que se plantean familias y profesionales de la educación en estos momentos.

En un primer momento, los profesores empezaron a hacer jornadas maratonianas en su trabajo. En algunos casos, incluso otros compañeros tuvieron que hacerles tutoriales para aprender a usar las plataformas digitales, porque en un primer momento su *conselleria* no los tenía.

Después de descubrir que la plataforma digital no tenía capacidad –tampoco vamos a culparle de eso–, se produjo un parón y la profesionalidad de nuestros profesores fue la que hizo que el sistema no fracasara por completo, porque empezaron a usar sus correos electrónicos para enviar información a los estudiantes y a recibir sus trabajos.

Su *conselleria* implementó una serie de ayudas, como, por ejemplo, como ha dicho antes, la beca de comedor, y me alegra haberle oído ahora mismo decir que para los alumnos que también recibían una beca parcial se les van a implementar unas ayudas. Me alegra porque nosotros habíamos presentado una PNL en ese sentido. Me alegra que lo esté haciendo.

También mantuvo su *conselleria* el pago del bono infantil en las escuelas infantiles. Pero ahora, con la propuesta de educación de que los niños menores de seis años cuyos padres están trabajando se reincorporen a las aulas, ¿qué va a pasar con esas escuelas infantiles si el porcentaje de alumnos que se incorporan es tan pequeño que no pueden mantener abierta la escuela infantil? Creo que se deberían implementar ayudas para que esas escuelas infantiles sigan abiertas. Aunque lo que había que plantearse yo creo, más que puedan acudir, es la viabilidad de que los más pequeños acudan a las aulas. ¿Tienen ustedes garantizada la seguridad de los niños y de los trabajadores? Nos gustaría conocer los criterios técnicos que se siguen para hacer esa propuesta.

Los padres deben saber bajo qué condiciones se han tomado esas decisiones. Ustedes, que siempre hablan de transparencia, deberían informar a las familias de qué criterios sanitarios y de seguridad les llevan a proponer la apertura otra vez de esas aulas.

Un problema parecido tienen los colegios concertados. La educación pública no podría asumir los miles de alumnos en el caso hipotético de que algunos colegios concertados no pudieran volver a abrir sus puertas.

¿No sería mejor ayudar a que esos colegios concertados se mantengan y puedan funcionar cuando llegue la normalidad? O igual es que a lo mejor para usted eso es una oportunidad única para para verlos desaparecer. Espero que no.

Usted nos está hablando como si ya no hubiera un virus andando por ahí. Ustedes no saben ni cuándo, ni cómo, ni cuántos alumnos podrán volver a las aulas en los próximos días. ¿Tienen un gabinete de expertos mixto sanidad y educación elaborando los protocolos adecuados, valorando las distintas posibilidades? No sé, hay infinitas posibilidades si uno se pone a buscar.

Ustedes decidieron hace un par de meses que hasta septiembre no se volvería, sin plantearse más, sin tener un plan B por si se podía retornar antes. Pero, bueno, eso también tienen un buen referente, el presidente Sánchez tampoco tiene un plan B, y así le va.

Les hablaba antes del excelente trabajo que están haciendo los profesionales. ¿Tienen los centros escolares instrucciones claras sobre los criterios de evaluación, de cómo se va a garantizar, aunque sea mínimamente, y con esos criterios subjetivos de evaluación sean equitativos y no haya diferencias entre centros escolares, e incluso entre comunidades autónomas? Según la resolución de hace dos días, del 4 de mayo, dice literalmente: «la promoción de curso será la norma general en todas las etapas, considerándose la repetición de curso una medida muy excepcional. La titulación debe ser la práctica habitual para cuarto de ESO, segundo de Bachillerato y ciclos formativos. El alumnado promocionará con carácter general, con independencia del número de

áreas no superadas o del nivel de aprendizaje y competencias no alcanzado. En cuarto de ESO se titulará con materias con evaluación negativa; y lo mismo en bachillerato».

Con esas instrucciones, ¿es usted consciente de que hace responsables a los centros educativos de una posible vulneración de la legalidad vigente? La ley orgánica –sí, señor Marzà, sí–, la ley orgánica no permite la promoción como norma general y la titulación como práctica habitual. Una ley orgánica no puede corregirse por una orden ministerial y mucho menos por una resolución de una secretaria autonómica, señor Marzà. Sí, el ministerio deja en manos de las comunidades autónomas la evaluación y la promoción. Y las comunidades autónomas traspasan esa responsabilidad a los docentes y a los equipos directivos, y los deja –sí, señor Marzà– en desamparo legal y con una gran inseguridad jurídica. Y sobre todo, y veremos a ver si los que no tienen problemas más adelante son los titulados. Dejan la responsabilidad de esa evaluación final a los profesores, sin ningún examen. Les recuerdo que los títulos son nacionales.

Y por enésima vez se volverán a producir desigualdades entre unas comunidades autónomas y otras. Solo los que como usted y su gobierno promueven la malentendida igualdad sin esfuerzo y sin mérito se les puede ocurrir gritar a los cuatro vientos, para que se enteren todos los alumnos, que la tercera evaluación no va a bajar la nota. ¿Sabe qué ha conseguido con eso, según me transmiten muchos docentes? Desmotivación, señor Marzà. Los que estaban trabajando bien han bajado la guardia y otros han empezado a pasar de todo. ¡Enhorabuena, señor *conseller*!

Y sin saber todavía cómo vamos a terminar este curso, habrá que poner la mirada en el siguiente. Si espera a la seguridad del ministerio, ya le digo yo que será inseguridad y caos.

¿Tienen criterios sanitarios y de seguridad para el próximo curso? Según la ministra, mientras no haya una vacuna el 50 % no vuelve. ¿Cómo lo vamos a hacer? ¿Por sorteo, señor Marzà?

Evidentemente nadie podía prever esta situación, pero ahora ya sabemos que puede ocurrir. Es primordial tener un listado de todos los alumnos por centro escolar para ver en qué condiciones pueden acceder a internet y si tienen soportes digitales. Tiene usted millones de sobra para ayudar a esto si deja de subvencionar la imposición lingüística, sus políticas adoctrinadoras, un montón de cosas superfluas que paga su *conselleria*, y no solo su *conselleria*, sino toda la Generalitat, algunas veces negociado sin publicidad aparente. Si a ello le añadimos toda la grasa inútil del Consell, como digo, *consellerias*, vicepresidencias, asesores, cómo estaría la educación, podríamos tener a todos los alumnos y a todos los centros escolares dotados tecnológicamente para casos como estos.

Nos hablan también de agrupar el próximo curso asignaturas por áreas. Supongamos que en un área se agrupan: lengua y literatura castellana, lengua y literatura valenciana e historia. ¿En qué lengua se va a vehicular esa área? Me imagino, ¿eh? Porque lo que no ha cambiado esta situación y ha cambiado todo lo demás es su intento de imponer su valenciano, su catalán, aprovechando cualquier resquicio. ¿Por qué a un alumno de primero de la ESO, si en su proceso de matriculación no marca ninguna lengua prioritaria, se le pone por defecto el valenciano? –ya voy terminando.

Porque no quiero terminar sin hacer mención a unos alumnos que merecen si cabe más atención que el resto, que son los alumnos con discapacidad. ¿Tiene la *conselleria* que usted dirige prevista alguna actuación para que los alumnos con alguna discapacidad no vean aumentada su situación de vulnerabilidad?

Y ahora que hablamos de estos alumnos, me gustaría de verdad hacerle una petición como principal responsable de la educación en nuestra región: escuche a los padres por una vez, modifique el decreto de (*inintel·ligible*) ... inclusión del sistema educativo y presione al ministerio, por favor, para que no deje a miles de niños abandonados, rescaten a esos miles de niños. No se trata de inclusión o no inclusión, se trata de ofrecer a cada alumno lo que necesita. Y alguno de estos niños necesitan lo que los centros de educación les ofrecen. No permita, señor Marzà, que desaparezca un modelo educativo que está funcionando. Escuche a las familias y respete la libertad de los padres. Muchas veces no se trata de trabajar muchas horas, que también, se trata de trabajar en la dirección correcta.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Passarem a conèixer la posició del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la il·lustre diputada Mercedes Ventura.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Ventura Campos:

Muchas gracias, *president*.

Buenos días, señorías. Ya tenía ganas de verles.

En primer lugar quiero transmitir mis condolencias a todos los familiares que han perdido a seres queridos por la COVID y también agradecer a todos los profesionales que han estado en primera línea de esta crisis. También un especial reconocimiento al alumnado y al profesorado que han tenido que adaptarse a esta nueva realidad educativa. Y gracias a los docentes por hacerlo efectivo.

Señor Marzà, quiero también agradecerle a usted la comunicación que ha tenido con los diferentes portavoces de educación durante estas semanas, porque, como usted sabe, desde Ciudadanos queremos ser propositivos ante esta situación de alarma, porque, como ya le he dicho en alguna ocasión, ante esta situación de crisis tiene que prevalecer la lealtad institucional y la lealtad a los valencianos. Es una forma de velar por el bienestar de todos los valencianos.

No obstante, señor Marzà, debo decirle que su gestión se ha visto marcada por la improvisación y en algunas ocasiones por el caos. Y quiero entender que esta situación pues es una situación sin precedentes y de tal calado que se han podido ver desbordados.

Esta *conselleria* con esta crisis ha demostrado no estar preparada para una educación de calidad acorde al siglo XXI. Y le voy a explicar.

Usted sabe que la cultura digital lleva muchos años instaurada en nuestra sociedad y que las instituciones educativas no pueden permanecer ajenas a las nuevas tecnologías. Y ya hace años la educación valenciana, les digo, hace años, la educación valenciana debería de disponer de plataformas virtuales eficaces que permitieran la docencia en cualquier lugar. Esta situación de alarma ha puesto de manifiesto que en sus cinco años al frente de esta *conselleria* su inversión en innovación tecnológica ha sido deficiente, y esa situación ha provocado esa complejidad que nos hablaba, ¿no?, de trasladar lo esencial a lo virtual.

Los docentes y los alumnos, como usted sabe, han sufrido plataformas virtuales que se colapsaban continuamente por no poder soportar la conexión de todos los usuarios. Un sistema que han creado, el sistema Mulan, que es una recopilación de todos los recursos tecnológicos que teníamos, que semanas después de decretar el estado de alarma no estaba preparada para dar paso a la docencia *on line*, y la falta de formación, como usted ha reconocido, de los docentes y del alumnado. En definitiva, un plan Mulan que, tras 40 días, aún no ha conseguido llegar a toda la comunidad educativa.

Esta crisis ha puesto de manifiesto que ha existido una falta de inversión tecnológica y en formación. Y así como la brecha digital usted ha explicado como la intenta subsanar, y también indicarle que la ley orgánica de educación de 2006 incorporó la adquisición de la competencia digital dentro del currículum, y de esto ya han pasado 14 años. Ni el Partido Popular ni el Botànic han tenido la consideración de hacer más inversión tecnológica en esta línea, han demostrado tener ese común denominador. Y yo creo que esto es una realidad que se ha dejado, la dejadez de estos años ha repercutido en la realidad que tenemos.

Por otro lado, recordarle el vale beca-comedor, ¿no?, ha llegado tarde. Le explico, usted me propuso el vale beca-comedor y le dije que era una fantástica idea. Usted lo anuncia el 18 de marzo esta propuesta. ¿Pero cuándo la hace efectiva? Dos semanas después. Sí. ¿Cuándo tienen el vale las familias? Dos semanas después. Se han preguntado cuántas familias o cuántos niños se han alimentado, qué han hecho durante esas dos semanas. Digo dos semanas en el mejor de los casos, porque algunas familias han tenido incidencias y han tardado hasta un mes.

Por otro lado, otras familias, por la situación de la COVID, han tenido una situación en cuanto a su economía familiar lamentable, y necesitarían actualmente un vale o un vale beca-comedor. Y otros pues estaban becados a nivel parcial. Me gustaría preguntarle si ha solicitado un nuevo informe por parte de servicios sociales para conocer la situación real de estas familias. Si no lo ha hecho, le pido por favor que lo haga.

Señor Marzà, otro tema que trae de cráneo a los docentes son las instrucciones de final de curso e inicio del próximo. De nuevo vuelven a trasladar toda la responsabilidad de la evaluación final a los docentes, sin criterios claros y sobre todo con una interpretación subjetiva de esta evaluación, generando así inseguridad jurídica.

Y otra medida que va en esta línea son las agrupaciones que hacen de las asignaturas en dos grandes ámbitos. Ustedes aquí creen que inventan la pólvora, pero no, la LOMCE ya lo recogía, lo único que hace es ampliar en niveles educativos, pero sin ningún tipo de instrucción. Me gustaría conocer cómo lo va a llevar a cabo. ¿Va a reducir profesores? ¿Va a duplicar las horas? ¿Qué va a hacer? Nos gustaría conocerlo.

Y, no obstante, si usted quiere innovar, le propongo que copie aquello que funciona y copie el programa de refuerzo que el año pasado llevó a cabo Andalucía en el mes de julio, un programa que busca reducir el abandono escolar, mejorar las competencias básicas, fomentar el deporte y aprendizaje del inglés, entre otras cosas, como la conciliación laboral.

Ciudadanos se lo ha propuesto, la señora Celaá le ha dado carta blanca y le deja hacer esos programas de refuerzo en el mes de julio, pero parece que usted se cierra en banda. Le digo que copie aquello que funciona.

Y para ir finalizando, decirle que me preocupa que se aprovechen del estado de alarma para aumentar 10,8 millones de euros a la partida de *promoció i ús del valencià*. Han aumentado la partida, he hecho mis cálculos.

Y no recorta en ayudas a entidades catalanistas ni a l'Institut Ramon Llull. Señor Marzà, y se lo tenía que decir hoy, me resulta alarmante que mantengan estas ayudas y recorte 70 millones de euros al plan Edificant, me parece alarmante. Me parece alarmante que no quiera construir infraestructuras dignas para eliminar estos barracones. Nosotros estamos de acuerdo que hay que apoyar con más recursos a la Renta Valenciana de Inclusión y las ayudas a los afectados por los ERTE. Por eso Ciudadanos, y mi síndic, ha propuesto al *president* un pacto valenciano para la reconstrucción y crear un fondo de contingencia de unos tres mil millones de euros para hacer frente a la crisis y paliar así los efectos económicos. No cree que esos recortes podrían salir de la eliminación de *consellerias* que son más opacas que transparentes, chiringuitos que tienen creados, asesores lingüísticos o reducir esas ayudas que se lleva Escola Valenciana i Acció Cultural del País Valencià, entre otras. No sé, es una propuesta que yo le hago.

Y, finalmente, sabemos que el próximo lunes los directores van a tener que incorporarse a los centros educativos y no ha dado ningún tipo de instrucción. Nos gustaría conocer cuándo van a enviar ese tipo de instrucciones para su incorporación y con qué medidas de seguridad van a contar.

Del mismo modo, decirle que en este proceso de desescalada –el 25 de mayo está aquí– muchos docentes, también alumnos, vuelven a la escuela, y a fecha de hoy no disponen de directrices claras de cómo va a ser ese tipo de incorporación. Me gustaría conocer también cómo va a ser ese proceso, cuándo se va a publicar y sobre todo si usted tiene prevista una mesa sectorial con sindicatos y entidades profesionales del ámbito educativo para acordar un tipo de condiciones.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Fixarà posició, ara en nom del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada Beatriz Gascó sobre la compareixença del *conseller* Marzà.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Mire, señor Marzà, una de las razones por las que desde el Partido Popular decidimos apoyarle incondicionalmente desde que se decretó el estado de alarma fue porque usted había sido de los pocos *consellers* que había decidido no gestionar esta crisis de la propaganda. Usted al principio, y de verdad se lo digo, apostó por el consenso y por el trabajo, y por eso obtuvo nuestro respaldo en todo momento. Sabíamos que no era fácil en una semana montar una plataforma que albergara a cientos de miles de personas a la vez. Y también sabíamos que todos esos esfuerzos eran insuficientes, señor Marzà, porque hacían falta más tabletas, hacían falta más *tablets* y hacía falta que esa plataforma dejara de dar problema. Pero, dadas las circunstancias, pensamos que no era el momento de hacer críticas.

Y, sinceramente, le digo, *conseller*, que hoy me sorprende su cambio de actitud; yo no sé si es que le habrán llamado la atención, pero hoy usted se ha pasado al bando de la propaganda. Y le digo que me decepciona porque... Sí, señor *conseller*, usted hoy aquí ha venido a vender como logros, como grandes soluciones cosas que son parches, cuestiones que no han resuelto para nada los problemas de los estudiantes, de sus familias y de los docentes. Usted hoy no ha venido a dar propuestas nuevas que realmente faciliten y mejoren el sistema educativo valenciano. Y me preocupa y le digo lo de la propaganda porque de verdad que me preocupa que nos cuente las cosas de manera totalmente sesgada y, además, ocultándonos buena parte de la información. Me preocupa, señor Marzà.

Mire, le voy a poner algunos ejemplos. Usted dice: «Dimos 60.000 vales de comida a alumnos que lo necesitaban». Sí, fenomenal. Vamos a poner la oración en pasiva y va a ver cómo cambia: el 43 % solamente de los alumnos de primaria. Esas son las ayudas que usted ha dado. De secundaria ni un alumno, de secundaria ni un alumno, señor Marzà. Dice: «No, no, es que se complementó con una ayuda que sacó la señora Oltra». Contando las ayudas que sacó de emergencia la señora Oltra y las suyas, señor Marzà, el 50 % de estudiantes de la Comunidad Valenciana no ha recibido ayudas de alimentación. (*Aplaudiments*) Yo no me he quejado, señor Marzà, pero tampoco voy a tolerar que venga aquí a hacer propaganda y a sacar pecho de semejante medida.

Después, me habla de las tabletas. Le digo lo mismo. Si yo fui la primera que entendí la dificultad de adquirir las tabletas. Pero, mire, un 10 % de las familias en la Comunidad Valenciana no tiene ni dispositivos electrónicos ni conexión a internet en sus casas y soy generosa, ¿eh?, porque he buscado el dato en el Instituto Nacional de Estadística y el 30,2 % de la población que reside en la Comunidad Valenciana está en riesgo de pobreza. Yo no voy a coger ese 30 %, voy a coger el 10 %, que traducido en tabletas significa

–y mire cómo cambia la historia, señor Marzà– que el 80 % de los alumnos vulnerables no ha tenido tableta.

A usted le honra que haya venido hoy aquí a pedir disculpas, pero no es suficiente pedir disculpas. Por lo menos, si va a sacar pecho de los datos, yo he echado de menos que contara la historia realmente como es. Porque, de verdad, no está usted, desde luego, para vender esta situación social como un logro.

Después, se ha pasado una parte importante de su intervención vendiendo todas las ayudas que está dando a diferentes sectores. Dice: «No, no, luego en la réplica hablaré de los pagos». Ya puede hablar de los pagos. Hay muchísima gente que lo está pasando fatal porque usted no está pagando las subvenciones que debe. Todavía debe mensualidades de bono infantil. Muchas personas que están construyendo colegios, no está pagando. Todavía debe dinero a subvenciones, sí, sí, a entidades culturales, a clubs deportivos, a federaciones musicales, señor Marzà.

¿Sabe qué pasa? Que si viene aquí a gestionar esto desde la propaganda, con una mano diciendo lo que les da, pero con la otra estrangulando, porque no paga, el resultado jamás va a ser positivo, señor Marzà, (*aplaudiments*) jamás va a ser positivo, señor Marzà.

Y, mire, hasta ahora estoy haciendo referencia a los recursos, pero quiero hablar de lo pedagógico. Yo entiendo que usted no quiera hablar de la resolución que publicó..., por cierto, no ha publicado todavía, no está en vigor, el 4 de mayo. La ha omitido totalmente. Claro, como era obedecer a lo que había dicho la ministra Celaá y supongo que a usted eso no le gusta, es que ni la ha mencionado. Pero tenemos que hablar de eso, señor Marzà, porque yo le quiero decir, en este aspecto, que me siento totalmente engañada, pero totalmente engañada. Porque usted, aunque ha pretendido por activa y por pasiva vender lo contrario, al final, en una norma, por escrito, las instrucciones que les da a los centros son una auténtica oda al aprobado general.

Y, si este fuera su criterio político, pues, bueno, no tendríamos más remedio que aceptarlo; pero es que esta opción, su opción, la que ha puesto por escrito a los centros, es ilegal, se lo ha dicho el resto de portavoces que han intervenido. Justifíqueme que no es ilegal, señor Marzà. Que una orden contravenga una ley orgánica, por mucho estado de alarma que sea, ¿no es ilegal? Justifíqueme que no es ilegal, que lo tiene francamente complicado.

Lo ha leído la portavoz de Vox, no lo voy a leer literalmente y así me ahorro algo de tiempo, pero, al final, usted dice que la promoción de curso va a ser la norma general; que la titulación va a ser la práctica habitual en cuarto, en segundo de Bachillerato y en FP; que el alumnado en ningún caso podrá ver minorados sus resultados académicos; y, la mejor, que los alumnos promocionaran sin tener en cuenta el número de materias no superadas. Un chaval podrá pasar de curso con cinco, con seis, con siete asignaturas suspendidas y usted de esto no ha dicho ni palabra, señor Marzà. ¿Por qué? ¿Se avergüenza de la norma que usted ha dicho? (*Aplaudiments*)

Es que es tremendo. ¿Usted es consciente de que esta decisión no respecta la LOMCE, que no respeta reales decretos, que no respeta su propia normativa? ¿Usted es consciente,

señor Marzà, de todas estas cuestiones? Supongo que lo habrá consultado. ¿Es consciente? Yo estoy convencida de que sí, pero, claro, no le queda otra que comulgar, en este caso, con ruedas de molino.

Pero el problema, además, añadido, es que, para compensar todo este desastre, usted dice: «Los centros educativos identificarán al alumnado desconectado y no localizable y prepararán planes específicos de recuperación del vínculo escolar». El nombre es muy bonito, la verdad es que le ha quedado pintado. Pero, *conseller*, cuando un alumno, en condiciones normales, está..., ¿cómo es?, desconectado y no localizable, es decir, cuando un alumno es absentista, hace falta..., es fundamental la colaboración entre administraciones.

Pedir que el profesorado elabore planes específicos, pero sin aportar un protocolo detallado de qué actuaciones deben seguir ni con qué recursos ni a qué agentes externos se debe implicar, es una auténtica vergüenza. ¿Este es su plan, señor Marzà, trasladarles a los docentes toda la responsabilidad? Bueno, a los docentes no, que hoy nos hemos enterado que a los docentes y a los ayuntamientos. De verdad, señor Marzà. Y usted, ¿qué piensa hacer en todo este plan? ¿Piensa asumir alguna responsabilidad como *conseller*? Se está desentendiendo por completo. Pero, bueno, tengo que terminar.

Quiero hablar del plan de desescalada. Dice: «Lo hemos hecho coordinados con la *conselleria* de sanidad». Cuerpo a tierra. Cuerpo a tierra porque, claro, ahora mismo, la *conselleria* de sanidad tiene diagnosticado al 1 % de los valencianos y no olvidemos que el virus se le fue de las manos porque no le gustaba el fútbol. Están coordinados con la *conselleria* de sanidad.

Han comprado mascarillas. ¿Para qué? ¿Para quién? ¿Cuántas? ¿Las van a dar al día; a todos los alumnos, a todos los docentes? Explíquenoslo bien.

Y, ¿ha comprado test, señor Marzà? Yo es lo que quiero saber. ¿O usted es de los que piensan que los test no protegen? Queremos test para el personal docente, para el personal no docente y para los alumnos. Es la única solución para no incrementar este lamentable problema. (*Aplaudiments*)

Y termino, presidente. Mire, señor Marzà, yo sé que usted sabe perfectamente que lo que está haciendo no es legal, que no resuelve los problemas de los alumnos, de sus familias y de los docentes y que, además, nos va a abocar a un nuevo brote del virus. Este no es el camino. Y yo le pido, por favor, que sea valiente y que se plante, de verdad que se lo pido por favor; que le diga que no a la ministra Celaá, como han hecho otras comunidades autónomas y que se olvide del aprobado general; y que le diga que no al señor Puig, que le exija que se hagan test a toda la comunidad educativa. Le pido que anteponga su bienestar y la seguridad jurídica de la comunidad educativa a su silla en el Consell. Sé que es duro, pero no tiene otra, señor Marzà.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuarem amb la compareixença, ara amb la fixació de posició que, en nom del Grup Parlamentari Unides Podem, fixarà la posició la il·lustre diputada Pilar Lima.

La senyora Lima Gozávez:

Gracias, señor *president*.

Buenos días, señorías.

Señor *conseller*.

Curioso estar aquí y ver el hemiciclo prácticamente vacío.

Si me permiten, quisiera comenzar, señor Marzà, haciendo un recordatorio especial a todas aquellas personas que están en primera línea, afrontando esta pandemia.

Y un agradecimiento muy muy especial a todas las compañeras de la limpieza de las Cortes Valencianas, Yolanda y el resto de compañeras; pie en tierra sobre ellas, rodilla en tierra. El colectivo de la limpieza, del que estamos hablando, ha sido siempre sujeto..., bueno, históricamente subestimado y ha sufrido riesgos y precariedad. Y ahora la limpieza tiene un valor incalculable.

Y estoy hablando de esto, señor Marzà, porque estaba recordando. El año pasado hubo un problema con las trabajadoras de la limpieza de los centros educativos, de educación sanitaria, la mayoría mujeres que han sufrido impagos y precariedad y otras historias que no merecen sufrir de nuevo. Tienen un valor importantísimo y debemos tenerlas presentes. Se trata de un servicio esencial, el de la limpieza, y ojalá pudiera recuperarse y que fuera público de nuevo.

Señorías, tanto la educación como la sanidad son derechos humanos fundamentales y son elementos que nos hacen más humanos. Y, por ello, no podemos dejarlos sujetos a las leyes del mercado ni a las leyes de la selva, porque todo ello acabaría con nuestra sociedad y con nuestra democracia.

Si algo hemos aprendido de esta crisis, si algo se ha demostrado es que lo público es el único que puede asegurar los cuidados que requiere el conjunto de la ciudadanía y ahí está incluida la educación, la cultura y el deporte, que también necesitan de estos cuidados –no estoy controlando el tiempo.

Señorías, señor Marzà, quería comentarle que tenemos que repensar estos servicios, también la educación, para fortalecerlos más, tenemos que fortalecer todo lo público. Porque, bueno, la verdad es que hasta ahora el *govern* del tripartito sí que ha apostado por la reversión.

En sanidad lo hemos tenido claro. Hemos revertido el Hospital de La Ribera y, sin duda, tenemos que hacer lo mismo, sin ninguna dilación, con el hospital de Denia y con el hospital de Torreveja.

Y en educación estamos a tiempo también. Tenemos que hacer un plan para que vuelva todo a lo público y que se pueda gestionar de mucha mejor forma, asegurar una igualdad y justicia a todo el alumnado.

Me siento muy muy tranquila. Menos mal, menos mal que tenemos un gobierno progresista, tanto en España como aquí también. La verdad es que es un alivio. Porque son medidas impensables en el 2008, medidas que no se podía pensar que se podían llevar a cabo y ahora sí. ¿Que no son suficientes? Claro que sí, pero tienen un gran valor y hay que poner en valor.

Y, señor Marzà, bueno, ya lo ha comentado, pero el tema de las becas comedor... Nos sentimos muy orgullosos de esta medida porque aquí, en la Comunitat Valenciana, comparando con la Comunidad de Madrid, bueno, la gestión es distinta. También se ha puesto en valor a todas aquellas empresas que prestan servicios dentro de los centros educativos y con el vale se ha podido comprar alimentación en el supermercado. Y, bueno, si comparamos..., bueno, con los nutricionistas que sí que aplauden aquellas medidas de la Comunidad de Madrid, pero que son los nutricionistas que..., bueno, están pagados por Coca-Cola, por McDonald's y por Telepizza.

Comentarle que, bueno, la beca de comedor está llegando a las personas que tienen cien por cien, pero también hay que rebajar un poco, hasta el 80 %. Todos los trámites que han hecho las familias para solicitar la beca de comedor ya no sirven porque la situación ha cambiado, la pobreza ha aumentado y no lo digo yo, nos lo está diciendo Cáritas. Y tenemos que priorizar este asunto.

Poner en valor también, comparando con otras comunidades donde está gobernando la ultraderecha, el esfuerzo de los 80 millones de euros para atender a todos estos servicios que están trabajando dentro del ámbito educativo. Es un valor muy importante para mantener todos estos puestos de trabajo, mientras que en otras comunidades se han cometido despidos de profesionales. Preferentemente, yo elijo el modelo que tenemos aquí.

Sí que tenemos una demanda. Y, bueno, nos tenemos que preparar, porque si no tenemos una vacuna en estos próximos meses, deberemos seguir con la situación del confinamiento. Y tenemos que apostar por la formación continua del profesorado en las nuevas tecnologías. Y también es muy importante erradicar la brecha digital y también la formación continua y a distancia. Tenemos que priorizar la situación del alumnado, que es la situación más vulnerable. Y, bueno, si gobernaran otros la verdad es que esto sería impensable, no podríamos hablar de estas medidas actualmente.

Les transmito una preocupación que me hace llegar la ciudadanía. El futuro de las familias que tengan que volver a sus puestos de trabajo, los niños y las niñas no podrán ir a los centros escolares. El problema de la conciliación se va a agravar. Va a depender de si las familias tienen recursos, si pueden pedir a una persona y pagarle por ello para que atienda a sus hijos o sus hijas, y no van a poder hacer esto, o no van a poder ejercer su trabajo, con lo cual la pobreza va a ir en aumento, esta situación va a ser precaria.

Y señor Marzà, yo creo que esto nos merece repensar, con todos los gobiernos, el gobierno valenciano, el gobierno a nivel central, tenemos que facilitar poder acceder al mercado laboral y la conciliación. Porque parece que las personas que tengan niños y niñas parece que sea sinónimo de pobreza, y esto no podemos permitirlo.

Quería, si me permite, señor president, disculpe que me extienda el tiempo. Quisiera también hacer una mención especial a FOAPS, la Fundación de la Once para la Atención de Personas con Sordoceguera. No se puede permitir que se despida a profesionales del ámbito y que se deje a las personas más vulnerables, a las personas sordociegas. Se está despidiendo a estos profesionales y lo tenemos que ver porque tienen dinero público y no cuidan a quien cuida. Me gustaría..., bueno, que formaran parte de la bolsa creada por la *conselleria* porque tantos contratos, bueno, tenemos que valorar todos estos servicios esenciales.

Y para cerrar –sí, sí– señorías, decirles que saben lo que es, los abusones, que están en todas partes, y no solo en la escuela, también están en parte de los cuerpos de seguridad del estado, por ejemplo, agrediendo a una mujer transexual en Benidorm; ocurrió hoy, gravándola. Están también aquí, en la clase política, están en las redes sociales, difundiendo sus bulos, están en las instituciones, están incluso en los balcones, donde hemos visto como estos días se increpaba a la mamá o al papá que salía a pasear con su hijo o su hija con diversidad funcional, y que debían salir con un lazo azul, como si fuese un señuelo.

Tenemos que valorar mucho la educación pública, gratuita, de calidad, la atención a la diversidad, la atención en valores. Un pensamiento crítico para evitar a los *trump*, a los *bolsonaro*, a los *abascal*, para evitar todo esto y salvar al mundo de estos. En tiempo de grandes tragedias como la que estamos viviendo ahora, es necesario sacar grandes enseñanzas.

Gracias, señorías. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Fixarà posició, en nom del Grup Parlamentari Compromís, la il·lustre diputada Papi Robles a la compareixença que ha fet el *conseller* d'educació, cultura i esports.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

En primer lloc, voldria agrair a tota la nostra societat com estem confrontant esta situació de la major crisi que podríem imaginar en els nostres caps i en els nostres cors, en concret i sobre tot aquella gent que està patint esta malaltia que està arrasant en estos dies la nostra societat i aquelles persones que estan treballant perquè la nostra vida pugua continuar.

Fa dues setmanes ja vam estar ací parlant sobre la situació que ens havia deixat aquesta crisi, teníem xifres damunt de la taula i estàvem parlant de 800.000 alumnes que d'un dia cap a un altre van haver de tornar a les seues cases. Estàvem parlant d'unes famílies que de colp es reconvertien

i tornàvem a ser mestres i animadors i acompanyants del procés educatiu. Estàvem parlant de 80.000 mestres, professors i professores, que es van quedar sense poder fer eixa educació presencial fonamental en les seues tasques. També es van tancar milers de centres i, amb eixos centres, moltes empreses que venien darrere. Totes estes xifres, tot este *pack*, que moltes voltes sembla molt fred, és el que s'ha hagut d'anar gestionant en estos mesos.

L'estat d'alarma va canviar completament el nostre paradigma, vam passar d'una educació presencial, que ha sigut una base fonamental en les nostres educacions, a una educació sense presencialitat. Hem canviat la forma d'entendre l'educació en uns dies, però hem intentar d'adaptar-nos i mai, mai, mai aconseguirem que siga igual, mai.

Ens ha pillat amb el peu canviat a tots i a totes. Avui estava escoltant ací que no és prou les mesures que s'han pres, i és cert que no és prou. Ens ha pillat a totes amb el peu canviat. ¿Se'n recorden quan, fa dos mesos, el que estaven plantejant les nostres comunitats eren plans de formació per al nostre professorat en pics? ¿Se'n recorden quan el que estàvem era en plans de digitalització de la nostra educació? Se'n recorden? Perquè no fa tant, fa un mes i mig d'això.

Clar, això fa que, quan comparem diferents comunitats autònomes que estaven en estes situacions, el que hem d'avaluar hui, el que estem parlant ací hui, és com hem gestionat aquesta crisi, i hem de vore quines són les mesures que s'han treballat en aquesta crisi.

Jo també compartisc molts dubtes que tenim damunt de la taula, però entenc que al que venim avui és a avaluar açò i a parlar d'açò i jo crec que aquesta conselleria ha tingut una resposta àgil, completa i consensuada, i vaig a desglossar molt suaument en quins ítems l'hem trobada.

Vam trobar el pla Mulan, ja ho ha comentat el conseller, jo no me vaig a allargar massa, però s'ha multiplicat amb més de cent tota la capacitat que teníem de treballar allí. Hem de fer autocrítica, clar que la fem, una i mil vegades, i no la fem per la nostra autoestima, la fem per a totes les famílies que estan rebent estes mesures. El pla Mulan s'adaptava a aquesta situació de hui per a demà. A mi que em diguen quina és la comunitat autònoma és la que ho ha fet bé per anar i copiar, no tinc cap problema en dir-ho. Que m'ho diguen. Han hagut problemes, clar que sí, però hem vist com s'ha adaptat tot un sistema diferenciat en funció de les edats i amb molta capacitat d'anar ampliant capacitat.

Hem vist com la conselleria ha respost amb 14.000 *tablets*, torne a dir-ho, no són prou, no ho seran mai, però torne a preguntar: que em diguen en quina comunitat autònoma m'he de fixar, si en la que n'ha repartit 1.000, que comença per *m* o en la que n'ha repartit 5.600 que comença per... uii!, ara se m'ha oblidat, perdoneu. Jo ho diré, se me n'ha anat. (*Se sent una veu que diu: «a»*) Per *a*, gràcies conseller, es que comença per *a*. (*Veus*) Jo no ho he dit, ho has dit tu.

També vaig a dir que aquesta conselleria ha respost fent un canvi substancial, ja ho vam comentar la setmana passada. L'escoleta és del meu fill xicotet, estava molt preocupada de què anava a ser d'ella. No s'ha donat resposta completa, no saben què va a passar, però eixa reconversió del bò infantil en un ingrés directe a les escoletes, ha donat com a mínim alé;

alé, senyories, perquè estem parlant d'això; *ojalá* estiguérem parlant d'altres mesures més completes.

Però és que també s'ha donat cobertura a totes les empreses que hi havia darrere de cada escola pública, perquè quan es tancava la porta del centre, moltes empreses es quedaven en el carrer. Ja s'ha comentat en la intervenció del conseller, però que les empreses de menjador no hagen hagut de tancar la paradeta, que els monitors i monitores de menjador no hagen sigut tirades a un ERTA, jo crec que és *algo* important. No soluciona res, no ho soluciona. Ara, la conselleria ha respost donant-li cobertura a eixes empreses en la mesura de les seues possibilitats i també –i vaig a dir-ho, i aquí em vaig a parar més– fent que el bo menjador no es convertira en un abandó de les nostres famílies. Eixe bo menjador que s'ha donat a les famílies per a que compren en un supermercat. Perquè l'alimentació té una part d'alimentació que servix per a educar, però l'alimentació servix per a la dignitat de totes les persones, i això ha sigut una referència que s'ha tingut ací.

Claro, cuando hablamos de la dignidad de cada persona, de cada niño, no podemos dejar atrás que estamos hablando, y más en un sitio como el País Valenciano que es reconocido por la FAO por la seguridad alimentaria que ofrece, que nuestra alimentación debe ser saludable, variada y rica. Y esos vales han llegado a 60.000 familias, sí 60.000, no tengo vergüenza de decirlo. Ojalá y fueran más, tampoco tengo vergüenza de decirlo. Y se ha ofrecido una oportunidad educativa, porque, señorías, ahora tenemos una epidemia, pero antes, según el informe de Unicef, ya teníamos una epidemia encima de la mesa, que es que los niños entre ocho y dieciséis años, uno de cada tres en este estado, tiene obesidad o sobrepeso. Este problema no nos lo ha traído China, lo teníamos en casa. Y lo que no podemos hacer, lo no podemos hacer, es que ante una epidemia sobrevenida actuemos con una epidemia que tenemos que erradicar. Además, ese informe habla de que la pobreza hace que el riesgo aumente de sobrepeso, porque se accede a comida de peor calidad.

Y por eso, lo siento, lo siento, pero me indigna escuchar a una presidenta de una comunidad autónoma tirar por tierra todos estos planteamientos y hablar de niños y niñas vulnerables, «jartos» de pizzas, hamburguesas y coca-colas. Aquí, en el País Valenciano, lo que hacemos es dejar a la gente que haga su compra libremente, dejarlos que vayan a los supermercados y se les ha enviado recomendaciones. A ver si les suena: comer pescado dos veces a la semana, comer huevos, frutas, verduras de temporada, cereales y ensalada. Sí, con ensalada, claro que sí.

Jo simplement vaig a acabar diguent que hem d'avaluar aquesta conselleria amb la resposta que ha donat. I jo l'avalue molt positivament, molt positivament.

Li vaig a agrair hui que ens intente donar certesas, conseller, i que no elucubre sobre el nostre futur. Perquè jo també necessite tindre certesas, soc d'eixes famílies que no saben com va a vindre la vida a partir d'ara, com totes, segurament. Però jo li agraiisc moltíssim avui que ens done certesas, però me'n porte una, me'n porte la certaesa de que la seua conselleria i vosté intentaran gestionar tot açò com ho han fet fins ara. Perquè ho fan amb responsabilitat i ho fan amb molta estima. Confiam en vosté per a liderar el nostre futur.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuem el debat. Ara amb la fixació de posició que en nom del Grup Parlamentari Socialista farà la il·lustre diputada Ana Besalduch, per a fixar posició en nom del seu grup sobre la compareixença del conseller.

Quan vosté vulga, senyoria.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, president.

Bon dia a totes i a tots, amb ganes de tornar-los a vore.

Un record especial per als que ens han deixat en esta pandèmia i les condolences a les seues famílies. Molta força als que estan, en este moment, lluitant per superar la malaltia. Alegria per els que l'han superat i molta salut per a tots i totes.

Miren, senyories, la pandèmia que estem vivint ens ha canviat moltes coses en el nostre dia a dia, molts ho han dit avui, ací. La paralització de l'activitat educativa presencial ha precisat de respostes que s'han donat per part de les autoritats educatives. Es va paraitzar l'activitat docent presencial perquè el primer de tot era la salut i s'han donat respostes perquè ningú del nostre alumnat es quede enrere. Una situació per a la qual ningú estava preparat i que per a fer-li front es necessita una gran responsabilitat, molt de diàleg, molta imaginació, capacitat ràpida de resposta, molta humilitat, escoltar molt, valentia per a prendre decisions, moltes hores de dedicació i, després d'escoltar-lo, conseller, molta prudència.

Senyories, hem de fer un anàlisi profund d'esta situació que vivim i aprendre. Ahir ho deia el nostre president, Ximo Puig, que una de les lliçons que ens està donant esta crisi és que necessitem uns serveis públics forts i, per tant, una educació pública forta, conseller.

Seguia el president dient que una de les coses que hem après és que hem de posar més en valor, dins de la conselleria d'educació, la Formació Professional, conseller, i donar-li el prestigi que es mereix. Molts dels treballs essencials davant de la crisi, es deriven d'esta formació professional, i l'hem de ficar encara més en valor.

Entenem des del grup socialista que ha sigut fonamental treballar de manera coordinada, amb el ministeri amb altres comunitats autònomes i també als ajuntaments, conseller, als quals vull agrair també avui, d'una forma particular, com a administració més propera al ciutadà, la seua col·laboració, sobretot perquè a través dels seus serveis, han fet distribució de materials als domicilis de l'alumnat que no han pogut fer el seguiment telemàtic de l'ensenyament.

També des del Grup Socialista volem manifestar l'agraïment immens a tota la comunitat educativa.

I sí, dic a tota la comunitat educativa: als professors i les professores, per l'enginy i dedicació estos dies, fent classes

i tutories qualsevol dia de la setmana, perquè tots els dies eren i són dilluns, conseller.

També a les mares i als pares que en la seua casa han hagut de dedicar-se a l'activitat docent, compaginant treball, escola i obligacions domèstiques.

I un agraïment especial al nostre l'alumnat, a totes i tots, perquè durant el confinament absolut han tingut un comportament impecable i exemplar del qual hauríem d'aprendre alguns majors, a la vegada que dedicaven igualment tots els dies, perquè tots els dies eren dilluns, a fer el treball de classe a casa.

El silenci s'havia apoderat dels pobles, però no van perdre mai l'esperança. Sí que vam recuperar l'alegria que havíem perdut quan vam començar a sortir als balcons i sentir els xiquets córrer pels carrers i les seues rialles i la seua veu cridanera.

La conselleria, senyor conseller, no només ha treballat per pal·liar els efectes del COVID en la docència, ho ha dit vosté, i en l'aprenentatge fins a este moment, fins a final de curs, sinó que també estan preparant el pròxim, no?, el pròxim curs.

Sent conscients de les dificultats de l'aprenentatge no presencial i sense perdre de vista, conseller, que el COVID no ha desaparegut, a pesar d'haver millorat les dades. Continua estant entre nosaltres, senyor conseller.

Ha parlat vosté de l'educació especial, i ací s'ha parlat de l'educació especial i de l'educació inclusiva. Jo també me vull detindre a parlar d'este tema.

Avui, d'esta tribuna, perquè quede clar, el compromís del PSPV, del PSOE, del govern del Botànic i del govern d'Espanya amb l'alumnat amb necessitats educatives especials, tant dels que estan en els centres ordinaris com dels que estan en els centres especials. A tots.

Aprofite per afirmar que és rotundament fals que el govern d'Espanya tinga cap intenció de tancar els centres d'educació especial. Rotundament fals.

Algú igual haurà d'explicar si no estan a favor d'esta educació inclusiva en els centres ordinaris. Perquè per als socialistes sí que és un objectiu irrenunciable, igual que estem compromesos en eixa educació especial als centres especials.

Per a nosaltres, primer són les persones, i molt especialment aquelles que necessiten una protecció especial, com els xiquets i xiquetes amb necessitats específiques d'atenció educativa.

Treballarem sense descans per a donar resposta en estes necessitats dels alumnes, siga quin siga el tipus de centre en el qual s'escolaritzen. Sí que li volem donar un nou impuls a l'educació inclusiva, clar que sí.

La prioritat d'un govern ha de ser vetllar pels xiquets i per les xiquetes amb necessitats educatives especials i garantir que reben la resposta més adequada a les seues necessitats.

El dret a no ser discriminat no suposa tractar a tots per igual, sinó segons les seues necessitats específiques.

El mateix puc dir del govern del Botànic i el seu suport als centres d'educació especial. Perquè cal recordar, senyories, que en este moment, a través d'Edificant, tenim delegades tretze actuacions de reformes i construccions de nous centres d'educació especial, per un import aproximat de vint-i-sis milions d'euros.

És això o no és això recolzar els centres d'educació especial, senyor conseller? I tres actuacions més a punt de signar esta delegació de competències.

Mire, ho ha dit vosté, la seua conselleria ha tingut en compte, a més de la vessant educativa i pedagògica, la social i laboral, ja s'ha dit ací. 60.000 alumnes en el val-beca menjador. Alguna altra comunitat, 11.000.

Ací alguns s'atreixen a criticar que només hem arribat a 60.000 alumnes, quan en la Comunitat de Madrid només han arribat a 11.000.

Senyor conseller, vaig a dir-li una altra cosa, perquè avui, després d'escoltar algunes intervencions en este hemicle, he arribat a una conclusió, i li assegure que voldria estar equivocada.

Alguns estan preparant la desescalada, senyor conseller. El van a fer a vosté responsable de la culpa de qualsevol rebrot en el COVID, quan la millor eina que tenim per a lluitar contra el COVID és la pròrroga de l'estat d'alarma, que molts que el critiquen o que se preparen per a donar-li a vosté les culpes han sigut incapaços de recolzar avui (*aplaudiments*) en el Congrés dels Diputats, senyor conseller.

Ha parlat vosté... (*veus*)

El senyor president:

Senyories.

La senyora Besalduch:

... del suport al sector cultural i de l'esport, propostes interessants, senyor conseller, que se complementen en la notícia que ahir vam tindre del govern d'Espanya, 76 milions per a la cultura, i un augment del 40% de deduccions per al mecenatge.

Segurament, conseller, algunes coses les haguéssim pogut fer millor, i les farem millor. Però del que sí estic segura és que cap govern autonòmic ho ha fet millor que el valencià.

I no pretenc caure en cap complaença, conseller, estic segura que podem millorar. Però que, com he dit, la resposta que ja ha tingut el govern valencià davant de la pandèmia, i de la seua conselleria, ha sigut digna.

Vull acabar...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Besalduch Besalduch:

...en un agraïment especial a tot l'equip i el personal de la conselleria per tot. I, conseller, sort i encerts, perquè la seua sort serà la dels xiquets i xiquetes. Treball, dedicació i responsabilitat, que és el que necessitem, i molta salut.

I gràcies per interrompre, senyora Bonig, gràcies per les interrupcions.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria. (*Aplaudiments*)

Una vegada fixada la posició per part dels grups parlamentaris, té la paraula l'honorable conseller per a contestar a totes les intervencions de forma conjunta.

Conseller, quan vosté vullga, té la paraula. Quan... Senyories, escoltarem la contestació del conseller. Ja sé que són les hores... Portem molt de temps ací, però escoltarem amb atenció i amb silenci el conseller d'Educació, Cultura i Esport.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyories.

Gràcies, diputades i diputats, també, per les seues aportacions.

Intentaré contestar a les seues propostes, també a les seues crítiques, i intentaré donar dades, intentaré anar donant resposta als eixos principals que han esbossat en les seues intervencions.

I intentaré també arribar a unes qüestions més concretes. Vaig a intentar-ho. Crec que ho aconseguiré.

Miren, primer que res, al voltant del pla Mulan i les seues dificultats de tirar endavant i que vostés han anat evidenciant i que ja ho hem dit des del primer moment, és que era evident que no es podia fer.

Ja ho he dit abans, i per tant era evident que no podia funcionar des del primer dia en tot el rendiment.

Sí que m'agradaria donar-los unes dades perquè quede ben clar com ha funcionat, i crec que estem molt més que satisfets del seu funcionament i ho he de dir així. Perquè, sent realistes, sabem que la resposta que s'ha donat és la millor possible.

Perquè es facen una idea, en algunes dades perquè puguen comparar i puguen vore la realitat, també, més enllà dels titulars que cadascú li vullga posar.

Pel que fa a pàgines web dels centres, els ports en les pàgines web han augmentat 1.700%. Els usuaris de les pàgines

han augmentat un 1.700 %. Els documents que s'han pujat en estes setmanes a les plataformes que hem posat en marxa, han augmentat un 3.700 %.

S'han modificat continguts en un ritme de 1.130 % més en cada una de les plataformes. I no ha caigut. Els centres, a més a més, hem estat implementant les diferents mesures per a millorar el servei i que puguera canalitzar-se tot la informació.

Ho he dit abans, el tràfic d'informació, imagineu, 1.000 %, 2.000 %, més, 1.100 % més. El tràfic d'informació era tan absolutament enorme que hem hagut de capar l'entrada del tràfic i per tant evitar que s'entrara des d'altres països.

Per exemple, vam detectar que alguna cosa devíem estar fent bé quan el 10 % del tràfic de les nostres webs venia d'altres països, com per exemple, de Colòmbia, de Mèxic, d'Argentina, que estaven entrant a les nostres propostes vora un 10 % del tràfic, i el vam tallar perquè puguera entrar directament la gent que estava ací per a poder un millor ús.

Alguna mostra que funcionava bé el sistema, si no, no hagueren vingut d'altres llocs a entrar. Per cert, un 8 % de comunitats, com per exemple, de Madrid, que també entraven a la nostra plataforma.

A més a més, també hem multiplicat per quatre la plataforma. La capacitat de la plataforma s'ha multiplicat per quatre en estos dies, fent un treball ingent per a donar resposta a les necessitats del conjunt del sistema educatiu.

Els usuaris, dels 125.000 usuaris únics que n'hi ha en la plataforma Aules, 75.000 els hem creat en estes setmanes. De 125.000, 75.000 els hem creat només en estes setmanes.

Imaginen-se la resposta que s'ha estat donant i no ha caigut el sistema, s'ha anat millorant evidentment. I s'han fet para-des de cap de setmana de matinada per a fer ampliacions, per a seguir endavant.

Però caure, no ha caigut, com ha passat en altres llocs i altres territoris governats per altres partits que no són precisament d'esquerres.

Miren, també hem apostat encara més, com deia, a llarg termini. I per tant, tota eixa inversió que hem fet i que seguim fent per anar ampliant, com estava dient abans, seran recursos dels quals ja disposarem i que els tindrem per canviar eixe model, com déiem abans també, d'aproximació cap a l'ús de les noves tecnologies.

Igual que són una inversió les *tablets* que estàvem dient abans. Miren, ho he dit en moltes ocasions, i ho he dit al principi, 14.000, eh?, 14.000 hem arribat. I, si no hem arribat a més, és perquè no hi havia suficients en el mercat, i seguim ampliant com he anunciat abans.

Ho dic per allò que algú ha dit que no hem dit res. I vaja, si no hem dit res en l'anterior, els repetirem unes quantes coses, a vore si així les poden valorar en la seua magnitud. Anem a seguir augmentant en eixes més de 14.000 que ja hem repartit.

I sobretot, miren, vaig a dir una qüestió bastant evident: entre cinc comunitats, cinc, que sumen 21,5 milions

d'habitants, cinc territoris del conjunt de l'estat, que sumen 21,5 milions d'habitants, s'han distribuït 8.400 tauletes, 8.400, per a 21 milions i mig d'habitants, ho dic per allò de les xifres que alguna de les portaveus ha donat.

Ací, al País Valencià, per a cinc milions d'habitants, 14.000. 21 milions i mig d'habitants, 8.400. Ací, per a cinc milions, 14.000.

Per tant, crec que és bastant evident que l'esforç és exponencialment superior al que han pogut arribar, i no estic culpant-los, al que han pogut arribar altres territoris.

Al que han pogut arribar, per allò que els deia també dels proveïdors i per la voluntat política que han pogut tindre de fer una qüestió o altra. Per tant, eixes quantitats que són especialment superiors.

Jo podria entrar ací, com he vist que han entrat a un debat un poquet més punxant, un poquet més a l'estil anterior, i no a l'estil previ de la compareixença que vam tindre, podria recordar coses que han passat. No ho faré.

Podria recordar com no es van utilitzar els fons per a adquirir material informàtic en el moment en què va hi haver aquell programa Escuela 2.0, que no se van adquirir, vam ser l'únic territori, si no recorde malament, que no va utilitzar eixos recursos.

Podria recordar això, no ho vaig a fer, no ho vaig a tirar damunt. Sí que vull mirar al futur i seguir endavant. Seguir endavant, seguir dient que anem a augmentar eixa disposició evidentment per a seguir comprant-ne.

I també hem vist que s'han anat presentant diferents proposicions no de llei, de fet, una del Grup Popular, que pensem que és interessant, si se fan algunes apreciacions, i que van en el sentit precisament de l'esclletxa digital.

Per tant, parlem-ne perquè estem segurs que podem arribar a determinats acords. Per a concretar un poquet més eixos territoris de 21,5 milions, per allò que, home, lliçons tampoc se mos poden donar des de certs posicionaments ideològics i de certs partits, no?

Madrid, 6,5 milions, 1.000 tauletes. 6,5 milions, 1.000 tauletes. I han arribat a dir que és suficient. Ací, 14.000, i diem que no és suficient. I no és perquè en tingueren més anteriorment, sinó perquè no estan arribant realment a la realitat dels centres educatius i les persones que més ho necessiten.

Andalusia, 8 milions de persones, 5.600 repartides; 8 milions, 5.600. Ací, cinc milions, 14.000 repartides, i evidentment moltes més de les que s'han repartit en el conjunt de l'estat.

Miren, pel que fa a l'esclletxa digital, ho hem dit: evidentment que s'ha de canviar la fórmula que s'ha utilitzat fins ara. Algú s'ha posat un moment la capa, ja m'ho permetrà, de «capitán» *a posteriori* i ha començat a dir que «esto se tenía que saber desde antes y esto tenía que haber estado previsto». Home, ninguna nació del món..., ningun govern del món tenia prevista aquesta situació, i bona mostra és que fins i tot tampoc aquelles que estan governant vostés.

Per tant, és evident que no podia ser així. Però alguna cosa devem haver fet i alguna cosa ens hem pogut anar avançant

quan som l'únic territori que va plantejar ja fa uns mesos que volíem una assignatura de cultura digital, una àrea de cultura digital en els nostres centres educatius i que estàvem construint perquè precisament el nostre alumnat poguera accedir d'una forma molt més conscient a quines són les situacions reals al voltant de la digitalització, i alguna cosa devem estar fent quan..., va ser quan vam arribar al govern del Botànic les actuals forces que conformen el Botànic, que vam crear el Cefire específic de l'àmbit científic tecnològic per a la formació del professorat de forma específica, que no existia, i que vam crear quan vam arribar al govern. Per tant, alguna coseta d'avançada ja estàvem fent, i no precisament posar-nos la capa del «capitàn» *a posteriori* quan ja tot ha passat, sinó abans ja havíem fet aquestes qüestions.

També s'ha parlat al voltant del pagament de les escoles infantils, les 0 a 3. Ho hem dit en moltes ocasions, evidentment la qüestió del pagament és una qüestió de tresoreria. Els nostres documents comptables evidentment estan tots fets, tot s'ha traslladat a la tresoreria de la Generalitat i se paga a mesura que arriben els recursos suficients per a poder seguir pagant.

I en eixe sentit, sí que dir-los que hem pagat fins a febrer – són dades d'aquest matí –, per tant, quedarien març i abril per pagar. Són dos mesos dels quals s'han parlat. Podria recordar, no ho faré, quan es tardava un any en pagar el bo infantil.

Per tant, crec que..., evidentment ja ens agradaria poder pagar abans. Si tingueren la liquidesa que mereixem els valencians i les valencianes, per això estem tots i totes d'acord de canviar el sistema de finançament i, per tant, així és com podríem arribar molt més ràpid i sí que contextualitzar.

En el mateix sentit pel que s'ha parlat també dels pagaments als clubs esportius, federacions esportives, també és una de les qüestions que ha eixit..., crec que ha estat... per la portaveu del Grup Popular, dels 8,4 milions d'euros d'ajudes a clubs i federacions esportives, estan pagats i cobrats 7,8 a hores d'ara, és a dir, el 93,6%.

Crec que és bastant evident que s'ha pagat i que està com toca si estem al 93,6% de pagament d'eixos 8,4. La resta evidentment es pagaran amb la normalitat que paga la Generalitat d'acord amb les situacions pressupostàries que tenim.

S'ha dit si tenim falta de previsió –és evident que li he contestat abans eixa qüestió– o si no tenim plans, si no n'hi han plans *b* o *c*. Sí, n'hi ha pla *A*, n'hi ha pla *b*, n'hi ha pla *c*, n'hi ha pla *d*. Tenim tots els escenaris estudiats amb les diferents concrecions i que farem públiques quan toque per responsabilitat per no afegir complexitat i incerteses a la gent. I això és el que he explicat abans.

Clar que ho tenim previst i clar que ho tenim preparat. I a això ens dediquem molt de temps durant aquestes setmanes, per a poder fer els anuncis quan toca i quan està clar que es poden aplicar en funció de l'escenari que es deriva d'aquesta pandèmia, de l'escenari normatiu que es deriva de l'acció de govern del govern de l'estat i de l'escenari que es deriva de les autoritats sanitàries que ens diuen com va evolucionant la pandèmia i quines són les mesures que s'han d'anar prenent en cada moment.

Són escenaris que tenim evidentment estudiats i que tenim evidentment treballats i que, per cert, jo crec que això també s'ha posat en valor, perquè –s'ha dit en algun moment en les seues intervencions– som l'única comunitat, l'única, que ha negociat les instruccions amb el conjunt de la comunitat educativa.

Per tant, en continu diàleg amb el conjunt de la comunitat educativa, les instruccions que deriven de les diferents ordres ministerials, de les diferents concrecions que n'hi han. Per què? Perquè les tenim treballades prèviament i, una vegada estan publicades, podem parlar amb el conjunt de la comunitat educativa, cosa que no ha fet ninguna altra comunitat. I, per tant, en continu diàleg amb la comunitat educativa per a anar introduint les seues millores, les seues necessitats i, sobretot, que siguen adequades a la realitat.

Un continu treball i diàleg amb el conjunt de la comunitat educativa que ens permet també poder traslladar allà on pertoca, als espais que toca les necessitats i les previsions de les diferents fases. Evidentment que no vaig a dir ací quines possibilitats poden haver en funció... No, es diuen quan toca. I aquí estem parlant evidentment amb el ministeri, evidentment amb la conferència sectorial, evidentment també amb el ministeri de sanitat i amb totes les comunitats, coordinant-nos per a vore què és el que anem a fer, què és el que podem plantejar per a intentar arribar a un acord entre les diferents comunitats.

Perquè el que..., i així ho plantege, i els ho torne a dir, tot i que he vist que tenen ganes de desescalar, com deia abans la diputada del Partit Socialista en una línia molt més crítica i més punxant cap al govern, però els ho dic així de clar, volem que hi haja un acord respecte a com anem a fer eixe retorn i com volem que siga en el conjunt dels territoris.

Per a fer això, doncs estem treballant moltíssim parlant amb consellers de tots els colors, i conselleres, per a intentar vore quina és la millor solució d'acord amb els diferents escenaris. I fer-ho amb la prudència necessària de dir-ho quan s'ha de dir i quan és el moment adequat. I això és el nostre treball i això és el que anem a seguir fent.

I els emplace a vostés també que en el moment que tinguem aquestes certeses, a través de les diferents informacions que anem construint col·lectivament d'acord amb l'evolució de la pandèmia, doncs que les puguem treballar. I els ho dic, i parlarem i seguirem parlant per a seguir construint consensos al voltant d'això.

Que podrem arribar a consensos? Jo vull que ho fem i vull que arribem també dins de la conferència sectorial d'educació, perquè és una qüestió suficientment important com perquè no ens quedem cadascú en el nostre posicionament i a vore si segons l'oposició en una comunitat pega perquè està l'altre color polític i en altra comunitat pega per a intentar..., i al final les solucions les necessitem per als xiquets i les xiquetes i el conjunt de la ciutadania. Per tant, això és el que estem fent i anem a seguir parlant amb vostés, anem a seguir parlant amb el conjunt dels representants de la comunitat educativa perquè així siga.

Me coneixen també i saben que alguna qüestió sí que els he contestat, i els he de dir, eh?

Miren, pel que fa al val-beca menjador i els números que s'han donat. Ací, és a dir, al nostre territori..., solo aquí, en el País Valencià, solo aquí y en medio de esta pandemia estamos dando más vales-beca comedor aquí que en toda España, del 100 %. Aquí, 60.000 y es más que la suma del resto de comunidades. Si empezamos a pensar y a intentar comparar sobre el conjunto de la población, imaginense cómo están en otros territorios, y ya no digo el valor nutricional de algunas de sus soluciones, digo: del 100 %, becas del 100 % en esta situación, aquí más que en el conjunto del estado. Creo que alguna cosa bien debemos estar haciendo...

Crec que alguna cosa certa i contundent estem fent arribant a més població només nosaltres que al conjunt de l'estat.

S'ha parlat de secundària. Els menjadors en secundària, pràcticament no n'hi han i sap vosté perfectament que les ajudes estan arribant a tots aquells que tenen beca, a aquells que ja tenien beca. Per tant, es dona resposta a eixe alumnat.

Crec que és bastant evident respecte a la resposta i la rapidesa de la resposta. Quatre dies després que es declarara l'estat d'alerta teníem el contracte signat. Quatre dies després. Més ràpid, impossible. Ja li ho dic, més ràpid impossible. I amb una resposta, la més ben valorada del conjunt de l'estat i amb una població beneficiària, la més gran del conjunt de l'estat i la suma del conjunt de l'estat. Per tant, són dades. Són dades concretes, que estem arribant i de forma molt més contundent i molt més directa que no altres territoris i que inclús el conjunt de l'estat.

Mire, també m'agradaria fer referència a una secció xicoteta encara que siga a la secció menudeta de *bulos*, val? Anem a intentar resoldre alguns d'eixos. El primer de tots, al voltant dels centres educatius d'educació especial, els específics d'educació especial. No anem a tancar els centres educatius d'educació especial. No se van a tancar.

De fet, haurien de ser des del meu punt de vista un dels primers que s'obriren en cas que poguérem tornar a obrir els centres, perquè són els que més necessitats tenen d'atenció. Són especialment necessaris i hi ha una aposta claríssima per part d'este govern, com s'ha evidenciat per part de la diputada del Partit Socialista, amb eixa aposta de construcció de centres d'educació específics d'educació especial i l'aposta claríssima d'eixos més de 430 milions que estem destinant a personal específic d'atenció a la diversitat en centres ordinaris i en centres específics d'educació especial.

Per tant, primera qüestió de *bulos*: no, s'ha acabat això. No ho tornen a dir. És que jo no sé la de vegades que torna a eixir el tema i tornen a intentar... No, ha quedat claríssim que no. I no és voluntat; al contrari, volem seguir treballant amb el conjunt de xiquets i xiquetes i atendre a la seua diversitat.

En eixe sentit, una altra seccioneta de *bulos* al voltant de retallades, concepte retallades, que sé que agrada utilitzar molt quan u està en l'oposició. No n'hi ha ninguna retallada. Ho he dit en mil ocasions, ni hi haurà al voltant de la construcció de centres ni al voltant de cap de les partides que vagen al voltant de l'educació.

Tampoc, i vull deixar-ho ben clar, tampoc, i encara menys, al voltant del personal. No n'hi haurà, ni serà este conseller..., jo no ho faré, jo mai llevaré personal dels centres educatius.

Si algú em diu que ho he de fer, m'agarraré la motxilla i me n'aniré tranquil·lament, no n'hi ha ningun problema. Però això no passarà mentres estiga de conseller i així vull que quede constància, perquè no vull que passe. Al contrari, necessitem més professorat. De fet, necessitem més professorat.

Serà això possible? Doncs haurem de tindre molts més fons a nivell europeu, moltes més mobilitzacions de recursos per a un pla específic per a l'atenció a les necessitats educatives que tindrem derivades d'aquesta COVID. I si això arriba, evidentment podrem ampliar. Però, com a mínim, hem de tindre el mateix professorat i així em comprometo que siga. Així de clar, perquè quede clar i perquè ningú puga tindre el més mínim dubte al voltant d'aquesta situació.

També, els *bulos* al voltant dels concerts educatius. Els concerts s'estan pagant tots. Per tant, no n'hi ha ninguna dificultat. S'estan pagant tots. Tots, evidentment.

De fet, per a aquells que no ho saben, a la immensa majoria de les empreses que tenen concert educatiu les nòmies les paga directament la conselleria. Ho dic perquè n'hi ha gent que això no ho sap. Pensa que fem una transferència i després... No, no, paguem directament i s'estan pagant evidentment –sols faltaria–, s'estan pagant igual que a la resta de docents i també igual que el conjunt de despeses. Per tant, no ha d'haver ninguna dificultat en els centres concertats per a tirar endavant, d'acord amb que exactament el mateix que estem pagant ara, és el que estàvem pagant si estigueren oberts, el mateix. Per tant, no ha d'haver ninguna dificultat al respecte. Això que quede ben clar.

Després, em disculparà la portaveu de Ciutadans. Li ho he de dir, perquè crec que és important. He fet referència a un programa específic d'activitats extraescolars que tenim treballat i que servirà perquè el conjunt dels xiquets i les xiquetes, especialment aquells més vulnerables, no només en els mesos d'estiu, sinó els mesos d'estiu i el conjunt del curs escolar que vinga, ¿eh?, es puga justificar les despeses i que som nosaltres els que anem a posar els diners per a eixes activitats, per al conjunt, per a tots els xiquets i les xiquetes en situació de vulnerabilitat, per a tot el territori valencià des de l'estiu fins al curs que ve, val? Ho dic per eixa solució magnífica que diu que té del conseller d'Andalusia, al que li tinc apreciació i parlem moltes vegades per telèfon.

Però la seua solució va arribar a 1.900 xiquets per a 15 dies, 1.900 xiquets, 15 dies. Nosaltres estem parlant del conjunt de la població, no només 15 dies d'estiu, sinó des de l'estiu fins a continuïtat de la resta del curs, i amb aportació per part de la Generalitat i intentant que altres administracions, si volen, si volen, així puguen tirar endavant.

Per cert, un programa, el que es fa a l'estiu a Andalusia que ha arribat a 1.900 alumnes en el curs anterior, que, a més a més, pagaven per fer-lo. Anava a l'alumnat més vulnerable i que pagaven per entrar a eixe programa. Per tant, crec que algunes incoherències crec que van haver des del punt de vista que es van apuntar més professors per anar a fer el programa que alumnes se van apuntar al programa, que en teoria havia de solucionar les vulnerabilitats del sector educatiu amb major vulnerabilitat.

També ha parlat vosté que si anem a convocar la sectorial. Clar que l'anem a convocar. Som els únics que hem negociat

les instruccions. Som els únics que anem a seguir convocant el conjunt de meses per a seguir parlant amb la comunitat educativa i per a estar en contacte per a seguir concretant cadascuna de les qüestions.

També, en eixe sentit, m'agradaria, intentant retrobar el punt de consens i de treball conjunt..., miren, em permetran també que els diga una qüestió. Som pràcticament els únics..., no els únics, n'hi han dos territoris més que ho han fet també, que hem estat parlant contínuament amb els grups de l'oposició. Per tant, quan parlen de propaganda, d'ocultació d'informació, de demagogia... som els únics que ho estem fent, i anem a seguir fent-ho.

I anem a contar-ho tot i les vegades que necessiten. I les vegades que necessiten. Per tant, si volen, ho farem i continuarem fent-ho. Nosaltres estem ací per a seguir parlant amb el conjunt de les forces polítiques per a seguir construint quines són eixes solucions que necessitem per al conjunt de la població, especialment en l'etapa educativa, però també evidentment per a la cultura i per a l'esport.

Dir-los també que no paren de referir-se sempre, és com un mantra, no?, que escolte moltes vegades, a allò de la responsabilitat. No, el que fem és confiar i confiem plenament en el nostre professorat.

Qui coneix millor al seu alumnat que el professorat per a determinar en quines condicions han estat treballant cadascun dels seus alumnes? I m'explique bastant clarament. Ho he dit en moltes ocasions, ho vaig dir en la conferència sectorial, parlarem amb consellers i conselleres d'altres àmbits ideològics: si u fixa una quantitat exacta, exclusivament per a aquest curs, eh?, que és una de les qüestions que també m'agradaria matisar. No hi ha un canvi, així almenys ho va argumentar des del ministeri des dels seus serveis jurídics, no hi ha ningun canvi de la normativa, ni contradicció de la normativa, sinó que es diu com s'ha de fer per aquest curs de forma totalment transitòria i específica en eixa ordre ministerial. Així ho van dir i van informar els serveis del ministeri, i així ho van valorar també alguns consellers i conselleres dels governs de les dretes.

I en eixe moment, allí vam tindre el debat precisament al voltant d'això, de dir qui és millor d'adaptar-se a la situació real de cadascun dels alumnes si amb una decisió centralitzada que es marca des d'un despatx, des d'un govern, o si cadascun dels centres es pot adaptar a la realitat dels nostres xiquets i xiquetes. No és el mateix, clar que no. No és el mateix que una persona que té accés a internet que suspenga dos assignatures perquè no està fent res, perquè no està fent res, i ahí, si vol, l'equip docent el pot suspendre i el pot fer repetir, amb la normativa actual; que una persona que a la millor s'ha estat esforçant moltíssim i que no pot arribar a tindre els mitjans tecnològics per a tindre l'accés per al seguiment de les classes, que ne suspén tres, i té tot el sentit del món que continue perquè el seu equip pedagògic sap que va a aprofitar el curs quan passe. Tan senzill com això, tan realitat com això, que els millors que coneixen el seu alumnat són cadascun del professorat i el conjunt de l'equip pedagògic, que són els qui prenen eixa decisió en base a l'actual excepcionalitat total que hi ha i avaluar a cadascun dels nostres alumnes.

Per tant, evidentment que cadascú té la seua nota, evidentment, i evidentment que tots no tenen tots no tenen

la seua nota. No hi ha un aprovat general perquè tots no tenen la seua nota. Hi ha gent que té assignatures suspeses i hi ha gent que repetirà, aquells que ho determinen els centres educatius, que ho van a aprofitar.

Per tant, no maregem més al personal, és claríssim quina és l'actuació que s'està fent i que es va a seguir fent –i acabe.

Miren, evidentment hem de seguir avançant en la conciliació, en les mesures de conciliació, ho ha estat determinant també la portaveu de Podem. Evidentment que s'ha de seguir avançant. Aquesta situació ens portarà a grandíssims canvis, però açò va més enllà del tema educatiu, i és que, evidentment, haurem d'arribar a acords en l'àmbit laboral, haurem d'arribar a acords en ajudes evidentment socials que aniran més enllà de les nostres competències, de la meua competència en este cas, del conjunt de l'equip de la conselleria. I, per tant, sí, evidentment haurem d'arribar a millors solucions per al conjunt de la ciutadania per adaptar-lo i, sobretot, que aquelles persones que tenen menys recursos o que treballen en més precari, doncs que no tinguen encara més dificultats en la conciliació en aquestes mesures excepcionals.

I clar que haurem d'adaptar, i és una de les qüestions que estem treballant moltíssim amb el conjunt d'administracions públiques per tal de seguir. També s'ha demanat que siga la formació professional una de les joies del nostre sistema, i així ho ha de ser, i en això estem apostant clarament perquè així siga.

I sobretot s'ha repetit una de les qüestions que crec que és especialment necessària repetir avui també, i a la qual estem disposats, i en això estem treballant i decidint, i és que primer són les persones, primer són les persones, primer és el nostre alumnat, el nostre professorat, el conjunt de les famílies, i després ja vindrà tota la resta de qüestions. I això passa per donar suport a les empreses, per donar suport als autònoms, per donar suport també als xicotets i mitjans empresaris que també generen diferents oportunitats per a repartir la riquesa i poder fer que esta situació i que aquest país no se'n vinga avall per aquesta situació de pandèmia.

Precisament per això jo els demane que no fem de l'anècdota un tema central, no fem del posicionament ideològic una confrontació continua, sinó que continuem treballant per conjugar els màxims consensos possibles per a donar certesa al conjunt de la ciutadania, que és al que ens dediquem i és al que em trobaran. No em trobaran en altres qüestions per tal de construir el que necessitem, que és un país molt més just, evidentment, i una societat molt més lliure.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Maria José Salvador Rubert)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, honorable conseller, per la seua segona intervenció que era sense temps.

Per a exercir el torn de rèplica, té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Llanos Massó, en representació del Grup Parlamentari Vox, per un termini de 3 minuts. *(Pausa i remors)*

Bé, respectem a l'oradora en l'ús de la paraula.

Senyora Llanos Massó, quan vosté vullga.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señora vicepresidenta.

A ver, la verdad es que usted lo tiene difícil, yo lo reconozco, porque entre la conselleria de sanidad y el ministerio de educación –ya se ha referido antes la señora Gascó–, la verdad es que a veces le compadezco, pero no se preocupe que me pasa rápido.

Usted quiere hacer esto una competencia entre comunidades autónomas, que si uno ha dado más *tablets*, que si otro el comedor, que si hemos organizado esto de una forma, que si lo hemos organizado de otra. Si vamos a entrar a eso, la demostración de lo que Vox propone que es lo mejor es muy sencilla: volvamos las competencias de educación al gobierno central, se eliminarán esas competencias absurdas (*veus*) –no, un gobierno central evidentemente no social-comunista, evidentemente.

Hablaba de que, bueno, de que le estábamos preguntando cosas. Si es que, a ver, señor Marzà, usted no nos ha dicho si para la vuelta a las aulas los alumnos y los trabajadores van a tener EPI, si va a haber posibilidad de hacer test. ¡Tiene que hacer test a todos: a los alumnos, a los trabajadores, a los profesores! ¡Tiene que haber vigilancia médica en los centros! Es que es muy sencillo ponerse a trabajar. Es que incluso hay que usar a veces también la lógica.

Dentro de unos días nos dirán que podemos reunirnos diez personas. Se ha planteado usted, sobre todo para los chavales que tienen que titular, los de cuarto de la ESO o los de segundo de Bachiller, que están superagobiados con las pruebas de la Evau, se ha planteado usted, que a lo mejor una posibilidad es desdoblar en dos turnos, de mañana y tarde, hasta el mes de junio o casi cuando tengan que hacer la Evau y poder preparar bien esos exámenes. Como le digo, usted decidió que hasta septiembre no se volvía y no tiene un plan *b*, señor *conseller*.

Vuelvo a decirle, lo que usted está planteando y lo que plantea la orden ministerial es ilegal, contradice a la LOMCE en el artículo 28, 29, 31, 36.bis y 37. Y sino, cuando quiera, pues va y lo ve.

Puede parecernos lógica la flexibilidad. Claro que es lógico ser flexible, pero no saltándose una ley orgánica, señor *conseller*.

Usted hablaba de dejar a los chavales un mundo mejor de lo que tuvimos nosotros. Y en eso estoy totalmente de acuerdo con usted. Pero para eso no debemos mantener este sistema despilfarrador, que lo que hace es hurtar recursos a lo que ellos necesitan, que es la educación. Y para ello debemos de vigilar la educación más de cerca, señor Marzà, se lo hemos

repetido una y otra vez. ¿Cuándo va a actuar con los casos de adoctrinamiento en los colegios de la Comunidad Valenciana, como tuvimos que ver el otro día en el instituto de Burriana? ¿Cuándo va a actuar? ¿Cuántos casos puntuales son necesarios para que usted actúe, señor *conseller*?

Cuando hablamos de prioridades hay que tenerlas claras, y mucho más ahora con este virus de Wuhan, con este virus chino, con esta pandemia que ha llegado. Hay que tener las prioridades claras. ¿Cuáles son nuestras prioridades? ¿La sanidad, la educación, los asuntos sociales o esas *consellerias* superfluas que no sirven para nada, esas vicepresidencias que se crean para poder gobernar, esos millones y millones que se van en subvenciones a entidades pancatalanistas? O incluso ahora 2,3 millones de euros, sin mucha publicidad, a los dueños del diario *Ara*, que ha entregado la Presidencia de la Generalitat. Ha salido hoy en la prensa, puede leerlo, no me ponga esa cara de extrañeza.

¡Hay que tener las prioridades claras, señor Marzà! Lo importante: nuestros niños –lo ha dicho usted–. Pero, por favor, trabaje en esa dirección, como le he dicho antes. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a exercir el torn de rèplica, té la paraula la il·lustre diputada Mercedes Ventura, en representació del Grup Parlamentari Ciudadanos.

La senyora Ventura Campos:

Señor Marzà, yo soy de las que opinan que de los errores se aprende si se tiene la actitud crítica de querer aprender.

Ustedes defienden su deficiente gestión con las cuestiones que hacen otros gobiernos, otras autonomías, donde gobernamos Ciudadanos. Pues le diré que aplaudí la beca comedor, aplaudí su medida, pero no aplaudo su agilidad. Yo le dije que, y también le tengo que recordar, y usted lo ha reconocido, que únicamente se ha dado este vale beca comedor al 40 % de la población y se ha dejado un 60 % importante, pero ustedes lo han enmendado con alguna situación hace unos días.

También comentarle que, como habla de Andalucía, pues Andalucía tiene un programa de refuerzo de alimentación infantil, que proporciona tres comidas diarias a los menores, pero desde el mismo día, le tengo que decir, no han tardado dos semanas.

Y en cuanto a los recortes, a ver, no sé si será un recorte o no será un recorte, que me lo digan los compañeros, eliminar 70 millones de euros para el plan Edificant yo entiendo que eso es un recorte. O igual usted reconoce su falta de eficacia en la gestión de eliminar barracones, igual es eso.

También tengo que decirle que en cuanto a la competencia digital han pasado 14 años, ya la LOE la recogía, y por eso usted sabe, como docente, que ofrecer una educación de

calidad es ofrecer más allá de conocer cómo acceder a Itaca, es disponer de competencias digitales y plataformas virtuales eficaces para permitir el proceso de enseñanza de aprendizaje. Y en esta situación de alarma pues hemos visto que la inversión pues no ha sido, ni por parte del Partido Popular en su momento, que hace ya catorce años, ni por su parte en lo que más se ha lucido, porque si usted me cuenta a mí comparaciones de otras autonomías, quieren hacer alusión que las comunidades autónomas, como Madrid y Andalucía, indicarle que en la Comunidad de Madrid se invierte el doble de presupuesto que en la Comunidad Valenciana en innovación. Es decir, 42 millones de euros, cuando usted invierte 19. De la misma forma en Andalucía su presupuesto para el 2020 es de 21 millones de euros para innovación educativa y para su instalación es de 50 millones de euros para el equipamiento informático.

En cuanto al plan de refuerzo, oye, pues me alegro que copien iniciativas. El plan de refuerzo en Andalucía pues se va a ampliar, ya le adelanto, se lo adelanto ya, y va a ser gratuito. Las buenas propuestas, claro que sí, hay que copiarlas.

No obstante, a sus críticas me gustaría ofrecerle unas propuestas, ¿no?, y conocer también ese plan de desescalada que dice que no lo puede desvelar aún. Pero sí que me preocupa que el lunes, dentro de cinco días, los directores irán a los centros educativos. ¿Qué van a hacer? ¿Cuándo se lo van a decir? ¿El día de antes?

Por otro lado, ese plan de desescalada yo le lanzo que nos gustaría que usted, seguro que lo hará, y si no cuente con el apoyo de Ciudadanos o con la colaboración para trabajar en ello, que cuente con todos los trabajadores, tanto en el ámbito cultural, deportivo y educativo.

Por otro lado, que elabore protocolos de seguridad sanitaria que sean exclusivos y eficaces, y que sean diferenciados en las diferentes etapas educativas.

Un plan, por favor, de digitalización eficaz, con un soporte informático eficaz, información conjunta a toda la comunidad educativa.

Aumentar también las plantillas de los centros educativos y realizar desdobles en las aulas, para conocer también como va a llevarlo a cabo, porque desconocemos también ese plan de dos ámbitos, desconocemos si va a hacer recortes, va a ampliar aulas. No sabemos nada, hay una gran incertidumbre.

Y también que aumente, por favor se lo pido, yo ya llevo creo que cinco años pidiéndoselo, los recursos psicopedagógicos, por favor.

Son algunas de las medidas que le propongo y espero que lo contemple para empezar a trabajar en esa nueva normalidad.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Passarem al torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada Beatriz Gascó, a la contestació del conseller.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Ya, presidente, gracias.

Lo primero que quiero decir es que estoy contenta de que el Botànic haya demostrado su apoyo a los centros de educación especial. Yo les adelanto que ya está registrada en esta cámara una PNL del Partido Popular para que el Gobierno de España elimine de la LOMLOE con la disposición adicional cuarta, que pretende limitar la escolarización de los niños en centros de educación especial. *(Aplaudiments)* Y estoy contenta de saber que me la van a votar a favor seguro, seguro. Porque en el momento que eso desaparezca de la ley, las familias que tienen niños con educación especial podrán dormir tranquilas, porque ahora, como eso está recogido en una ley, no pueden hacerlo.

Señor Marzà, me dice que no gestionan desde la propaganda. Pero, de verdad, me parece curioso, a pesar de que se ha incrementado la tasa de pobreza infantil, escuchar cuando en el 2015 los portavoces de Compromís decían que los niños se morían de hambre. Ahora los portavoces de Compromís dirán que tienen obesidad. Pero eso no es propaganda, no, no, qué va.

Al igual que me parece curioso que usted me diga: yo no hago propaganda, pero somos los mejores dando los vales. ¿Eso no es propaganda, conseller?

Y lo siento mucho, pero, de verdad, le digo lo mismo que en mi primera intervención, no puede hacer propaganda cuando su único mérito es que uno de cada dos niños no recibe la ayuda que necesita. No puede sacar pecho por algo así, señor Marzà. *(Aplaudiments)*

Y más cuestiones. Me reprocha mi cambio de tono, señor Marzà, y yo aquí quiero decirle una cosa, para que la tenga muy, muy clara. Mire, la lealtad del Partido Popular es con los valencianos. Cuando usted adopte medidas que beneficien a los valencianos, nos tendrá al lado; cuando usted adopte medidas que perjudiquen a los valencianos, nos tendrá enfrente, que no le quepa la menor duda, señor Marzà.

Pero no se enfade conmigo, no se enfade conmigo porque yo no le obligué a grabarse un vídeo diciendo que en la Comunidad Valenciana no iba a haber aprobado general y, después, en su resolución, dice... Y desmiéntame, señor Marzà. Porque, claro, usted... *Tant realitat com això. Tant realitat* y dígame que no, que un alumno no pueda pasar de curso con cinco asignaturas suspendidas o que un alumno que tenga que sacarse el título de Bachillerato no pueda sacárselo con dos o tres asignaturas suspendidas. Eso lo pone su norma y usted se graba vídeos diciendo lo contrario.

Señor Marzà, es ilegal. Y no lo dice el Partido Popular o la gente de la oposición. Se lo han dicho los sindicatos, se lo han dicho los inspectores, se lo han dicho todas las personas...

bueno, al secretario autonómico, porque usted no ha querido dar con nadie, señor Marzà. Usted no quiere defender esto. (*Soroll de papers*) Usted no se cree esto. No, no estuvo con los sindicatos en las mesas sectoriales, ni siquiera se pasó..., yo qué sé, por deferencia, a hablar con ellos.

Mire, es de locos, señor Marzà. Esas instrucciones, de las que usted reniega, además, estas son dos instrucciones, aquí las tiene, estas son las del 4 de mayo y estas las del 5 de julio. Son dos instrucciones con el mismo rango, que van en sentido contrario y las dos están en vigor. ¿Y me dice que yo estoy cambiando el tono? ¿Yo? Pero, ¿cómo no voy a cambiar el tono, si esto es de locos, si está dejando a los docentes a los pies de los caballos, señor Marzà? Esto es verdaderamente de locos.

Y dice: «Nosotros confiamos especialmente en los docentes». ¿Sabe lo que les ha hecho usted a los docentes, señor Marzà? No les deja calificar según sus criterios. Les dice a los profesores: «El alumno tendrá que tener, como mínimo, la misma nota que tenía». Y el profesorado está indignado, porque dicen: «¿Quién es el *conseller* para decirme a mí qué nota tengo que poner?» (*Aplaudiments*) ¿Quién es usted para usurpar la labor de los docentes, señor Marzà? Es una auténtica vergüenza. No están defendiendo a los profesores, les están condenando.

Y respecto a los alumnos, y se lo aviso para que intente arreglarlo, señor Marzà. Si un docente se niega a firmar una acta final de evaluación, porque considera que esa decisión de titular o promocionar no se ajusta a la norma, ¿qué va a pasar con ese alumno que no tenga una acta válida? ¿Es consciente del problema que va a generar?

Y una cosa muy importante y termino, presidente. Usted justifica lo injustificable. Y no quiero acabar mi intervención sin hacer referencia al último caso de adoctrinamiento que hemos conocido, porque me parece precisamente eso, injustificable que usted, para salir del paso, diga: «No teníamos ninguna denuncia por parte de las familias». ¿Y, señor Marzà? ¿Y? ¿Esa es una razón suficiente para consentir que se manipule a nuestros niños?

Y otra cosa que le digo, señor Marzà. Me parece verdaderamente lamentable que, desde la *conselleria*, se mintiera con la información que se ha proporcionado a los medios de comunicación para encubrir y minimizar el caso. (*Aplaudiments*)

Se lo he dicho en numerosas ocasiones, señor Marzà, pero no me cansaré de hacerlo. Me parece muy triste y muy preocupante que usted no vele por la neutralidad y la libertad en las aulas. No está garantizando esto, que es muy importante. Y, que quede claro, no está garantizando la seguridad de nuestros niños. Es lamentable, es vergonzoso que usted no tenga...

El señor presidente:

Senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

...un plan –termino, presidente– a estas alturas encima de la mesa.

No han hablado con nadie, ni con sindicatos ni con asociaciones de inspectores ni de directores ni con federaciones de padres ni patronales, con nadie, señor Marzà, está hablando usted. Lo único que hay... Con nadie. Me lo han dicho absolutamente todos, no han hablado con usted, señor Marzà, sobre el tema de la desescalada. Nadie sabe qué es lo que va a pasar. Inseguridad es lo único que está trasladando.

Mire, usted tiene un problema –y termino–, se llama Partido Socialista, señor Marzà, así de sencillo. Un gobierno central que le impone medidas que son ilegales y que dejan a los pies de los caballos a los docentes, como le he explicado. Y, sanitariamente, un plan nada fiable porque no le van a permitir hacer test, que es la única medida para poder hacer una desescalada en condiciones.

Y, ante este escenario, usted tiene dos opciones:...

El señor presidente:

Senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

...ejercer de *conseller*, señor Marzà, y poner orden pedagógico sanitario o seguir haciendo de correveidile del Partido Socialista. Usted decide. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

I ara, en la contestació final del conseller a estes rèpliques, ara ja sí per temps limitat, finalitzarem el treball de la Diputació Permanent de hui dimecres. Continuarem demà, dijous.

Conseller, té vosté la paraula.

Quan vosté vullga.

El señor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Sí, gràcies, señor presidente.

Miren, jo no és que..., no és que m'obsessiono a comparar el que vostés proposen o no proposen o en comparar comunitats. M'agrada anar a fets més que a paraules, perquè és molt fàcil, són molt sofrides les paraules i, per tant, és molt fàcil vindre ací i dir que anem a fer o farien vostés. I, per tant, allò bo i comparable és comparar què se fa quan se governa.

I, per tant, hem comparat governs amb governs, governs d'esquerres amb governs de dretes, actuals, al mateix temps, en la mateixa situació, sobre les mateixes mesures, què han fet uns i què han fet altres, simplement per poder tindre ben clar que no és el mateix el que u promet que després el que fa, sobretot per part de, en este cas, l'oposició.

I clarament està. Allà on governen la diferència és abismal, no només, com hem dit, en les *tablets* o l'accés a les noves

tecnologies, sinó, evidentment, també pel que fa als valors nutricionals de què s'està proporcionant a l'alumnat o com s'està donant resposta al conjunt del professorat, sense entrar, perquè no vull entrar, a la resposta que es va donar per a les anteriors crisis al voltant del professorat. En lloc d'estar ara demanant que pugui el professorat, estaria molt bé que haguera passat això quan hi havia les crisis anteriors i no que s'haguera tirat el professorat al carrer, que és el que es fa quan governa la dreta i que és el que no es fa quan governem nosaltres. I, ja ho he dit, si això és el que se'm demana a mi, no ho faré. I ja ho he deixat així de clar i ho he dit ben clar, que no tinc cap problema d'agarrar la motxilleta i anar-me'n a ma casa o al meu centre educatiu.

Miren, totes les necessitats que ens recomanen els tècnics de salut estaran comprades i a disposició dels centres educatius per quan facen falta. És el que estem fent. És el que estem fent.

Se veu que ara ens hem convertit tots en epidemiòlegs i tots sabem què és el que fa falta. Tot el món sap determinar, exactament, què és el que ha de fer falta.

Miren, un poquet de rigor. Farem allò que ens determinen les autoritats sanitàries en cadascun dels casos, adaptades a cadascuna de les situacions i adaptades a cadascuna de les circumstàncies dels nostres xiquets i xiquetes, del nostre professorat, de les nostres famílies, del conjunt de la ciutadania valenciana. És el que tenim previst, és el que estem treballant en els plans *a, b, c, d, e...*, tots els plans que tenim previstos. I, com he dit abans, no vaig a traslladar al conjunt de la ciutadania suposades proposicions perquè no vorem, fins el moment en què estiga, segons en quina situació estiga, que es podran aplicar.

Tampoc no vaig a admetre que es diga que no estem parlant amb el conjunt de la comunitat educativa, quan estem parlant tots els dies amb ells i elles. Tots els dies s'està parlant amb la comunitat educativa. Ens estem reunint. Aquesta mateixa setmana, aquest mateix dilluns hi va haver reunió amb les federacions de pares i mares. Aquest mateix dilluns van estar parlant amb el conjunt de la conselleria i van estar donant solucions. Se'ns va traslladar, se'ns va traslladar quines eren les seues necessitats. Hem parlat amb ells i elles i estem treballant moltíssim. I eixe és un dels agraïments que estan fent. De fet, és un dels agraïments que s'està fent en el conjunt dels representants i ho estan fent en relació amb altres territoris, molt més ben valorat també ací.

Miren, a mi m'agradaria, i ho dic en tot el cor, que deixàrem de fer política..., no, que deixàrem de fer *politiqueo* i que férem política, política d'assentar-se, de parlar. Deixar-se de *politiqueo* i de partidisme i a vore què passa i què no passa i anem a confabular i a vore... No, no, senyores, certeses. Nosaltres estem construint eixes certeses sobre qüestions clares que donen resposta al conjunt de la ciutadania.

Seguim construint-les. Seguim construint-les, perquè les solucions han de vindre, precisament, posant en valor les 72.000 heroïnes i herois que estan treballant en l'educació valenciana. 72.000 herois i heroïnes que són els nostres mestres i professors, que estan adaptant-se a una situació increïblement desfavorable per a poder donar resposta al dret a l'educació.

A tots i cadascuns del nostre alumnat, que està, evidentment, en una situació totalment diferent i difícil a la patida fins ara.

A cadascuna de les famílies a les quals estem intentant arribar i, com he dit abans, estem arribant tant com podem i més.

I, sobretot, al conjunt de la ciutadania valenciana i a tota la societat, perquè aprenguem, d'una vegada per totes –i jo crec que això queda ben clar–, que no privatitzant, que no destruint llocs de treball, que no debilitant els serveis públics és com es pot eixir d'aquesta situació. Al contrari, és anant perquè realment puguem ser un motor econòmic per a reduir les desigualtats, per a treballar perquè el conjunt de la societat pugui viure molt millor. I això passa per un impuls des d'allò públic, que és el que estem fent, cobrint, fins i tot, a aquells que quan venen les bonances econòmiques diuen que no volen pagar impostos per a quedar-se ells els beneficis. S'han de repartir, s'ha de repartir la riquesa i hem de poder arribar al conjunt de la ciutadania per a donar solució. No es podrà contractar més professorat si es baixen impostos, com vol l'oposició.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, amb estes paraules, finalitzem el treball d'este matí.

Continuarem la Diputació Permanent de demà dijous amb el punt tercer, que és la compareixença de la consellera de justícia.

Senyories, se suspén la Diputació Permanent. (*El president colpeja amb la maceta*)

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 46 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Morera i Català, Enric
 Salvador Rubert, María José
 Bellver Casaña, Jorge
 Arquillos Cruz, Luis
 Bachero Traver, Belén
 Besalduch Besalduch, Ana
 Bonig Trigueros, Isabel
 Cantó García del Moral, Toni
 Castelló Sáez, Alfredo
 Davó Bernabeu, Naiara
 Escrig Monzó, Sabina
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Lima Gozálviz, María Pilar
 Llanos Pitarch, José María
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzá i Ibañez, Vicent
 Massó Linares, María de los Llanos
 Mata Gómez, Manolo
 Pascual Pérez, Miguel
 Pérez Garijo, Rosa María
 Peris Cervera, Rosa
 Peris Navarro, Mamen
 Ponce Guardiola, Juan
 Robles Galindo, Papi
 Serna Serrano, Toñi
 Ventura Campos, Mercedes

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripcions: Servei de Publicacions i Assessorament
Lingüístic de les Corts Valencianes
subscripcions@corts.es
Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València
Telèfon: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servei de Publicacions i Assessorament
Lingüístic de les Corts Valencianes
ISSN: 1133-2492
Dipòsit legal: V-1013-1983

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripciones: Servicio de Publicaciones y Asesoramiento
Lingüístico de las Corts Valencianes
subscripcions@corts.es
Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia
Teléfono: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servicio de Publicaciones y Asesoramiento
Lingüístico de las Corts Valencianes
ISSN: 1133-2492
Depósito legal: V-1013-1983